

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ครั้งที่ ๕๔
วันพฤหัสบดีที่ ๕ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑
ณ. ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๙.๓๐ นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดทั้งสองสภไว้เมื่อเปิดประชุม ๒๔๑ คน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีมติเริ่มสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว
ณขอเปิดประชุม
ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งกอบที่ประชุม
เรื่องที่ ๑ ผมได้รับหนังสือจากคุณหญิงสอากิจิต วรสุนทรโรสถ แจ้งว่า คุณหญิงสอากิจิต วรสุนทรโรสถ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ตั้งแถลงกรรม เมื่อเช้าวันอาทิตย์ที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ ขณะนี้ตั้งศัพบ่าเพื่อกุศลอยู่ ณ ศาลาสงวน วัดธาตุทอง ซึ่งทางสภานิติบัญญัติแห่งชาติจะเป็นเจ้าภาพสวดพระอภิธรรมศพในวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๑ เวลา ๑๙.๓๐ นาฬิกา จึงขอเชิญท่านสมาชิกไปร่วมพิธีสวดพระอภิธรรมศพ โดยพร้อมเพรียงกัน และเพื่อเป็นการคารวะแก่ท่านสมาชิกล่วงลับไปแล้ว ผมขอเชิญท่านสมาชิกและผู้ทูลอยู่ในที่ประชุมไปร่วกันขึ้นแสดงความไว้อาลัยเป็นเวลา ๑ นาที

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เรื่องที่ ๒ กวณนายกรัฐมนตรี โดย
 ความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีและของสภานโยบายแห่งชาติ โฉมคำสั่งที่ ๒๓/๒๕๖๐
 ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๐ ให้ลงโทษนายบุญชัย ล. พัฒนพงศ์ กับพวก โดยอาศัย
 อำนาจตามความในมาตรา ๒๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช
 ๒๕๖๐ ทั้งสำเนาคำสั่งของนายกรัฐมนตรี ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้นำส่งให้ท่านสมาชิก ความ
 มติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในคราวประชุมครั้งที่ ๔๗ เมื่อวันที่ ๔ กันยายน
 ๒๕๖๐ เมื่อเช้าแล้ว

๖๖

ความมาก

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ที่ สย ๐๐๐๐/น ๒๑๐

๔ ตุลาคม ๒๕๖๐

เรื่อง แจงคำสั่งของนายกรัฐมนตรี

เรียน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาควย สำเนาคำสั่งของนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๗/๒๕๖๐
ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๐

ตามที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้มีมติให้แจงคำสั่งของ นายกรัฐมนตรี
โดย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗ แห่งรัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร
พุทธศักราช ๒๕๖๐ เพื่อให้สมาชิกทราบเป็นลายลักษณ์อักษร นั้น

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จึงมีคำสั่งให้ส่งสำเนาคำสั่งของนายก
รัฐมนตรีที่ ๒๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๐ เพื่อทราบ ถึงได้แนบมา
ข้างท้ายนี้

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

สงวน คำวงษา

(พันเอก สงวน คำวงษา)

เลขาธิการรัฐสภา

คำสั่งของนายกรัฐมนตรี

ที่ ๒๓/๒๕๖๑

ควมปรากฏหลักฐานเป็นที่แน่ชัดว่า ระหว่างวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๑

ถึงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เวลากลางวันและกลางคืน นายศักดิ์ แซ่เฮง
 ผู้ต้องหา ๑ นายณานิซ ทองสมบูรณ์ ผู้ต้องหา ๒ นายเป็งสุญ คุณพาทิ ผู้ต้องหา
 ที่ ๓ นายสมพิศ ปรีประณะ ผู้ต้องหา ๔ นายสายประพนธ์ มีเจยานา ผู้ต้องหา ๕
 นายสมาน วงศ์สมบูรณ์ ผู้ต้องหา ๖ นายสันติ แซ่เจิน ผู้ต้องหา ๗ นายบุญชัย
 ล. พันธ์พงษ์ ผู้ต้องหา ๘ นายทวี จำเนียร ผู้ต้องหา ๙ นายสมคิด จันทมาศ
 ผู้ต้องหา ๑๐ นายณรงค์ กำแหงพล ผู้ต้องหา ๑๑ นายประหยศ ละหาร ผู้ต้องหา
 ที่ ๑๒ นายวรมิติ สังสวัสดิ์ ผู้ต้องหา ๑๓ นายชัยนิต บุญมา ผู้ต้องหา ๑๔ นาย
 ฉลอง สมสะอาด ผู้ต้องหา ๑๕ นายเสริม แสันทวีสุข ผู้ต้องหา ๑๖ นายสวัสดิ์
 โลหะสาร ผู้ต้องหา ๑๗ นายสุรินทร์ พงษ์ไสภา ผู้ต้องหา ๑๘ นายวิมล
 เวชวังนิกุล ผู้ต้องหา ๑๙ และนายวรพงษ์ ศำสนนันท์ ผู้ต้องหา ๒๐ ได้กระทำ
 ความผิดตามกฎหมายโดยทำหรือมิใช่ไม่หวังห้ามอันยังมีได้แปรรูปไว้ในความครอบครอง
 โดยไม่ได้รับอนุญาตนำไม่หวังห้ามที่ไม่มีรอยตราความภาคหลวงและไม่ได้เสียค่าธรรมเนียม
 หลวงเข้าทำการแปรรูปในโรงงานแปรรูปไม้ มีไม้แปรรูปที่ไซมาโดยมิชอบด้วย
 กฎหมายไว้ในครอบครอง นำไม้แปรรูปเคลื่อนที่โดยไม่มีใบเบิกทางกำกับ ไซ
 งาม งาม ใหญ่โตและไม้ไม่หวังห้ามอันยังมีได้แปรรูปไว้ในความครอบครอง โดย
 ไม่ได้รับอนุญาต ปลดแถมและไซของตราของทางราชการปลดแถม แจ้งขอความอันเป็น
 เท็จต่อเจ้าพนักงาน เป็นเจ้าพนักงานร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิ
 ชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดย
 ทุจริต เป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ทำเอกสาร รับเอกสารหรือกรอกข้อความลงในเอกสาร
 และรับรองเป็นหลักฐานซึ่งขอเท็จจริง อันเอกสารนั้นมุ่งพิสูจน์ความจริงอันเป็นความ
 เท็จในการปฏิบัติราชการตามหน้าที่ เหตุเกิดที่บ้านแก่งเกลี้ยง ตำบลเขมราฐ ตำบล

LIRT

ลำไ้โรง และตำบลโพธิ์ใหญ่ อำเภอเขมรราช และตำบลมุง อำเภออำนาจเจริญ จังหวัดอุบลราชธานี ตำบลบ้านไผ่ อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น ตำบลห้วยซมึ้น อำเภอหนองแก จังหวัดสระบุรี และแขวงลาดยาว แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร

ขอให้จริงตามทางสอบสวนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่ ๑ ถึง บุคคลที่ ๑๖ ได้ความว่า เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เวลา ๑๔.๓๐ นาฬิกา เจ้าพนักงานตำรวจป่าไม้และเจ้าพนักงานป่าไม้จำนวนหนึ่ง ได้ตรวจปราบปรามผู้กระทำความผิดกฎหมายป่าไม้ในท้องที่ อำเภอเขมรราช จังหวัดอุบลราชธานี เมื่อมาถึงบริเวณป่าบ้านแก่งเกลี้ยง ตำบลเขมรราช ซึ่งเป็นเส้นทางที่จะเข้าหมู่บ้าน พบไม้ท่อนกองรวมหมอนอยู่ ๓ กอง ใกล้เคียง ๆ กัน รวมปริมาณไม้ทั้งหมด ๒๐ ท่อน ปริมาตร ๑๒๑.๔๔ ลูกบาศก์เมตร ไม้ทั้งหมดเป็นไม้ยางและไม้กระบาก ซึ่งเป็นไม้หวงห้าม ขณะที่เจ้าพนักงานตรวจพบกองไม้ดังกล่าว บุกระทำความผิดซึ่งมีประมาณ ๑๐ คน ได้วิ่งหลบหนี และได้ขโมยรถยนต์จักรยานยนต์คันหนึ่งหลบหนีไปควย เจ้าพนักงานจับกุมตัวได้ ๕ คน คือ บุคคลที่ ๑ ถึงบุคคลที่ ๕ พร้อมทั้งยึดไม้ ๒๑ ท่อน รถยนต์จักรยานยนต์หมายเลขทะเบียน ส.พ. ๑๒๖๑๐ และรถยนต์จักรยานยนต์ไม่มีหมายเลขทะเบียนรวม ๒ คัน กับรถพ่วงล้อ ๒ คัน พร้อมด้วยคนและสัตว์เป็นของกลาง

จากการตรวจสอบไม้ทั้ง ๒๑ ท่อน ปรากฏว่าไม้ ๘ ท่อน มีร่องรอยถูกข้อมีคมถากค้ำทำลายรูปรอยวงจรที่ทั้งส่วนที่ ๑๓ ท่อน ปรากฏว่ามีรูปรอยวงจรที่ประทุบ แต่จากผลการพิสูจน์ของทางราชการปรากฏว่ามีรูปรอยวงจรที่ไม่เหล่านั้เป็นรูปรอยวงจรปลอม

ในวันเดียวกันนั้น เจ้าพนักงานได้ตรวจบริเวณป่าบ้านหนองแคนา ตำบลหนองเรือ อำเภอเขมรราช พบไม้ยางและไม้กระบากรวม ๓๓ ท่อน ปริมาตร ๑๓๑.๘๒ ลูกบาศก์เมตร กองรวมหมอนอยู่ห่างจากโรงเรียนวัดหนองปลาไหล ๑๐ กิโลเมตร และที่บ้านนาหว้าน้อย ตำบลเขมรราช ซึ่งอยู่ห่างจาก โรงเรียนจักร

เขมรราวประมาณ ๒ กิโลเมตร ตรวจพบไม้กองอยู่ ๒ แห่ง เป็นไม้กะบากจำนวน ๕ ทอน ปริมาตร ๓๓ ลูกบาศก์เมตร แห่งหนึ่ง และไม้ยางกับไม้กะบากจำนวน ๓๓ ทอน ปริมาตร ๔๕.๐๘ ลูกบาศก์เมตร อีกแห่งหนึ่ง ต่อมาวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๒๑ ตรวจพบกองไม้ยางและไม้กะบากจำนวน ๑๑ ทอน ปริมาตร ๑๐๑.๘๒ ลูกบาศก์เมตร ที่บริเวณบ้านอุโมง ตำบลเขมรราช ห่างจากโรงเลื่อยจักรเขมรราช ประมาณ ๓ กิโลเมตร และในวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๒๑ ตรวจพบไม้ยางไม้กะบากไม้แดง ไม้ชิงชัน และไม้กราก จำนวน รวม ๑๗ ทอน ปริมาตร ๕๖.๐๘ ลูกบาศก์เมตร ที่บ้านนาหวงน้อย ตำบลเขมรราชอยู่ห่างจากโรงเลื่อยจักรเขมรราชประมาณ ๑.๕ กิโลเมตร รวมไม้ที่ตรวจพบทั้งสิ้นจำนวน ๑๐๘ ทอน ปริมาตร ๕๓๖.๕๕ ลูกบาศก์เมตร และจากการตรวจสอบโรงเลื่อยจักรในเขตอำเภอเขมรราช ในบริเวณรัศมี ๗๐ กิโลเมตร จากที่เกิดเหตุ คงมีโรงเลื่อยจักรเขมรราชแต่เพียงโรงเดียวเท่านั้น ไม่พบตรวจจับไม้ของหมคนุช เขียวชาญได้ตรวจสอบแล้วปรากฏว่า เป็นไม้ที่ตัดออกจากป่าดงปทาน ๓๖.๕ ป่าหวายตาหวัง - ดงขุนคำ - ดงตาหวัง ซึ่งเป็นไม้ที่ยังไม่ได้รับอนุญาตให้ตัดฟัน จากหลักฐานบัญชีไม้ที่ยึดของหาที่ ๕ ได้ให้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นหลักฐานในการจ่ายค่าแรงให้ผู้ตัดฟันและทอนไม้ ปรากฏว่าได้แยกบัญชีไม้ที่มีรอยตราอนุญาตให้ตัดลากลูกต้องความกฎหมายไว้เป็นบัญชี บี. ส่วนไม้ที่ไม่มีรอยตราอนุญาตประทับได้แยกไว้เป็นบัญชี เอ. ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการทำใบเบิกทางและหนังสือกำกับไม้ให้ตรงกับรายการไม้ที่ตนได้รับอนุญาต นอกจากนั้นได้ทำการตรวจสอบต้นซิวใบเบ็กทางน้ำหรือของป่าเคลื่อนที่ของอำเภอเขมรราช ที่ออกให้แก่โรงเลื่อยเขมรราชซึ่งทางอำเภอเขมรราชส่งสำนักงานป่าไม้จังหวัดอุบลราชธานี กับปลายซิวใบเบ็กทางของอำเภอเขมรราช ซึ่งออกให้แก่โรงเลื่อยจักรเขมรราชที่ยึดมาจากทางป่าไม้นานไผ อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น ปรากฏว่าชนิดไม้และปริมาณไม้ที่ปรากฏในต้นซิวและปลายซิวไม่ตรงกัน โดยผู้ต้องหาที่ ๑๔ ผู้ต้องหาที่ ๑๕ และผู้ต้องหาที่ ๑๖ ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานป่าไม้ที่อำเภอเขมรราชเป็นผู้เขียนชนิด

จำนวนปริมาตรและสถานีปลายทาง และบุคคลที่ ๑๓ ซึ่งเป็นนายอำเภอ
 เขมราฐเป็นผู้ลงนามตรวจรับรองและอนุญาต และจากการตรวจสอบดังกล่าวพบว่า
 ไม่แปรรูปที่จำหน่ายออกจากโรงเลื่อยจักร เขมราฐมีจำนวนมาก ไม่สมมูลกับ
 เครื่องจักรคนกำลัง ที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายซึ่งเป็นเครื่องจักรไอน้ำที่มีกำลัง ๘๖
 แรงม้า เมื่อได้ตรวจสอบเครื่องจักรคนกำลังแรงม้า อุปกรณ์ในการแปรรูปไม้ของ
 โรงเลื่อยจักรเขมราฐ พบโต๊ะเลื่อยมีจำนวน ๒๖ โต๊ะ ซึ่งถ้าใช้เครื่องจักรที่ได้
 รับอนุญาตทุกโต๊ะเลื่อย จะทำการแปรรูปไม้ได้พร้อมกันเพียง ๑๐ โต๊ะ แต่
 เจ้าพนักงานได้ตรวจพบเครื่องกำเนิดไฟฟ้าอีก ๒ เครื่อง ติดตั้งอยู่ในโรงเลื่อย
 จักรเขมราฐ ซึ่งเครื่องกำเนิดไฟฟ้าดังกล่าวมีกำลังสามารถไขมอเตอร์ขนาด ๒๐๐
 แรงม้า ถูกโต๊ะเลื่อยทำการแปรรูปไม้ได้พร้อมกันทั้ง ๒๖ โต๊ะ เครื่องกำเนิดไฟฟ้า
 ดังกล่าวตั้งขึ้นโดยไม่ได้รับอนุญาต

นอกจากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้นแล้ว ยังปรากฏข้อเท็จจริงตาม
 ทางสอบสวนในส่วนที่เกี่ยวข้องบุคคลที่ ๔ บุคคลที่ ๑๔ และบุคคลที่ ๑๗ ถึง
 บุคคลที่ ๒๐ ว่าเมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๑ เวลาประมาณ ๑๔.๐๐ น. นาย
 ทวีศักดิ์ ชรรมนพงษ์ เจ้าพนักงานป่าไม้ประจำคานป่าไม้บ้านไผ่ ได้ตรวจรถยนต์
 บรรทุกไม้แปรรูปหมายเลขทะเบียน อบ. ๑๐๔๐๔ ซึ่งมีนายสวัสดิ์ โลหะสาร
 บุคคลที่ ๑๓ เป็นผู้ขับมาจอดที่คาน เพื่อขนไม้ผ่านคาน และไถไม้ไปเบิกทาง
 ไม้ไม่เกลสนที่ และหนังสือกำกับไม้แปรรูปมาแสดง เจ้าพนักงานป่าไม้ดังกล่าวได้
 ตรวจพบว่าไม้เหล่านี้บางแผ่นไม่มีตราประทับ บางแผ่นมีตราประทับแต่ไม่มีเลข
 กำกับ นอกจากนั้นบางแผ่นตราประทับและเลขกำกับไม่ตรงกับใบเบิกทางและหนังสือ
 กำกับไม้ เจ้าพนักงานป่าไม้จึงได้กักไม้และทำหนังสือรายงานขอให้ส่งอายุไม้ส่งให้
 นายวิมล เวชรังษีกุล บุคคลที่ ๑๔ เพื่อนำเสนอนายสุรินทร์ พงษ์โสภา บุ
 คณที่ ๑๔ ซึ่งเป็นหัวหน้าคานป่าไม้ แต่ปรากฏว่าบุคคลที่ ๑๔ ไม่ส่งอายุไม้ม
 ติมาในวันที่ ๑๔ และวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๑ บุคคลที่ ๑๓ และ

ผู้ต้องหาที่ ๑๒ ได้พุดจาขอร้องให้ เจ้าพนักงานป่าไม้ที่กักไม้ปลอมไม้ของกลางมาน
 คำนไป แต่เจ้าพนักงานดังกล่าวไม่ยินยอม ผู้ต้องหาที่ ๑๒ จึงทำหนังสือถึง นาย
 อำเภอเขมราฐ เพื่อส่งให้ เจ้าพนักงานป่าไม้ต้นทางขอหลักฐานไปตรวจสอบกับไม้ของ
 กลางที่คานป่าไม้บานไผ่ โดยให้ผู้ต้องหาที่ ๑๗ นำไปส่งให้นายอำเภอเขมราฐ ผู้
 ต้องหาที่ ๑๗ ไม่ได้นำหนังสือไปที่อำเภอเขมราฐ แต่กลับไปอำเภอน่านเจริญ
 เพื่อแจ้งให้โรงเลื่อยอำนาจเจริญทราบว่ามีถูกกัก ผู้ดูแลโรงเลื่อยจักรอำนาจ
 เจริญ จึงได้โทรศัพทถึงผู้ต้องหาที่ ๑๒ ขอให้ปลอมไม้ ครั้นวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๒๐
 ผู้ต้องหาที่ ๒ ได้โทรศัพททางไกลจากกรุงเทพมหานครถึงผู้ต้องหาที่ ๑๒ ขอ
 ไม้ปลอมไม้และใ้ขออากาศลงจะไม่เอาไม้ไปกรุงเทพมหานคร โดยจะขอเอาลง
 ชายทิศลาขานไผ่ ซึ่งผู้ต้องหาที่ ๑๒ ก็ตกลงและได้เรียกให้ผู้ต้องหาที่ ๑๕ มาพบ
 และมอบใบคำขอเบิกทางและหนังสือกำกับไม้ให้ผู้ต้องหาที่ ๑๕ ไปดำเนินการ
 ปลอมไม้ตามบ้านโดยให้ทำขอมติลงไปในวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๒๐ และทำพิธี
 เข้าเขตใหม่ในวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๒๐ โดยให้หมายเหตุมารถเสียหนึ่งเพื่อขอ
 เหลือผู้ต้องหาที่ ๒ และผู้ต้องหาที่ ๑๗ เพื่อให้เห็นสำ ไม้ที่ผิดกฎหมายเป็นไม้ที่
 ขอบกฤษฎหมายและมีคองนำไม้ไปปลายทางตามที่ขอรับ เมื่อผู้ต้องหาที่ ๑๕
 จัดทำพิธีเรียบร้อยแล้ว จึงนำใบเบิกทาง หนังสือกำกับไม้แปรรูป ใบคำขอสมุค
 ลงทะเบียนขอไม้ตามคานและสมุคทะเบียนขอให้เขาเขตกาน ซึ่งผู้ต้องหาที่ ๑๕
 ได้ทำหลักฐานและศึคราอย่างเรียบร้อยแล้ว ได้เซ็นชื่อเป็นผู้ตรวจสอบถูกต้อง
 นำเสนอผู้ต้องหาที่ ๑๒ อนุญาต ซึ่งผู้ต้องหาที่ ๑๒ ก็ได้เซ็นชื่ออนุญาตในเอกสารนั้น
 เมื่อผู้ต้องหาที่ ๑๗ ได้หลักฐานแล้วก็รีบรถขนไม้ไปที่ร้านตั้งซึ่งเฮงในคลาขานไผ่
 เพื่อจำหน่าย เจ้าพนักงานป่าไม้ผู้ทำการกักไม้จึงได้แจ้งความให้เจ้าพนักงานตำรวจ
 สถานีตำรวจภูธร อำเภอบานไผ่ จับผู้ต้องหาที่ ๑๗ พร้อมทั้ง ยึดไม้แปรรูป
 จำนวน ๑๑๓๘ แผ่น ปริมาตร ๑๒.๐๑ ลูกบาศก์เมตร และรถยนต์หมายเลข ฅ.
 ๑๐๕๐๘ ไว้เป็นของกลาง

ขอเท็จจริงจากการสอบสวนปรากฏว่า นายศักดิ์ชัย แซ่เฮง ผู้ต้องหา
 ที่ ๑ นายมาโนช ทองสมบูรณ์ ผู้ต้องหาที่ ๒ และนายเป็งสูง คุณพาทิ ผู้ต้องหาที่ ๓
 เป็นเพียงลูกจ้างของนายทวี จำเนียร ผู้ต้องหาที่ ๔ ซึ่งเป็นผู้รับจ้างจาก
 นายบุญชัย ล. พินิจพงศ์ ผู้ต้องหาที่ ๕ ให้ทำการตัดพันธักลากไม้จากป่าสงวนหวัง
 ซึ่ง เป็นป่าสงวนป่ามาส่งโรงเลื่อยจักร เขมรรัฐ ผู้ต้องหาทั้งสามเป็นลูกจ้างประจำ
 รถทำหน้าที่ขนไม้ที่ตัดพันในป่าสงวนหวังขึ้นลงรถ ตามนายสมาน วงศ์สมบูรณ์
 ผู้ต้องหาที่ ๖ ซึ่ง พฤติกรรมแห่งการกระทำของผู้ต้องหาทั้งสามจึงยังไม่พอที่จะฟัง
 ว่าผู้ต้องหาทั้งสามใครว่าไม่ทศนชนขึ้นลงรถนั้น เป็นไม้ที่ตัดพันมาโดยไม่ขออนุญาต
 กฎหมาย

ส่วนนายสมพิศ ปริบูรณ์ ผู้ต้องหาที่ ๔ และนายสายประพนธ์ มีเจตนา
 ผู้ต้องหาที่ ๕ ขอเท็จจริงในการสอบสวนทั้งไควว่าเป็นลูกจ้างของโรงเลื่อยจักร
 เขมรรัฐ และนายณรงค์ กำแพงพล หัวหน้าคนงาน ผู้ต้องหาที่ ๑๑ ได้ชี้ให้
 ผู้ต้องหาทั้งสองเอาคอนและสิ่วไปถากรูปรอยตราที่ติดอยู่กับไม้ของกลาง ซึ่งถูกตั้ง
 ขอนอยู่ออก ผู้ต้องหาทั้งสองถูกเจ้าพนักงานจับไควขณะถากรูปรอยตรานั้น จาก
 พฤติกรรมแห่งการกระทำของผู้ต้องหาทั้งสอง จึงเชื่อไควว่าผู้ต้องหาทั้งสองว่าไม่
 ของกลางดังกล่าวเป็นไม้ที่ตัดพันมาโดยไม่ขออนุญาตกฎหมาย ซึ่งจะนำเขาเสอยใน
 โรงเลื่อยจักร เขมรรัฐที่ตนเป็นลูกจ้าง

สำหรับนายสมาน วงศ์สมบูรณ์ ผู้ต้องหาที่ ๖ และนายสันติ แซ่เจิน
 ผู้ต้องหาที่ ๗ ขอเท็จจริงในการสอบสวนไควความว่าผู้ต้องหาทั้งสองเป็นคนขับรถชัก
 ลากไม้ บรรทุกของกลาง ออกจากป่าสงวนหวังมาขนไว้ใกล้ ๆ กับโรงเลื่อยจักร
 เขมรรัฐ โดยนำมาขนไว้นอกเขตรวมหมอนไม้ที่เจ้าพนักงานกำหนดให้ จาก
 พฤติกรรมแห่งการกระทำของผู้ต้องหาทั้งสองจึงเชื่อไควว่า ผู้ต้องหาทั้งสองว่าไม่
 ของกลางดังกล่าวเป็นไม้ที่ตัดพันมาโดยไม่ขออนุญาตกฎหมาย

สำหรับนายบุญชัย ล. พินิจพงศ์ ผู้ต้องหาที่ ๕ ซึ่งเป็นเจ้าของ

โรงเรียนจักรรังษะ ที่จังหวัดยโสธร และเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการโรงเรียนจักร
 ยโสธร จังหวัดยโสธร โรงเรียนจักรเขมรราช โรงเรียนจักรอำนาจเจริญ จังหวัด
 ชุมพรราชธานี โรงเรียนจักรนครเจริญ จังหวัดนครพนม โรงเรียนจักรภูมิและ
 โรงเรียนจักรกัทรลักษณ์ จังหวัดศรีสะเกษ นั้น ข้อเท็จจริงในการขอส่วนได้
 ความว่า ผู้ต้องหาที่ ๔ ได้กระทำความผิดเกี่ยวกับโรงเรียนจักรเขมรราช โดย
 เป็นผู้อำนวยการใหญ่ของผู้ต้องหาที่ ๕ คัดพันธ์กลไกไม้ไผ่จากคหาหวังส่งโรงเรียนจักรเขมรราช
 และในการมีส่วนรู้เห็นในกรณีของผู้ต้องหาที่ ๕ ได้คัดพันธ์กลไกไม้ไผ่ไม่ชอบด้วย
 กฎหมายส่งโรงเรียนจักรเขมรราช ทั้งนี้ ปรากฏจากพยานหลักฐาน คือ เอกสาร
 บัญชีไม่ของผู้ต้องหาที่ ๕ ได้ให้ลูกจ้างจัดทำขึ้น เพื่อใช้ในการคิกคานเงินผู้คัดพันธ์
 และทอนไม้ว่าได้แยกบัญชีไม่ผู้ขอตรวจอนุญาตให้ชักลากถูกต้องตามกฎหมายไว้เป็น
 บัญชี บี. ส่วนไม้ที่ไม่ผู้ขอตรวจอนุญาตประทับได้แยกไว้เป็นบัญชี เอ. ทั้งนี้ เพื่อ
 ประโยชน์ในการทำใบเบิกทางและหนังสือกำกับไม้ให้ตรงกับรายการ ไม้ที่ตนได้รับ
 อนุญาตให้ถูกต้องตรงกัน นอกจากนี้ยังปรากฏด้วยว่าเมื่อได้ตรวจสอบใบเบิก
 ทางและหนังสือกำกับไม้แปรรูปของโรงเรียนจักรเขมรราชตลอดมาตั้งแต่ปี พ.ศ.
 ๒๕๑๕ จนถึงวันเกิดเหตุ ปรากฏว่า รายการและจำนวนปริมาตรไม้ในต้นซั้ว และ
 และปลายซั้วไม่ตรงกัน โดยมีจำนวนไม้ต่างกันถึง ๓๓,๗๑๑.๒๔ ลูกบาศก์เมตร ซึ่ง
 โรงเรียนจักรเขมรราชไม่อาจแสดงพยานหลักฐานการไต่มาโดยชอบด้วยกฎหมายของ
 ไม้จำนวนดังกล่าว การระบุจำนวนไม้แปรรูป ใบเบิกทางและหนังสือกำกับไม้
 แปรรูปให้ผิดไปจากความเป็นจริง โดยระบุจำนวนในต้นซั้วซึ่งต้องนำส่งเจ้า
 พนักงานในหนอยกาปลายทางซึ่งต้องนำติดไปกับไม้ นั้น ก็เพื่อเป็นการอำพรางว่าไม
 ้ที่โรงเรียนจักรเขมรราชได้รับจากป่าสัมปทานตรงตามที่ได้รับอนุญาต กล่าวคือ
 ผู้ต้องหาที่ ๔ ได้รับซุงห้าไม้จากบริษัทชุมพรราชธานีห้าไม้ ซึ่งจากสัญญาฉบับขงกัก
 การอนุญาตของเจ้าพนักงานป่าไม้กัก ปรากฏว่าผู้ต้องหาที่ ๔ มีสิทธิห้าไม้ได้เพียง
 ปีละประมาณหนึ่งพันสามร้อยต้น การนำไม้แปรรูปออกจากโรงเรียนจักรเขมรราช

จึงต้องทำให้สอดคล้องกันกับจำนวนไม้ที่ได้รับอนุญาตให้ตัดฟัน เพื่อเป็นการอำพรางว่า
 ผู้ต้องหาที่ ๘ มีไม้ทำไม้อื่นที่มีได้รับอนุญาต แต่จากการตรวจสอบต้นไม้อายุและปลายข้าว
 ของใบเบิกทางและหนังสือกำกับไม้แปรรูป จึงปรากฏข้อเท็จจริงว่า ไม้แปรรูปที่นำ
 ผ่านด่านจริง ๆ เฉพาะระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๑๕ ถึงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๒๑ มี
 จำนวนมากกว่าที่ระบุไว้ในต้นข้าวถึงสามหมื่นกว่าลูกบาศก์เมตร จำนวนความแตกต่าง
 ของไม้ดังกล่าวจึงเป็นไปไม่ได้ที่จะอ้างว่าผู้ต้องหาที่ ๘ ไม่ทราบ การกระทำของ
 ผู้ต้องหาที่ ๘ จึงเป็นการแจ้งขอความอันเป็นเท็จต่อเจ้าพนักงาน เพื่ออำพรางการลัก
 คุกในท่าล่ายป่าของตน นอกจากความผิดในส่วนที่เกี่ยวกับไม้โดยตรงแล้ว ในส่วนที่
 เกี่ยวกับโรงเลื่อยจักรเขมรรัฐซึ่งได้รับอนุญาตให้มีเครื่องจักรไอน้ำขนาดกำลัง ๘๒
 แรงม้า สามารถดูดไอน้ำได้ถึง ๑๐ โตะ ปรากฏว่าไอน้ำที่ตรวจพบเครื่องกำเนิดไฟฟ้า
 ๒ เครื่อง ซึ่งสามารถดูดไอน้ำได้ถึง ๒๐๐ แรงม้า และพบไอน้ำได้ถึง ๒๖ โตะ
 ซึ่งเห็นได้ว่าเป็นการจงใจกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ และว่าด้วย
 โรงงาน อย่างแจ้งชัด นอกจากนี้ยังปรากฏข้อเท็จจริงในการสอบสวนอีกว่า เมื่อ
 วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๒๑ เจ้าพนักงานป่าไม้ได้ตรวจรอบรรทุกไม้ของ โรงเลื่อยจักร
 เขมรรัฐ ซึ่งนายสวัสดิ์ โลหะสาร ผู้ต้องหาที่ ๑๗ เป็นผู้รับนำผ่านด่านป่าไม้นานไผ่
 พบไม้แปรรูปบางส่วนมีไอน้ำปรอยตราของเจ้าพนักงานประทับ หรือมีรอยตราแต่ไม่มี
 เลขกำกับ หรือรอยตราและเลขกำกับไม่ตรงกับที่ระบุไว้ในใบเบิกทาง ซึ่งผู้ต้องหา
 ที่ ๘ เป็นผู้ยื่นขอไว้ จึงยึดรอบรรทุกและไม้เหล่านั้นไว้เป็นของกลาง ต่อมาวันที่ ๑๕
 มีนาคม ๒๕๒๑ ผู้ต้องหาที่ ๘ ได้โทรศัพท์จากกรุงเทพฯ ขอร้องให้นายสุรินทร์
 พงษ์โสภานักงานป่าไม้นานไผ่ ผู้ต้องหาที่ ๑๘ ปลอยรอดและไม้ที่ยึดไว้ นายชยันต์
 บุญมา ผู้ต้องหาที่ ๑๔ นายสุรินทร์ พงษ์โสภาน ผู้ต้องหาที่ ๑๘ นายวิมล เวชวังนิกุล
 ผู้ต้องหาที่ ๑๕ และนายวรพงษ์ ศาสตร์นันท ผู้ต้องหาที่ ๒๐ จึงรวมกันทำหลักฐานเท็จ
 ขอนหลังปลอยรอดและไม้ที่ยึดไว้ไต่ถามที่ผู้ต้องหาที่ ๘ ขอร้องนั้น ข้อเท็จจริงจึงพึงได้
 โดยปราศจากข้อสงสัยว่าผู้ต้องหาที่ ๘ เป็นผู้สนับสนุนให้เจ้าพนักงานกระทำความผิด

ต่อต้านแห่งหน้าที่ราชการ และยังได้ร่วมกับผู้ต้องหาที่ ๑๗ นำไม้แปรรูปที่มีได้มีรูปรอย
ตราของเจ้าพนักงานประทับเคลื่อนที่ตามคาบ่าไม้ควย

สำหรับนายทวี จำเนียร ผู้ต้องหาที่ ๕ นั้น ได้ความจากการสอบสวน
ว่าเป็นผู้รับจ้างช่วงตัดฟันซีกลากไม้จากป่าสัมปทานมาส่งโรงเลื่อยจักร เขมรราช ของ
ผู้ต้องหาที่ ๔ การตัดฟันไม้ของผู้ต้องหาที่ ๕ ตัดในป่าสัมปทาน อบ. ๑ แปลงที่ ๕
และแปลงที่ ๖ กับในป่าสัมปทาน อบ. ๔ แปลงที่ ๖ และแปลงที่ ๗ ซึ่งไม่ในแปลง ๗
นั้น ทางราชการยังมีใบอนุญาตให้ทำการตัดฟันและในการตัดฟันไม้กับผู้ต้องหาที่ ๕
ได้ตัดฟันไม้ทั้งโดยชอบด้วยกฎหมายและไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งเจ้าพนักงานยึดไว้
บัญชีทำไม้ของผู้ต้องหาที่ ๕ สองบัญชี เป็นบัญชีทำไม้โดยชอบด้วยกฎหมายบัญชีหนึ่ง
และบัญชีทำไม้โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายอีกบัญชีหนึ่ง การทำไม้โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
นั้นปรากฏในบัญชีว่า ในช่วงพฤษภาคม ๒๕๒๐ ถึงพฤษภาคม ๒๕๒๑ ผู้ต้องหาที่ ๕
ได้ทำการตัดฟันไม้โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ๖,๕๔๑ คน แบ่งเป็นทอนไม้ ๖,๕๓๐ ทอน
ปริมาตร ๒๖,๑๓๗.๘๐ ลูกบาศก์เมตรและปรากฏไม้ทั้งที่ตัดฟันโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
และชอบด้วยกฎหมายเหล่านี้ของผู้ต้องหาที่ ๕ ได้ซีกลากไม้เข้ามายังโรงเลื่อยจักร เขมรราช
ทั้งสิ้น

ส่วนนายสมคิด จันทมาศ ผู้ต้องหาที่ ๑๐ และนายณรงค์ กำแหงพล
ผู้ต้องหาที่ ๑๑ ขอเท็จจริงได้ความว่า ผู้ต้องหาทั้งสองเป็นลูกวางของผู้ต้องหาที่ ๔
โดยผู้ต้องหาที่ ๑๐ ใ้รับมอบจากผู้ต้องหาที่ ๔ ให้เป็นผู้ดูแลจัดการโรงเลื่อยจักร
เขมรราช และผู้ต้องหาที่ ๑๑ เป็นผู้ควบคุมคนงานและช่วยเหลือผู้ต้องหาที่ ๑๐ จึงทั้ง
ได้โดยปราศจากข้อสงสัยว่าผู้ต้องหาทั้งสองได้ร่วมกับผู้ต้องหาที่ ๔ รับไม้ที่ตัดฟันโดย
ไม่ชอบด้วยกฎหมายจากผู้ต้องหาที่ ๕ นำเข้าแปรรูปในโรงเลื่อยจักร เขมรราช

ขอเท็จจริงจากการสอบสวนได้ความว่านายประหยัด ละหาร ผู้ต้องหา
ที่ ๑๒ เป็นเสมียนโรงเลื่อยจักร เขมรราช เป็นผู้มีหน้าที่ทำการติดต่อกับเจ้าพนักงานใน
การยื่นคำขอใบเบิกทางนำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่โดยผู้ต้องหาที่ ๑๒ เป็นผู้กรอก

ข้อความอันเป็นเหตุในเอกสารใบเบิกทางนั้น เพื่อให้ผู้ต้องหาที่ ๔ ซึ่งเป็นนายจ้าง
ได้รับประโยชน์

สำหรับนายวรนิติ สังสวัสดิ์ ผู้ต้องหาที่ ๑๓ นั้น ข้อเท็จจริงในการ
สอบสวนทั้งไต่ถามผู้ต้องหาที่ ๑๓ เป็นผู้รักษาการในตำแหน่งนายอำเภอเขมรราช ตั้งแต่
วันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๒๐ และได้รับแต่งตั้งให้เป็นนายอำเภอเขมรราช เมื่อวันที่ ๑๔
พฤษภาคม ๒๕๒๐ ในระหว่างที่ผู้ต้องหาที่ ๑๓ รักษาการในตำแหน่ง และดำรง
ตำแหน่งนายอำเภอเขมรราช นั้น ผู้ต้องหาที่ ๑๓ โกงขอส่งในคำขอใบเบิกทางทำไม้
หรือของป่าเคลื่อนที่โรงเลื่อยจักร เขมรราชเขตอำเภอเขมรราช และโกงขอสัญญา
ในใบเบิกทางนำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่ และหนังสือกำกับไม้แปรรูปซึ่งอำเภอเขมรราช
ออกให้แก่โรงเลื่อยจักร เขมรราช เป็นจำนวนมากกว่าหนึ่งพันฉบับ ซึ่งเมื่อได้ตรวจสอบ
ปลายชีวใบเบิกทางดังกล่าวจำนวน ๔ ฉบับ ที่ยึดมาจากคานป่าไม้บ้านไผ่ขี้ตมชีว
ใบเบิกทางเขมรราชที่อำเภอเขมรราชนำส่งสำนักงานป่าไม้จังหวัดอุบลราชธานี ปรากฏ
ว่าจำนวนไม้แลปริมาณไม้ที่ระบุไว้ในปลายชีวและต้นชีวเหล่านั้นไม่ตรงกัน โดยจำนวน
ไม้แลปริมาณไม้ที่ระบุไว้ในปลายชีวมีจำนวนสูงกว่าจำนวนไม้แลปริมาณไม้ที่ระบุไว้ใน
ต้นชีวมากทุกฉบับ ผู้ต้องหาที่ ๑๓ รับว่าตนเป็นผู้ลงชื่อยุติบัตรในใบเบิกทางดังกล่าว
แต่อาจว่าตนมิได้รู้เห็นเป็นใจกับการกระทำผิดของผู้ต้องหาที่ ๔ และโกงขอส
ไปเช่นนั้นโดยไว้วางใจพนักงานป่าไม้อำเภอเขมรราชผู้เห็นว่าโดยตรงในเรื่องนี้ซึ่งข้อ
เท็จจริงในการสอบสวนก็ไม่ปรากฏข้อความผู้ต้องหาที่ ๑๓ ได้ร่วมรู้เห็นเป็นใจใน
การกรอกรายการ โดยไม่ตรงต่อความเป็นจริงในคำขอใบเบิกทาง ใบใบเบิกทาง
และใบใบกำกับไม้แปรรูป หรือใ้การทำการดังกล่าวโดยทุจริต กรณีจึงยังเป็นที่ยังสงสัย
ว่าผู้ต้องหาที่ ๑๓ ได้กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือไม่ สมควรยก
ประโยชน์แห่งความสงสัยให้ผู้ต้องหาที่ ๑๓ แต่อย่างไรก็ดีแม้จะฟังไม่ไกลโดยปราศจาก
ข้อสงสัยว่าผู้ต้องหาที่ ๑๓ ได้กระทำความผิดดังกล่าวแต่พฤติการณ์ของผู้ต้องหาที่ ๑๓
ปฏิบัติหน้าที่ราชการตามทูลถามมานั้น ถือได้ว่าเป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่อใน
หน้าที่ราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และไม่สมควรให้ผู้ต้องหา

ที่ ๑๑ อยู่ในราชการ

สำหรับนายชยันต์ บุญมา ผู้ต้องหาที่ ๑๔ ขอเท็จจริงจากการสอบสวน
 ได้ความว่า ผู้ต้องหาที่ ๑๔ ซึ่งเป็นฝาแฝดอำเภอยะรัง ใต้ทำไม้เบิกทางทำไม้หรือของ
 ป่าเคลื่อนที่ของอำเภอยะรัง ออกให้แก่ออกผู้ต้องหา ๔ เมื่อเจ้าพนักงานไล่ส่งปลาย
 ชั่วไม้เบิกทางถึงกลาวจึงยี่พาทจากคานาฝาไม้มาไม่มาตรวจสสมกับคนชั่วไม้เบิกทาง
 ของอำเภอยะรังปรากฏว่าขอความในเอกสารคนชั่วและปลายชั่วไม่ตรงกัน กลาว
 คือปริมาณไม้ในปลายชั่วมีจำนวนสูงกว่าปริมาณไม้ในต้นชั่วมาก เจ้าพนักงานส่งคนชั่ว
 และปลายชั่วไม้เบิกทาง ซึ่งมีลายมือชื่อของผู้ต้องหาที่ ๑๔ ปรากฏอยู่ ไปให้เจ้า
 หน้าที่กองพิสูจน์หลักฐาน กรมตำรวจ พิสูจน์แล้ว ปรากฏว่าลายมือชื่อนั้นเป็นลายมือชื่อ
 ที่แท้จริงของผู้ต้องหาที่ ๑๔ และปรากฏว่าในระหว่างเดือนมกราคม ๒๕๒๑ ถึงเดือน
 พฤษภาคม ๒๕๒๑ ผู้ต้องหาที่ ๑๔ ใต้ออกไม้เบิกทางทำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่ ซึ่ง
 ปริมาณที่ ไร่ ไร่ไปปลายชั่วสูงกว่าปริมาณไม้ที่ ไร่ ไร่ในต้นชั่วเช่น ใต้แก่ออกผู้ต้องหา
 ๔ ถึง ๔๓ ไร่ ขอเท็จจริงจึงฟังได้ความว่าผู้ต้องหาที่ ๑๔ ใต้กระทำการเพื่อช่วยเหลือ
 ผู้ต้องหา ๔ ในการกระทำความผิดออกกฎหมายว่าคานาฝาไม้ นอกจากนั้นแล้วยังปรากฏ
 ขอเท็จจริงในการสอบสวนประกอบกับคำรับสารภาพของผู้ต้องหาที่ ๑๔ อีกว่า ผู้ต้องหา
 ที่ ๑๔ ใต้ร่วมกับนายสุรินทร์ พงษ์โสภา ผู้ต้องหาที่ ๑๕ นายวิมล เวชวังสกุล ผู้ต้องหา
 ๑๕ และนายวรพงษ์ ศำสนันท์ ผู้ต้องหาที่ ๒๐ ปลดแอกสาร และทำหลักฐานเท็จ
 เพื่อช่วยเหลือผู้ต้องหา ๔ และผู้ต้องหาที่ ๑๗ ใต้พบผิดในการที่ผู้ต้องหาที่ ๑๗ ใต้
 เป็นลูกจ้างของโรงเลื่อยจักร ยะรัง นำไม้บรรทุกไม้แปรรูปซึ่งไม้บางส่วนไม่มีรูป
 รอยตราของเจ้าพนักงานประทับ ผ่านคานาฝาไม้มาไม่มา เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๒๑

ส่วนนายฉลอง สมสะอาด ผู้ต้องหาที่ ๑๕ ขอเท็จจริงได้ความว่า
 ผู้ต้องหาที่ ๑๕ เป็นฝาแฝดอำเภอยะรัง เมื่อพ.ศ. ๒๕๒๐ และไ้รวมมือกับ นาย
 เสริม แสนทวีสุข ผู้ต้องหาที่ ๑๖ ใต้เอกสารไม้เบิกทางนำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่ ๓
 ไร่ ออกให้แก่ออกผู้ต้องหา ๔ ใต้กรอกปริมาณไม้ในไม้เบิกทางปลายชั่วให้จำนวนสูง

ความปริมาตรไม้ในใบเบิกทางคนชรา และกองพิสูจน์หลักฐานกรมตำรวจ ได้ตรวจสอบ
ลายมือชื่อของผู้ต้องหาที่ ๑๕ ใบเบิกทางดังกล่าวแล้ว ยืนยันว่าเป็นลายมือชื่อ
แท้จริงของผู้ต้องหาที่ ๑๕ ขอเท็จจริงจึงฟังไต่ความผู้ต้องหาที่ ๑๕ ได้กระทำกรช่วยเหลือ
ผู้ต้องหาที่ ๔ ในการกระทำความผิดออกกฎหมายว่าช่วยป่าไม้

นายเสริม แสนทวีสุข ผู้ต้องหาที่ ๑๐ นั้น ขอเท็จจริงในการสอบสวน
ไต่ความว่าเป็นผู้ช่วยป่าไม้อำเภอเขมราฐ และไต่ความมอภัยผู้ต้องหาที่ ๑๔ และผู้
ต้องหาที่ ๑๕ ออกหลักฐานใบเบิกทางนำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่อันเป็นเท็จ โดย
ผู้ต้องหาที่ ๑๖ ไต่ลงนามในฐานะผู้ตรวจสอบเอกสารและไม่ที่ชื่อนำเคลื่อนที่ตามหลักฐาน
เอกสารใบเบิกทางซึ่งผู้ต้องหาที่ ๑๔ และผู้ต้องหาที่ ๑๕ ได้กรอกข้อความตาม
หลักฐานมาข้างต้นแล้ว กองพิสูจน์หลักฐาน กรมตำรวจ ได้ตรวจสอบลายมือชื่อ
ปรากฏในเอกสารของกลางแล้ว ยืนยันว่าเป็นลายมือชื่อของผู้ต้องหาที่ ๑๖ ขอเท็จ
จริงจึงฟังไต่ความผู้ต้องหาที่ ๑๖ นี้ ไต่รวมกระทำผิดกับผู้ต้องหาที่ ๑๔ และ
ผู้ต้องหาที่ ๑๕ ด้วย

สำหรับนายสวัสดิ์ โทหะสาร ผู้ต้องหาที่ ๑๓ ขอเท็จจริงจากการสอบสวน
ประกบกับคำให้การรับสารภาพของผู้ต้องหาที่ ๑๓ ฟังไต่ควา ผู้ต้องหาที่ ๑๓ เป็น
ลูกจ้างของโรงเลื่อยจักร เขมราฐ ไต่ขบรณนตหมายเลขทะเบียน อ.บ. ๑๐๘๐๘
บรรทุกไม้แปรรูปของโรงเลื่อยจักร เขมราฐซึ่งเป็นไม้ของผู้ต้องหาที่ ๔ ผ่านทางป่าไม้
บ้านไผ่ เมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๒๑ แล้วถูกเจ้าพนักงานจับกุม เพราะไม้แปรรูปมี
ไต่มีรูปรอยตราของ เจ้าพนักงานแปร ๕ ๒๖๖๑ มีรูปรอยตราที่ไม้ถูกตองแปร ๕ ๒๖๖๑
จำนวนและปริมาตรไม้ไม่ตรงกับใบกำกับไม้บาง ซึ่งเป็นการผิดกฎหมายนำไม้แปรรูป
เคลื่อนที่ผ่านด่านโดยไม่ถูกต้อง

สำหรับนายสุรินทร์ พงษ์โสภา ผู้ต้องหาที่ ๑๔ นายวิมล เวชวังสีกุล
ผู้ต้องหาที่ ๑๕ นายเสริม แสนทวีสุข ผู้ต้องหาที่ ๒๐ ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานป่าไม้ ขอ
เท็จจริงจากการสอบสวนประกบกับคำรับสารภาพของผู้ต้องหาทั้งสาม ฟังไต่ควา
ผู้ต้องหาทั้งสาม ไต่รวมกันทำหลักฐานปลอมบันทึกตรวจสอบและบันทึกคำแจ้งไม้แปรรูป

ของกลางเป็นเท็จ โดยทำย้อนหลังว่าไม่แปรรูปซึ่งผู้ต้องหาที่ ๑๗ ถูกรับกุมนั้น เป็นไม้
 ที่ไผ่มาโดยชอบ และบันทึกยืนยันปรอยคราว่าเป็นปรอยคราของผู้ต้องหาที่ ๑๘
 ซึ่งผู้ต้องหาที่ ๑๘ ถูกรับกุมสารภาพว่าเป็นความจริงตามบันทึกนั้น การกระทำ
 หลอกลวงนักเพื่อช่วยเหลือผู้ต้องหาที่ ๔ และผู้ต้องหาที่ ๑๗ โทษหนัก

การกระทำของผู้ต้องหาที่ ๔ ถึงผู้ต้องหาที่ ๑๒ และผู้ต้องหาที่ ๑๔ ถึง
 ผู้ต้องหาที่ ๒๐ ถึงกีดขวาง นอกจากจะเป็นความผิดตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้และประมวล
 กฎหมายอาญาแล้วยังเป็นการบ่อนทำลายทรัพยากรของชาติ และบ่อนทำลายความ
 มั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างร้ายแรง แม้อธิบดีจะไต่ประกาศเตือนให้หยุด
 เคยประพฤติเช่นนั้นเลิกประพฤติเสีย มิฉะนั้นจะดำเนินการปราบปรามอย่างเด็ดขาด ผู้
 ต้องหาเหล่านี้หาได้เชื่อฟังไม่ จึงสมควรลงโทษ สถานหนักเพื่อบำบัดนิสัยอย่างถาวรไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ แห่งรัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร
 จักรพรรดิจักราช ๒๕๒๐ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี และของ
 สถานนโยบายแห่งชาติจึงมีคำสั่งดังนี้

(๑) ให้จำคุกนายบุญชัย ส.พัฒนาพงศ์ ผู้ต้องหาที่ ๔ และนายทวี
 จำเนียร ผู้ต้องหาที่ ๕ คุกตลอดชีวิต

(๒) ให้จำคุกนายชยันต์ บุญมา ผู้ต้องหาที่ ๑๔ นายฉลอง สมสะอาด
 ผู้ต้องหาที่ ๑๕ และนายเสริม แสนทวีสุข ผู้ต้องหาที่ ๑๖ มีกำหนดคนละ ๒๐ ปี

(๓) ให้จำคุกนายสมคิด จันทมาศ ผู้ต้องหาที่ ๑๐ นายณรงค์
 กำแหงพล ผู้ต้องหาที่ ๑๑ นายประหยัด ละหาร ผู้ต้องหาที่ ๑๒ นายสุรินทร์
 พงษ์ไสกา ผู้ต้องหาที่ ๑๔ นายวิมล เวชรังษิกุล ผู้ต้องหาที่ ๑๕ และ นายวรมพงษ์
 ศำสนันท์ ผู้ต้องหาที่ ๒๐ มีกำหนดคนละ ๑๕ ปี

(๔) ให้จำคุกนายสมพิศ ปริบูรณ์ ผู้ต้องหาที่ ๔ นายสายประทวน
 มีเจยานา ผู้ต้องหาที่ ๕ นายสมาน วงศ์สมบูรณ์ ผู้ต้องหาที่ ๖ นายสันติ แซ่เจิน
 ผู้ต้องหาที่ ๗ และนายสวัสดิ์ โลหะสาร ผู้ต้องหาที่ ๑๗ มีกำหนดคนละ ๕ ปี

(๕) ใ้ปลดยตัวนายวรนิติ สังข์สวัสดิ์ บุคองหาคที่ ๑๓ และใ้ไล้ออก
จากราชการ

(๖) ใ้ปลดยตัวนายศักดิ์ชัย แซ่เฮง บุคองหาคที่ ๑ นายมาโนช
ทองสมบูรณ์ บุคองหาคที่ ๒ และนายเป็งสุญ บุคองหาคที่ ๓

(๗) บรรรคางองกลางที่ยักไวใ้หริบเสียหังสิ้น
ใ้ใ้เจาพมกังานคึกคากจับกุมตัวนายสมบัติ ปรีประณะ บุคองหาคที่ ๔
นายสมาน วงศ์สมบูรณ์ บุคองหาคที่ ๒ นายสันติ แซ่เจิน บุคองหาคที่ ๗ นายทวี
จำเนียร บุคองหาคที่ ๕ นายสมคึก จันทมาคร บุคองหาคที่ ๑๐ นายณรงค์ ก้าแห่งพล
บุคองหาคที่ ๑๑ นายประหยคิ ติหาร บุคองหาคที่ ๑๒ นายฉลอง สมสะอาด บุคองหาคที่
๑๕ และนายเสริม แสนทวีสุข บุคองหาคที่ ๑๖ มาลงโทษตามคำสั่งนคองไปโดยคากน
ใ้ใ้กระทรวงมหาคไทยค้ำเนนการตามคำสั่งนคองแล้วรายงานใ้ทราบโดยเร็ว

สั่ง ณ วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๒๐
พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน
(เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน)
นายกรัฐมนตรี

แต่จึงขอเรียนให้ประชุมทราบ
(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เรื่องที่ ๓ ตามที่สภานิติบัญญัติ
แห่งชาติได้มีมติในคราวประชุมครั้งที่ ๓๑ เมื่อวันที่ ๓๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ ให้เพิ่ม
วันประชุมสภาในทุกวันพฤหัสบดี เพื่อพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
ในวาระที่ ๑ โดยเฉพาะ และเมื่อสภาได้พิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร
ไทยในวาระที่ ๑ แล้วเสร็จแล้ว ผมได้มีคำสั่งให้คณะกรรมการประชุม ในวันพฤหัสบดีจนกว่าจะมี
การพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยในวาระที่ ๒ ตามสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติได้มีมติในคราวประชุมครั้งที่ ๔๓ เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๑ ให้
ประชุมในวันพฤหัสบดีและวันศุกร์ครั้งวัน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทาง
ระเบียบวาระให้เสร็จสิ้นไป บัดนี้คณะกรรมการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญได้พิจารณา
ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยเสร็จแล้ว และได้เสนอร่างรัฐธรรมนูญเพื่อ
สภาจะพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไป และเนื่องจากไม่มีท่านสมาชิก คือ ร้อย
ตำรวจโท ชชาญ มนุชธรรม และคุณธรรม บุญดิษฐ์ ได้เสนอญัตติเรื่องขอเพิ่มวันประชุม
พิจารณาร่างรัฐธรรมนูญตามระเบียบวาระที่ ๕ ซึ่งเป็นเรื่องของท่านเอง เกี่ยวกันกับที่ผมได้
กล่าวข้างต้น ผมจึงขอปรึกษาที่ประชุมว่าจะให้รวมการพิจารณาญัตติของร้อยตำรวจโท
ชชาญ มนุชธรรม และคุณธรรม บุญดิษฐ์ พร้อมกันไปกับข้อพิจารณาทวีติหรือไม่ ซึ่ง
กระทำได้ตามข้อมติขบ ข้อ ๒๒ ถ้าจะให้พิจารณาเสียตอนนี้ จะมีท่านสมาชิกผู้ใด
ขัดข้องบ้างครับ

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดขัดข้อง ก็ขอเชิญ
ผู้เสนอญัตติแถลงครับ คุณชชาญ หรือคุณธรรมบุญดิษฐ์

๒๕ กันยายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเสนอญัตติความมากเพิ่มวันประชุมรัฐธรรมนุญ

กราบเรียน ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ขอยกการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญโดยคณะกรรมการพิจารณาการพิจารณาการร่างรัฐธรรมนูญได้เสร็จสิ้นพร้อมจะส่งให้สภา ฯ โดยพิจารณาในวาระที่สองต่อไป แต่เนื่องด้วยปัจจุบันสภา ฯ มีร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ ทั้งที่เป็นร่างใหม่เพื่อพิจารณารับหลักการกับร่างที่ผ่านการแปรญัตติของคณะกรรมการ และสมาชิกของสภาเพื่อพิจารณาในวาระที่สองต่อไปเป็นจำนวนมาก การพิจารณาของสภาตามวันประชุมปกติคือวันพฤหัสบดีกับวันศุกร์ก็ยังไม่มีความพอจะส่งร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ ถึงสภาให้เสร็จสิ้นไปทันกับเจตนารมณ์ความต้องการเร่งด่วนของรัฐบาล ดังนั้นเพื่อให้การพิจารณาการร่างรัฐธรรมนูญในวาระที่สองนี้ได้เป็นไปโดยรวดเร็ว และได้ผลดีตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๖๐ และความต้องการให้มีการเลือกตั้งโดยเร็วของรัฐบาล สภาจึงควรกำหนดให้วันประชุมร่างรัฐธรรมนูญเพิ่มขึ้น จากวันประชุมในวันพฤหัสบดีกับวันศุกร์ถึงกลางแล้ว โดยจัดให้มีการประชุมพิจารณาการร่างรัฐธรรมนูญในวาระที่สองในวันอังคารกับวันพุธ ตั้งแต่เวลา ๙.๓๐ น. ถึง ๑๒.๐๐ น. จนกว่าการประชุมวาระที่สองนี้จะเสร็จสิ้นไป

จึงกราบเรียนเสนอเป็นญัตติความมาเพื่อได้โปรดเกล้าฯ เสนอสภา
เพื่อพิจารณาหรือต่อไปเป็นการควมวาทักจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ร้อยตำรวจโท ชาญ มนูญธรรม ผู้เสนอญัตติ

(ชาญ มนูญธรรม)

(ลงชื่อ) นายธรรมบุญ ลักพลี ผู้เสนอญัตติ

(ธรรมบุญ ลักพลี)

(ลงชื่อ) พันเอกอุทิศ ทวีวัฒน์ นายปรีดี หิรัญพุกกะ พลเรือโท เกตุ สันติเวชชกุล
นายมีชัย ฤกษ์พันธ์ นายसानนท์ สายสว่าง นายเฉลิมชัย เล็กชม
พลตรี มณรัตน์ จารุจินดา พลโท สมิง ไทสิงคะ นายอมร จันทร์สมบูรณ์
นายประทีป ฐมาวัฒน์ นายวินัย ทองลงษา พลเอก ไซทิ หิรัญชัยสิทธิ์
นายสง่า วงศ์มางชวาท พลโท จิตรพล ณ ลำปาง ร้อยเอก ละเมียน
บุญสมวาน พลตำรวจโท ณรงค์ มหานนท์ พันตำรวจเอก ชาญ รัตนธรรม
พลเอก เขาง ยิงเจริญ นายคำรงค์ สุนทรศารทูล พันเอก สมชาย
หิรัญกิจ นายแสง พุทธสถิตย นายเกษม นาชัยเวียง พลเรือตรี สกล
ชลออยู่ พันเอก ประสาน อุตยธรรมภักดิ์ พลอากาศเอก บัญชา
เมฆวิชัย ผู้รับรอง

รายนามรายชื่อ นาย มุขมนตรี ๑ ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติ การที่กระษัตริย์ผู้ดีขอเพิ่มวันประชุมขึ้นเพื่อให้เป็นวันประชุมพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญโดยเฉพาะ ก็ควยเหตุผลถึงจะกราบเรียนต่อไป

ประการแรก ในปัจจุบันนี้ตามที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ รัฐสภามติบัญญัติแห่งชาติในวันนี้ มีร่างพระราชบัญญัติซึ่งคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้วรอพิจารณาอยู่ ๒ ฉบับ ในระเบียบวาระที่ ๔ มีเรื่องค้างพิจารณาอีก ๕ ฉบับ ส่วนในวันศุกร์นั้นก็มีเรื่องเสนอเข้าระเบียบวาระประชุมซึ่งคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้วอีก ๓ เรื่อง เมื่อพิจารณาแล้วก็เห็นว่าร่างพระราชบัญญัติเหล่านี้เป็น ร่างพระราชบัญญัติสำคัญของรัฐบาล และมีการแปรญัตติมาก คณะกรรมาธิการแก้ไขมาก เช่น ร่างพระราชบัญญัติวิธีบทมหาชน จำกัด เป็นต้น ยังมีร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชย์ ส่วนร่างที่ค้างพิจารณาเหล่านี้มีความสำคัญอีก เช่นกัน เช่น ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก เป็นต้น ซึ่งต้องใช้เวลาในการพิจารณาอย่างมาก หากจนำร่างรัฐธรรมนูญเข้าระเบียบวาระในวันพฤหัสบดี หรือวันศุกร์วันใดวันหนึ่งหรือทั้ง ๒ วันและหยุดพักการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ เสียแล้วก็น่าจะไม่ถูกต้อง อาจจะก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการบริหารงานของฝ่ายรัฐบาลที่คอยใช้พระราชบัญญัติต่าง ๆ เหล่านี้เป็นเครื่องมือในการบริหารราชการแผ่นดิน โดยที่อายุของสภาสมัยนี้ออกไม่นานนัก กระผมจึงเห็นว่าควรที่จะมีการเพิ่มวันพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญขึ้นมา เพราะรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศที่สภาแห่งนี้จะต้องรับผิดชอบให้ทันเวลาที่สมควรเลือกตั้งในปี ๒๕๒๐ นี้ หรืออย่างช้าไม่เกิน ๑๒๐ วันแคว้นสิ้นปี พ.ศ. ๒๕๒๑ ตามรัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร สภาจะทำการพิจารณาให้สาชาไม่ได้อย่างแน่นอน เมื่อเป็นเช่นนี้กระผมจึงได้หยิบยกประเด็นขึ้นมาพิจารณาเสนอเป็นญัตติเพิ่มวันประชุมเฉพาะร่างรัฐธรรมนูญอีก ๒ วัน คือวันอังคารและวันพุธ เวลา ๙.๐๐ นาฬิกา ส่วนที่ประชุมจะพิจารณาทั้ง ๒ วันหรือวันใดวันหนึ่งนั้นสุดแล้วแต่ที่ประชุมจะวินิจฉัย กระผมกราบเรียนเท่านี้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสมาชิกท่านใดมีความเห็นอย่างไรบ้างครับ ในญัตติที่คณะรัฐมนตรีเสนอ เชิญคุณชวนะครับ

นายชวนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นในเจตนาคือจะ
ความรับผิดชอบของท่านสมาชิกผู้เสนอ แต่อย่างไรก็ตามกระผมคิดว่าท่านประธานและ
สภาแห่งนี้ก็จะพิจารณาความจำเป็น ถ้าหากมากเกินไปแล้วก็ขาดความ
พอดี กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า ผู้ที่ดำรงตำแหน่งสมาชิกในสภาแห่งนี้
แต่ละท่านอยู่ในฐานะที่สมควรที่ท่านจะมีความสำคัญต่อส่วนราชการหรือองค์การต่าง ๆ
ทางภาคของรัฐและทางภาคของเอกชนด้วย กรณีที่ท่านสมาชิกขอเสนอญัตติให้เพิ่ม
วันประชุมขึ้นมาอีกถึง ๒ วันใน ๑ สัปดาห์ ซึ่งเดิมทีเดิยวันประชุมในวันพฤหัสบดี
กับวันศุกร์ จะเพิ่มวันอังคารและวันพุธเข้ามาแล้วเท่ากับว่าเราจะเหลือเพียงวันจันทร์
วันเดียวเท่านั้นที่เราไม่ไปมาประชุมสภากัน กระผมจึงคิดว่าเจตนาและความรับผิดชอบ
ของท่านจะก็อย่างไรก็ตามแต่ถ้าขาดการบริหารและการจัดการที่ดีจนกระทั่งจะเป็น
ผลเสียแก่ทางอีกด้านหนึ่งแล้ว กระผมก็คิดว่าค่อนข้างจะมากเกินไปสำหรับที่จะเพิ่ม
อีก ๒ วัน กระผมจึงคิดว่าถ้าเป็นทางที่จะไปกันไกลแล้ว อย่างที่พูดควรที่จะเพิ่มเพียง
๑ วันเท่านั้น ส่วนจะเป็นวันใดนั้นก็ขึ้นอยู่กับมติของสภา เพราะว่าการประชุมสภานั้น
บางครั้งก็เข้าไปเกี่ยวข้องกับ ค.ร.ม. ด้วยเหมือนกัน ถ้าจะไปกำหนดวัน
ประชุมที่เป็นวันเดียวกับการประชุม ค.ร.ม. ก็คงจะไม่เป็นผลดีกับท่านประธานหรือ
กับสภาแห่งนี้ด้วย กระผมจึงขอฝากท่านประธานไว้ในประเด็นตามที่กระผมได้กราบ
เรียนเสนอแล้ว ขอพบรบกวนครับ

นายชวรมนญ ลัดพลี : ขอพบรบกวนท่านประธานที่เคารพ กระผม
ชวรมนญ ลัดพลี ก็ขออนุญาตขอสนับสนุนคำพูดของท่านสมาชิกผู้เสนอญัตติที่
เสนอญัตตินี้กับกระผมด้วยกันและกันขออนุญาตยืนยันคำนั้น และขอขแข็งเพิ่มเติมอีกก็คือว่า
สมาชิกแห่งสภา กระผมก็ถือว่ามีความรับผิดชอบในงานในตำแหน่งที่สำคัญของชาติ
ที่ท่านต้องประจำอยู่ แต่กระผมก็อยากจะขอเรียนยืนยันและขอให้ท่านสมาชิกที่เพิ่งนั่งลง

ไปเมื่อมันได้โปรดสำนึกความว่า เวลานี้เราก็คือเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งมา พระองค์ทรงมอบหมายภารกิจสำคัญคือการร่างกฎหมาย และโดยเฉพาะอย่างยิ่งหน้าที่สำคัญที่สุดเท่าที่เรากำลังได้ไต่ในใจ มันคงจะไม่มีหน้าที่สำคัญเท่ากับการร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ กระทั่งได้สังเกตเห็นว่ารัฐบาลปัจจุบันมีเจตนารมณ์แรงกล้าที่อยากจะสนอง ตอบความต้องการของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเราจะเห็นเหตุการณ์ต่อเนื่องกันที่ทำให้การปฏิรูปปฏิวัติสำเร็จขึ้นมาได้ ๒ ครั้งโดยไม่มีกรรณการเลือกตั้งโดยเหตุนี้เห็นว่าประชาชนต้องการรัฐธรรมนูญ ต้องการการปกครองระบอบประชาธิปไตย รัฐบาลปัจจุบันจึงไต่มีความปรารถนาดีและแรงกล้าที่ต้องการให้รัฐธรรมนูญออกมาเพื่อประชาชนจะได้มีการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย ทั้งนี้ถ้าเราดูตามกำหนดเวลาที่ร่างรัฐธรรมนูญอยู่ในระหว่างการพิจารณาของสภาและเจตนารมณ์ของรัฐบาลแล้วจะเห็นได้ว่าเดินไปด้วยกันไม่ค่อยได้ เหลือเวลาอีก ๒ เดือนเศษ ๆ ก็จะสิ้นปีซึ่งตามเจตนารมณ์ปรากฏในรัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักรก็คือว่า ต้องให้มีการเลือกตั้งภายในปี ๒๕๖๐ หรือถ้าจำเป็นโดยเฉพาะอย่างยิ่งยังเป็นปัญหากฎหมายอยู่ในกรณีถ้าสภาไม่รับในวาระที่ ๓ หรืออะไรทำนองนั้น จึงจะให้มีการร่างขึ้นมาใหม่แล้วก็ยื่นออกมาได้แต่ถ้าไม่มีเหตุทั้งนั้นเกิดขึ้นก็ยังไม่แน่ว่าจะยื่นอายุเลือกตั้งหลังปี ๒๕๖๐ ไปหรือไม่เพราะฉะนั้นทางปลัดภคย์ที่ดีที่สุดก็คือสภาต้องทำหน้าที่ของเราให้ดีที่สุด คือออกกฎหมายรัฐธรรมนูญ และให้มีการเลือกตั้งได้ทันภายในปี ๒๕๖๐ ถ้าเป็นไปได้ ทั้งนี้เพื่อนสมาชิกของกระผมได้อภิปรายไปแล้ว ทั้งนี้กระผมจึงยืนยันว่าความสำคัญของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติหน้าที่อันสูงส่งที่เราจะต้องแน่วแน่งใสไม่ว่ามีอุปสรรคใด ๆ ก็คือต้องพยายามให้ผ่านร่างรัฐธรรมนูญให้ได้ในเวลาเร็วที่สุดทางที่ดีที่สุดก็คือต้องเพิ่มวันประชุม ทำไมกระผมจึงกราบเรียนยืนยันอีกว่า ต้องเพิ่มวันประชุม ก็เพราะว่า ๒ วันที่เราประชุมอยู่นี้ ทั้งที่หาประธานสภาได้กรณาร่างให้ฟังแล้ววาทะเดิมเราก็ไม่คงเพิ่ม แต่มีเหตุจำเป็นต้องเพิ่มขึ้นมา แล้วหาสมาชิก

เมื่อเกี่ยวกับกันยังไม่ใคร่ตรวจกันอยู่ สมมติว่าในปัจจุบันเท่าที่มีการประชุม ๒ วันนั้น กฎหมายที่ผ่านเข้ามาเราก็คงพิจารณาให้ลงลุล่วงไปตามเป้าหมายของรัฐบาลไม่คิดเท่าที่ควร เพราะอะไร เพราะร่างพระราชบัญญัติใหม่ ๆ ก็เข้ามาค้างเป็นคิงพอกหางหมู ทล่อยกันเข้ามาเรื่อย ร่างพระราชบัญญัติเก่าที่อยู่ระหว่างแปรญัตติ หรือที่ คณะกรรมาธิการเสนอเข้ามาค้างอีก แลวนอกจากนี้ขอให้ระลึกถึงความจริงอีกข้อหนึ่ง กระแสมชอกรวมเรียนยืนยันในเรื่องนี้ ก็คือรัฐบาลทุกรัฐบาลที่อยู่ระหว่างปฏิวัติแล้ว กำลังพัฒนาหรือเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ระบอบประชาธิปไตย ทุกรัฐบาลครับ ลองย้อนหลังไปดู ๒๐ - ๓๐ ปี จะต้องพยายามเร่งรีบเสนอกฎหมายเท่าที่จำเป็นแก่ประโยชน์ของของบ้านเมืองให้ออกในช่วงนี้ เพราะเป็นช่วงที่เราสามารถทำอะไรได้กับทุกคนให้ความร่วมมือสภา รัฐบาล และประชาชนให้ความร่วมมืออย่างดี เพราะฉะนั้นรัฐบาลนี้จำเป็นต้องรีบเสนอกฎหมายต่าง ๆ ออกมา ก็เป็นที่แน่ว่ากฎหมายไม่ใช่เฉพาะเท่าที่ค้างเป็นคิงพอกหางหมูและที่ทยอยเข้ามาอีก กฎหมายสำคัญ ๆ เกี่ยวกับผลประโยชน์ของบ้านเมือง ถ้าเรารอวันศุกร์ รอวันพฤหัสบดีให้วางก็ไม่ได้อยู่แล้ว เราจึงต้องเพิ่มวันประชุม แล้วการที่เพิ่มนี้ไม่ได้เพิ่มหนักหนาอะไร เพียงครึ่งวันเท่านั้นครับ การส่งงานการดูแล กระแสมเชื่อว่าท่านที่อยู่ในทันทส่วนใหญ่อีกเป็นชั้นบริหารสูงสุด ท่านแบ่งงานได้ ท่านรู้จักที่จะมอบหมายงานกลับไปโปรดตรวจตราดู กลางคืน บางที่ท่านก็โทรศัพท์ติดต่อกันได้ ท่านก็ไม่ได้อีกเพิกเฉยละเลยอะไร เพราะฉะนั้นในเรื่องที่ท่านเป็นห่วงเกรงว่าจะเป็นการนั้น กระแสมก็เข้าใจว่าสมาชิกส่วนใหญ่ในที่นี้ ก็คงไม่เป็นอะไร ถึงแม้จะเห็นได้จากรายนามที่ใคร่รับรองญัตติของกระแสมกับของท่าน สมาชิกคุณชาญ ก็มีอยู่เกือบ ๓๐ คน เป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ทั้งนั้น เราก็ลองดูแล้วว่าในฐานะที่ท่านเหล่านั้นเป็นตัวแทนของกระทรวงทบวงกรมที่สำคัญ ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร ท่านก็เห็นทว่ากระแสมจึงกล่าวกรวมเรียนยืนยันว่าไม่มีเหตุผลอะไรที่เราจะมาพิจารณาการร่างรัฐธรรมนูญในวันพฤหัสบดีและวันศุกร์ แล้วให้กฎหมายขึ้นรอออกไปอีก

ประการสุดท้าย กระผมอยากจะกราบเรียนว่า จะมีความลำบากอยู่
ก็เฉพาะทางด้านอยุธยาจังหวัด แต่กระผมก็เชื่อว่าการพิจารณานั้นก็คงจะไม่ฉิวเวลาาน
มีผู้แปรญัตติอยู่ไม่กี่คน ประมาณ ๕๐ กว่าคน แต่กระผมแล้วก็มีปัญหาหลายเรื่องที่จะ
จะรวมกันพิจารณาอีกอาจจะใช้เวลาไม่นานนัก เพราะทุกคนเชื่อว่าความจำเป็น
เพื่อความอยู่รอดของชาติมีความสำคัญสูงส่ง ดังนั้นทุกคนคงจะให้ความร่วมมือที่จะ
ผ่านการแปรญัตติไปไ้รวดเร็ว อาจจะใช้เวลาไม่เกิน ๒ อาทิตย์ หรือจะมาก
กว่านั้นก็ไม่น่าห่วง กระผมเชื่อว่าเราคิดพินกันทุกสิ่งทุกอย่างไม่เป็นปัญหาครับกระผม
เชื่อสภานิติบัญญัติเองจะให้ความร่วมมือขอพรทุกคนครับ

นายป๋วย จุลเสถียรทอง : ท่านประธานที่เคารพ กระผมป๋วย จุลเสถียรทอง
กระผมให้ความเคารพเสนอญัตติในครั้งนี้ แต่กระผมขอคิดเห็นว่าการเสนอนี้
ก็เป็นสิ่งที่เห็นความสำคัญในการปฏิบัติหน้าที่ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และ
ขอกราบเรียนว่ากระผมไม่เห็นด้วยกับท่านที่ในการเป็นสมาชิกสภานิติ
บัญญัติแห่งชาติ เพราะกระผมเข้ามา ๕ ครั้งแล้วที่นั่งอยู่ในสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ก็เชื่อว่าท่านสมาชิกผู้เกียรติได้รับพระบรมราชโองการ แต่งตั้งใหม่ลงในสภา
ก็สำคัญในหน้าที่ของตัวเอง เป็นอย่างดี เพราะฉะนั้นญัตตินี้กระผมอยากจะขอกราบเรียน
ว่าเป็นเจตนาดี แต่กระผมคิดว่าเจตนาดีนั้นอาจจะกลายเป็นผลเสียก็ได้ เพราะว่ากา
รพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญนั้นถ้าเพิ่มขึ้นเป็น ๒ วัน กระผมคิดว่าท่านสมาชิกผู้เกียรติ
หนึ่งในสภานิติบัญญัติแห่งชาติส่วนหนึ่งในการบริหารประเทศชาติ การประชุมพิจารณา
ร่างรัฐธรรมนูญ ๒ วันดังกล่าวอาจจะไม่ประสบผลสำเร็จ เพราะว่าท่าน
ทั้งหลายมีภาระหน้าที่สำคัญจะต้องมีการประชุมสภา เพราะฉะนั้นการพิจารณา
ร่างรัฐธรรมนูญนั้นถ้าหากสมาชิกท่านใดกระผมว่าจะเป็นสิ่งที่เสียหาย กระผมเอง
ไม่กลัว กระผมอยากให้ออกไปประชุมทั้ง ๕ วัน เพราะกระผมเป็นส่วนตัวก็ขอให้มีสิทธิ์
ในการประชุมสภาอยู่แล้ว กระผมไม่กลัวเลย แม้กระผมอยู่ต่างจังหวัดก็ตาม
กระผมพร้อมที่จะมานั่งประชุมสภาแต่เราอาจจะพิจารณากันให้รอบคอบพิจารณากันให้

ลองแต่ ไม่ใช่เอาเสนอเพื่อจะให้เขาเห็นความสำคัญว่ามีความห่วงใย มีความ
 ยาวไกลพิจารณาาร่างรัฐธรรมนูญให้เสร็จสิ้นแต่ควรจมองมมกลับในหลาย ๆ ด้าน
 เพราะกระแสวิกฤติการเปลี่ยนแปลงมาแล้วว่าท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องส่วนใหญ่มีการระ
 หนักที่สำคญจะต้องปฏิบัติ ถึงแม้ว่าจะประชุมครั้งจวัน ทว่าอย่าลืมว่างานราชการ
 นั้นบางหน่วยงานต้องรองรับประชาชน บางหน่วยงานก็เกี่ยวกับความรับผิดชอบเพราะ
 ฉะนั้น ถ้าหากทำอย่างนั้นจะทำให้ส่วนการบริหารราชการลไปเพียงไหนเท่าไรจะ
 เป็นผลเสียหรือไม่ก็อยากจะให้พิจารณา และกระแสมาใจความเสนออดีตที่เสนอมาครั้ง
 นี้คือรอยดำรอยโท ร้าง มนุธรรม ซึ่งเคยเสนออดีตมาครั้งก่อนก็อาจเหมือนกันว่าวัน
 พุทธศัศกเพื่อจะพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญในวาระแรก ก็เคยเสนอเข้ามาแล้ว แต่
 คราวนี้จะเพิ่มอีก ๒ วันกระแสมาใจมากไปตามความรู้สึกส่วนตัวของกระแแม่ แต่ที่พูด
 นี้กระแแม่ไม่ใคร่ละเอียดหรือไม่ใคร่สำนึกในหน้าที่ เพราะได้กราบเรียนแล้วว่า กระแแม่
 พรอมที่จะประชุมไ้ทั้ง ๕ วันหรือจะ ๗ วันก็พรอม เพราะกระแแม่อาชีพในการจะ
 ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ก็อยากจะได้สภานิติพิจารณากันให้ลงแหไว้ในเจตนา
 ที่ของการเสนอดุติจะเป็นผลสะท้อนในภายหลัง ถ้าหากการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญ
 นั้น เกิดสมาชิกมีการหน้าที่ในราชการที่จะต้องไปปฏิบัติ มีสมาชิกประชุมบ่อย ใน
 การพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญจะเกิดอย่างไร เพราะร่างรัฐธรรมนูญนี้เป็นแม่บทเป็น
 กฎหมายสูงสุดของชาติ สมาชิกสภานิติบัญญัติจะต้องไปปฏิบัติหน้าที่อย่างพรอมเพรียงกัน
 และเพิ่มภากรณ์ กระแแม่คิดอย่างนั้น ส่วนจะเอาวันไหนหรืออย่างไร กระแแม่ก็ไม่
 อยากจะเสนอ แต่ถ้าเป็นไปได้มาจะประชุมในวันพุทธศัศกให้เต็มวัน เป็นเรื่องของ
 การพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญ แล้ววันศุกร์ก็ปฏิบัติหน้าที่พิจารณาร่างกฎหมายธรรมดา
 กิ่งที่สภาโ้มีมติไว้ กระแแม่คิดว่าอย่างนั้นก็เป็นสิ่งที่ดี หรือจะเป็นไปอย่างคุณชนะ
 รุ่งแสงซึ่งกระแแม่คิดว่าท่านสำนึกในหน้าที่ของท่านดี เพราะว่าท่านเป็นสมาชิกสภา
 ผู้แทนมาก่อนถ้าเสนอเป็นวันพรกระแแม่คิดว่าพอจะพิจารณาไปได้ เพราะฉะนั้นการ
 ที่เสนออดีตแล้วเกิดมีผู้ค้านไม่เห็นด้วย จะไปอ่านว่าผู้ไม่สำนึกในการปฏิบัติหน้าที่

ทางนิติบัญญัติ กระแสว่าไม่น่าจะเป็นอย่างนั้น กระแสก็อยากจะให้สภานิติบัญญัติ
กันหลายแห่งหลายแนวมาลง จะเกิดมาเป็นอย่างไรและจะเสียอย่างไร ไม่ใช่เสนอ
เพื่อให้เห็นว่ามีความสำคัญเหลือเกิน ฉะนั้นอยากจะทำงานเพื่อรัฐธรรมนูญอะไร
เหลือเกิน แคมเปญเสียจะเกิดมารายหลัง กระแสก็คิดว่าน่าจะเป็นอย่างที่มีของครบครัน

พลอากาศเอก บัญชา เมฆวิชัย : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิก
มีเกียรติ เมื่อได้ฟังการอภิปรายแล้วกระแสวิกฤตก็อยากจะเสนอข้อสรุปขึ้นมา
โดยเจตน์ ซึ่งของท่านเมฆวิชัยก็ตาม เจตนาดีของท่านที่คำนึงถึงสมาชิกหรือท่านที่ให้ความ
เห็นมาเมื่อสักครู่ก็ตาม ล้วนแต่ต่างคนต่างก็สำคัญในหน้าที่ เราทุกคนสำคัญใน
หน้าที่ที่ทั้งนั้น กระแสคิดว่าเจตนาดีด้วยกันพยายามหาโซลูชั่น (Solution)
ที่จะออกมาช่วย ๆ ด้วยกันจะเป็นการดี และก็ใครขอความกรุณาได้โปรดเข้าใจช่วย
ว่ากรณีที่เขาจะต้องพิจารณานั้น เราจะต้องดำเนินการกันอย่างไร ถึงแม้จะต้องเสีย
เวลาไปบ้าง ในกรณีที่ทำงานใหญ่ทำงานอะไรก็ต้องมีการออแกนไนซ์ (Orga
nize) การจัดระบบกันให้ดี ก็กว่าที่เราจะตกลงอะไรกัน ชั่วเวลาประเดี๋ยว
เฉีว บางทีเราก็เคยโดนศอกว่าเกี่ยวกับการประชุมแต่ละครั้งจะต้องหารือกันเสียเวลา
นาน ก็ขอให้เห็นใจท่านสมาชิกเถอะว่าจะต้องหารือวางแผนกันให้ดี จะได้ไม่
เสียหาย ขอความกรุณาได้โปรดเข้าใจช่วย เพราะฉะนั้นกระแสก็ได้เห็นเจตนาดีถึง
กล่าวแล้ว กระแสไม่อยากจะพูดพล่ามทำเพลง คือต่างคนต่างก็พยายามจะใหม่การ
ประชุมพิจารณาเรื่องต่าง ๆ เสร็จสิ้นไป เราก็น่าจะกำหนดทิศทางมีข้อแม้ ท่าน
เมฆวิชัยก็เห็นใจเจตนาดีและไม่ใช่ว่าจะมาแสดงตัวว่าขยันอะไรหรอกครับ ก็
ขยันด้วยกันทั้งนั้นโดยเฉพาะท่านสมาชิกที่โตกลางไปเมื่อสักครู่เป็นคนขยันมาก ขอ
คล้าย ๆ กับกระแส กระแสก็เห็นใจและเห็นเพื่อนกับทุกคนที่เราเห็นว่ามีรัฐธรรมนูญ
นี้สำคัญ และองค์ประชุมในการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญจะต้องมีจำนวนสมาชิกมากกว่า
ในการประชุมปกติไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓ การพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญองค์ประชุมจะ
ต้องมากกว่านั้น กระแสก็ไม่แน่ใจว่ากำลังหนึ่งหรือว่า ๒ ใน ๓ แต่ความมากกว่า
เพราะฉะนั้นการประชุมจะต้องพร้อมเพียงกันมากกว่าปกติ กระแสจึงคิดว่า

วันที่เสนอขึ้นมาในวันอังคารหรือจะเป็นวันพุธหรือเป็นวันอะไรอย่างนี้กลัวว่าจะมาก
เกินไปและเกรงว่าจะเสียงสน บางท่านมีความผูกพันอยู่ไม่ใช่แค่ราชการอย่างเดียว
 แม้ในองค์การรัฐก็เป็น เรื่องของการทำงานเพื่อประเทศชาติทั้งสิ้น กระผมขอ
 ความเห็นไว้ว่าถ้าหากเราพิจารณาว่าร่างรัฐธรรมนูญสำคัญ ก็ควรจะประชุมให้ได้
 พร้อมเพรียงกันโดยสมควรจำนวนมาก ๆ อารมณ์ดี ๆ กรับถ่าพิจารณาว่ารัฐธรรมนูญ
 เติมนั้น ตอนท้ายก็มักจะมุก กระผมมีความบางที่ประชุมกันแล้วจะมองหน้ากันเขมเขม
 หรือไม่ก็จะแข็งไปเลย กระผมจึงใครจะเสนอเพียงสั้น ๆ ว่า ถ้าเราจะเอาอย่างนี้
 เป็นอย่างไรกับวันพุธ คณะรัฐมนตรีประชุมเช้าหรือไม่กับ ถ้าไม่ประชุมกระผมคิดว่า
 เป็นวันพุธ แต่ถ้าหากว่าคณะรัฐมนตรีประชุมวันพุธ แล้วจะไม่เหมาะอย่างไรก็เป็นวัน
 อังคารครั้งวันประชุมพิจารณาว่ารัฐธรรมนูญ จะไต่มาทันพร้อม ๆ แล้ววันวันพุธเสีย
 แล้วไปวันพฤหัสที่ประชุมเต็มวัน กฎหมายธรรมดาเข้ามามีเต็มวันเลยครับ ขอโทษ
 กระผมใช้ศัพท์สรวานไปหน่อยของขอลักษณ์ที่ประชุมด้วย เติมนั้นเลยก็มีปัญหาว่า วัน
 พฤหัสที่เต็มวันตอนบ่ายสมาชิกออกไปรับประทานอาหารแล้วอาจจะเลยเถิดไป คิด
 ว่าเดี๋ยวจะกลับ แฉฉไปพบของก็เข้าอาจจะไม่กลับก็ได้ ไปพบงานการอะไรเข้า
 อะไรอย่างนี้ครับ กระผมก็คิดว่าถ้าทางสภาจะจัดอาหารโดยสภาไม่ต้องออกเงินครับ
 หรือท่านประธานจะออกเพิ่มให้ก็ไม่เป็นอะไร สมาชิกเฉลี่ยกันออกจัดอาหารเลี้ยงกัน
 คนละ ๓๐ บาท หรือ ๔๐ บาท หรือจะเอาราคาประหยัด ๒๐ บาทกระผมคิดว่าสภา
 คงจะทำได้จะได้อยู่พร้อมเพรียงกัน วันพฤหัสที่ประชุมเต็มวันพิจารณากฎหมายธรรม
 ภา แล้ววันศุกร์พิจารณาว่ารัฐธรรมนูญอีกครั้งวัน อารมณ์ดี ๆ เช้า ๆ ภายพร้อมกัน
 รอมชอมกัน กฎหมายสำคัญของประเทศเพื่อความอยู่รอดความมั่นคงความเป็นประชา
 ชาติโดยตามอัธยาศัยควรจะเป็น กระผมขอเสนออย่างนี้และขอขอบคุณสภาสมาชิก
 ทุกท่านที่เสนอมาขอให้เราสามารถรอมชอมกันพอดี ๆ และของกระผมที่เสนอนี้ไม่ได้เป็น
 ข้อเสนอตายตัวจะเปลี่ยนแปลงอย่างไรก็ได้ เจตนาของกระผมก็จริง ๆ ไม่ได้

ซึ่งก็ยังไม่ชัดเจนมันไม่ได้อยากจะแสดงอะไรทั้งนั้นครับ แต่ขอให้รวมขงกันเพื่อให้
เป็นผลดีแก่บ้านเมืองก็แล้วกันครับ กระผมขอขอมพร ะคุณท่านสมาชิกที่กรรมาธิการ
วาทะของกระผม และคิดว่าความเห็นของกระผมเป็นข้อเสนอแนะข้อหนึ่ง ขอได้
โปรดรับไว้พิจารณาด้วย ขอมพร ะคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กระผมขออธิบายสักนิดหนึ่ง ก็เรื่อง
ของกระ ะคุณนะครับ สำหรับองค์ปร ะชุมที่จะพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญนั้นกำหนดพิเศษ
เฉพาะวาระที่ ๑ ถึงวาระที่ ๓ ส่วนวาระที่ ๒ ไม่มีอะไรพิเศษเหมือนของค
ปร ะชุมสามัญธรรมดา เชิญคุณท่านครับ

นายสำนันท สายสว่าง : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเป็นคนหนึ่งที่
เซ็นรับรองญัตตินี้ แต่เข้าใจว่าเจ้าของญัตติจะยื่นต่อเมื่อระ ะเบียบวาระแจกแจงว่า
มีการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญในวาระที่ ๒ เว้นแต่เวลานี้คล้าย ๆ ว่าเขาเอา
เวลานี้ร่างรัฐธรรมนูญยังไม่ได้เขาสภาเลย แล้วยังไม่ใคร่ขาร ะเบียบวาระ เรา
จะมาพิจารณาเพิ่มวันปร ะชุมเพื่อพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญอย่างไร ต้องขาร ะเบียบ
วาระเสียก่อนแล้วเราถึงจะมาพิจารณาว่าจะเพิ่มวันปร ะชุมหรือไม่ต่อไป อย่างนี้
ควรจะตงยื่นไปตมเดิมก่อน เพราะยังไม่ได้เข้าครับ เพียงแต่แจกให้ไปอ่าน
ล่วงหน้ากัน ยังไม่ได้ขาร ะเบียบวาระเลยแล้วเรามาพิจารณาอย่างไร และก็
ไม่รู้ว่าจะขาร ะเบียบวาระเมื่อใด ถาลงมติไปว่าเพิ่มวันพร ะเบียบวาระอาจ
ไปเข้าตอนไหนเมื่อใดเราก็ไม่รู้ ฉะนั้นญัตตินี้กระผมว่าทางที่ดีให้ท่านสมาชิกถอนไป
ก่อนเมื่อ ะเบียบวาระเกี่ยวกับร่างรัฐธรรมนูญเข้ามาแล้วเรากอขยญัตตินี้เข้ามา
จะเพิ่มวันพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญใหม่ ให้เป็นเรื่องเป็นราวถูกต้องที่สุด เวลานั้น
ระเบียบวาระยังไม่เข้าเลย เพียงแต่กรรมาธิการร่างรัฐธรรมนูญเสร็จในชั้น
กรรมาธิการ แล้วแจกให้ท่านสมาชิกอ่านล่วงหน้ายังไม่ได้ขาร ะเบียบวาระ ท่าน
อาจจะถามท่านปร ะธานสภาว่าจะคิดขาร ะเบียบวาระเมื่อใด นั่นอีกเรื่องหนึ่ง เมอ
ขาร ะเบียบวาระแล้วต่อไปกอขยญัตติขอเพิ่มวันปร ะชุมหรือว่าจะลงปร ะชุมไปสัก

๒ - ๓ ครั้งว่าหนักหนาอย่างไร หรือว่าจะช้าจะเร็วอย่างไร แล้วค่อยพิจารณาเพิ่ม
จึงจะเขารูปเขาแบบ เวลาที่ร่างรัฐธรรมนูญก็ยังไม่ได้เขาระเบียบวาระ แล้วจะ
เอาอะไรมาว่า กระแสมขอเรียนในหลักการเป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นกระแสมขอ
วิงวอนท่านสมาชิกเมื่อเกียรติควรดลใจไปเสียก่อน เมื่อเขาระเบียบวาระแล้วท่าน
ขึ้นมาที่หลัง ขอเพิ่มวันอะไรว่าที่หลัง ถึงจะถูกควม ที่กระแสมรับรองว่าเจ้าของ
ญัตติจะยื่นที่หลังยื่นเมื่อร่างรัฐธรรมนูญเขาระเบียบวาระแล้ว ไม่นึกว่าจะมายื่นญัตติ
วันนี้ ถ้ายันวันเมื่อกระแสมก็ไม่รับรองไปหรอกครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กระแสมกราบเรียนให้ทราบอีกทีหนึ่ง
นะครับ เมื่อก่อนที่จะได้รับญัตติจากท่านสมาชิก กระแสมได้สั่งให้บรรจुरะเบียบวาระ
การประชุมพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญฉบับแรกในวันพฤหัสบดีที่ ๑๒ ตุลาคม แต่ถาที่
ประชุมไม่มีมติเปลี่ยนแปลงอย่างไรก็แล้วแต่ ถ้าไม่มีมติเปลี่ยนแปลงก็เป็นไปตามที่
กระแสมสั่งไปแล้วว่าให้บรรจुरะเบียบวาระการประชุมพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญ ฉบับแรกในวัน
พฤหัสบดีที่ ๑๒ ตุลาคม ท่านผู้ใดมีความคิดเห็นอย่างไรเชิญครับ

นายวิจิต แสงทอง : ท่านประธานที่เคารพกระแสม นายวิจิต แสงทอง
สำหรับญัตตินี้กระแสมยังไม่ทราบว่าท่านผู้เสนอญัตติควมนั้นจะถอนหรือไม่ถอน อยางไร
ก็ที่กระแสมเห็นในเจตนาของท่านผู้เสนอญัตติ และท่านประธานก็ได้ให้พวกเรา
ทราบแล้วว่าได้สั่งให้บรรจुरะเบียบวาระการประชุมพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญในวันที่ ๑๒
ตุลาคม เกี่ยวกับเรื่องวันประชุม กระแสมเห็นว่าจำเป็นต้องให้สมาชิกมาประชุมมาก
พอสมควร เพื่อที่จะได้ให้ชอคิดเห็นกันให้ละเอียดรอบคอบ แต่การที่เสนอให้มีการ
ประชุมวันอังคาร วันพุธ วันละครั้งวันนั้น กระแสมรู้สึกว่าในทางปฏิบัติค่อนข้างจะ
ลำบากจะไม่ไคนะก็อย่างที่ท่านผู้เสนอญัตติเสนอ เพราะมากันครั้งวันเท่านั้นเอง
๓ ชั่วโมง พวกกันไม่เท่าไร มาคราวเดียวอาจจะไม่จบก็เลยไปอีก นอกจากนั้น
ก็ยังมียกหลายท่านที่ใคร่ปรายมา ซึ่งกระแสมเห็นควยว่าหลายท่านในนั้นไม่ว่าจะ
เป็นนักธุรกิจส่วนตัว หรือว่าจะจะเป็นข้าราชการ หรืออะไรก็ตาม ยังมีภารกิจที่จะ

กระทำอย่างมาก กระทั่งจึงใครจะเสนอว่า ถ้าจะมีการขึ้นวันและกำหนดจะขอใหม่ในวันสามแล้ว ก็ประชุมกันในวันพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญโดยเฉพาะ แทนที่จะเป็นวันทำงานครับ

พันตำรวจเอก สุธรรม วรวิเชียรวงษ์ : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมขอกราบเรียนว่า วันอังคารเป็นวันประชุมคณะรัฐมนตรีโดยปกติ และอาจจะมีการประชุมในปัญหาต่าง ๆ ของกระทรวง ซึ่งเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ในกระทรวงบางกระทรวงหรือเกือบทุกกระทรวงเป็นสมาชิกอยู่ในสภานี้ เพราะฉะนั้นในที่สุดก็จะให้มีการประชุมในวันอังคารนั้นกระผมเห็นว่าไม่สมควร ให้ชดเชยการประชุมของฝ่ายบริหาร กระผมขอกราบเรียนเท่านั้นครับ

พลอากาศโท วีระ ไทยกล้า : ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้ฟังการอภิปรายมาพอสมควร เห็นว่าเราคงต้องกับประเทศชาติกัน แต่เราประชุมเวลา ๘.๓๐ นาฬิกาขึ้นไป ถ้าจะยัดวันแล้วยัดเวลาไม่ดีกว่าหรือครับ ประชุมเสียตั้งแต่เวลา ๘.๓๐ นาฬิกา ให้เป็นวันละ ๓ ชั่วโมงครึ่ง ๒ วัน เราก็ได้เวลา ๒ ชั่วโมงซึ่งเกือบจะเป็นหนึ่งวันอยู่แล้ว กระผมใคร่เรียนว่า ในฐานะที่กระผมได้รับผิดชอบราชการอยู่ ฉะนั้นก็แน่ แต่ถ้าวายัดเวลาประชุมกันตั้งแต่เวลา ๘.๐๐ นาฬิกาหรือเวลา ๘.๓๐ นาฬิกา กระผมอาจจะดีกว่า กระผมขอขอบคุณครับ

นายเหม สุไพบาน : ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากจะเสนอความคิดเห็นว่า กระผมเห็นด้วยตามที่ท่านประธานสภาได้ขอร้องว่าร่างรัฐธรรมนูญได้บรรจุเข้าระเบียบวาระซึ่งจะประชุมในวันที่ ๑๒ นี้และกระผมเห็นว่าเราพิจารณาเพิ่มหรือไม่เพิ่มวันประชุม ก็ควรจะประชุมในวันพฤหัสบดีไปก่อน ถ้าหากว่าเหลือมากกว่าแรงเราคอยพิจารณากันอีกครั้งหนึ่ง แล้วความเห็นของกระผมครั้งนั้นเห็นว่าควร จะประชุมพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญในวันพฤหัสบดีเต็มวัน และวันศุกร์ ก็ให้เป็นการพิจารณากฎหมายธรรมดา ถ้าหากเห็นว่าไม่ทันอย่างไร ก็คอยพิจารณากันอีกครั้งหนึ่ง ขอพรขอบคุณครับ

ร้อยเอก ละเมียด บุญสมาน

ท่านประธานที่เคารพ กระผม

LIRT

รอยเอก ละเมียด บุษยามาน เทาข่มทานสมาธิโกเสณอัญติมา และกัมทาน
สมาธิกัมเม็เก็บกิมงานโกกักกานมาไมควรรจะพิจารณาในตอนนี้ กระเมื่อยากจะขอ
ให้สถานโกพิจารณาในประเด็นแรกก่อนว่า ควรจะรับอัญติมาไว้พิจารณาหรือไม่ ส่วน
การประชุมเวลาใด วันที่ไหนค่อยพิจารณาในประเด็นหลังต่อไปครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดจะให้ความคิดความเห็น
บางอย่างอีกหรือไม่เมขอเรียนให้ทราบว่า ตามที่โกเรียนให้ทราบตอนแรกแล้ว เห็น
พ้องกันครับ คือว่าท่านผู้เสนออนัญติโกเสณมา เมื่อกำลังจะเตรียมหารือข้อที่ประชุมตาม
ข้อบังคับ ข้อ ๒ อยู่แล้ว ถ้าตกลงกันได้ก็ขอให้เสร็จ ๆ ไปครับ ให้รณชฌกัเห็นว่า
จะเอาอย่างไรดี ตามที่ทานสมาธิโกเสณมาหลายข้อหลายกร ทรงไม่ตรงกันเสียทาน
เจ้าของอัญติกร ประเด็นไหนไหนไปอย่างไร ขอเชิญแจ้งหน่อยครับ

รายนการวาท ราชู นนุธรรม : ทานประธานที่เคารพ ทานสมาธิ
กัมเม็เก็บกั กระเมຍันอัญติกัมเม็โกดองการเพื่อที่จะแสดงให้เห็นว่าต้องการหาเสียง
หรือประการหนึ่งประการใดทานมีได้ กระทำไปโดยเจตนาบริสุทธิ์ใจโดยแท้ และที่
ทานสมาธิกัมเม็เก็บกัโกกักกานนั้นกระเม็โกเคารพในความคิดเห็น แดกระเม็เห็นว่า
การที่ประชุมเต็มวันนั้นบางทีก็อาจจะไม่พร้อมและไม่เรียบร้อย ถ้าหากว่าจะเพิ่ม
วันประชุมขึ้นเมื่อกัจะทำให้การพิจารณาเป็นไปโดยเรียบร้อยได้ ถ้าหากว่าจะเพิ่ม
เพียงวันเดียวก็วันพุธ กระเม็โกไม่ขัดข้องครับ

นายสุนทร แก้วเนตร : ทานประธานที่เคารพ กระเม็สนับสนุนขอ
เสนอของทานสมาธิกัมเม็เก็บกั กัคือ คุณเหม ครับ เมื่คือเราควรจะประชุม ๒ วัน
อย่างที่เป็นอย่างอยู่ในขณะนี้ แคว้นพหุสัคกันนั้นเราควรจะประชุมเต็มวัน พอหลังจากนั้น
หากสถานการณ์เปลี่ยนแปลงเราเกรงว่างานจะลาซา จึงนำปัญหาเรื่องนั้นมา
พิจารณากันใหม่ว่าจะเพิ่มหรือไม่เพิ่ม ขอบคุณครับ

นายชรรณบุญ ลัทธิ : ขอบพระคุณครับทานประธาน กระเม็โกกัคิด
ส่วนใหญ่เหมือนกัน ที่กระเม็เสนออนัญติโกเสณมาที่เพราะว่าต้องการจะทำงานส่วนใหญ่

เดินไปช่วยก็เท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นถ้าหากที่ประชุมเห็นอย่างไร กระผมก็ไม่
 ขัดข้อง ถ้าความคิดเห็นเหล่านั้นเป็นเรื่องที่เข้ากันได้โดยถูกต้อง และอีกประการหนึ่ง
 กระผมก็อยากจะให้ความเห็นอีกเกี่ยวกับเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ ประชุมเต็มวันหรือประ
 ครึ่งวัน คือที่แรกกระผมก็เคยเหมือนกันว่าขอเพิ่มวันหยุดสัปดาห์หรือวันศุกร์ในประ
 ครึ่งวัน ทั้งนี้เพื่อประโยชน์แก่ผู้มาจกต่างจังหวัด มาทางที่ก็จะใช้เวลาให้เต็มที่
 แต่ก็มีหลายท่านที่เป็นข้าราชการและนักธุรกิจอยู่ในที่นี้ ซึ่งกระผมก็ไม่อยากขอเอียนมา
 ได้พูดว่าถ้าประชุมเต็มวันก็จะลำบาก เพราะพวกผู้ใหญ่เหล่านั้นส่วนมากทำงานอย่าง
 น้อยก็ต้องไปออกพิธีวันละชั่วโมงบางครั้งชั่วโมงบ้างก็ เพื่อไปดูติดตามผลงาน
 และก็เพื่อไปแก้ไขสถานการณ์ ถ้าอะไรผิดพลาดขึ้น ถ้าประชุมเต็มวันแล้วก็จะ
 เกิดความเสียหาย จะมีสมาชิกมาไม่ครบ จริงอยู่กระผมต้องขอขมพระคุณ ท่าน
 ประธานที่โง่งเงงให้ท่านสมาชิกทราบแล้ว เพราะมีท่านสมาชิกบางท่านไม่ค่อยแมนะ
 เบียบขอมั่งคับแล้วก็แกว่งไปแกว่งมาเหมือนกัน ความจริงการพิจารณาร่างรัฐ
 ธรรมนูญฉบับนี้ในวาระ ๒ ก็เหมือนกับการพิจารณาพระราชบัญญัติธรรมดา อาทิ
 จำนวนสมาชิกมาประชุมเพียง ๑ ใน ๓ เท่านั้นเอง แต่อย่างไรก็ตามที่ท่านสมาชิก
 อธิบายว่าต้องการให้มีสมาชิกมาประชุมมาก ๆ เพื่อให้เห็นความสำคัญของรัฐธรร
 มนูญ กระผมเห็นด้วย แต่กระผมอยากจะตั้งไว้นิดเดียวว่าที่ท่านผู้ตั้งนั้นก็เหมือนกับ
 ว่าท่านรู้ง่วงหน้าแล้วว่าถ้าประชุมแล้วสมาชิกจะมาไม่มาก กระผมก็อยาก
 จะกราบเรียนว่าเรื่องรัฐธรรมนูญเป็นเรื่องสำคัญ หน้าหลักของเราคือการ
 พิจารณาพระราชบัญญัติ เพราะฉะนั้นท่านอย่างเพิ่งได้คิดว่าถ้ามีการพิจารณา
 รัฐธรรมนูญแล้วสมาชิกจะไม่ให้ความสนใจมาประชุมเลย ที่แล้วมาอาจจะเป็นไปได้
 ในเรื่องกฎหมายธรรมดา กระผมเห็นด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวอย่างที่มออยู่แล้ว
 ประชุมรอบมานั้นแต่ละครั้งเป็นพยานยืนยันกระผมจึงไม่เสนอให้ประชุมคนมาบ้าง จึง
 ได้เสนอเป็นรอบเช้า แล้วเราก็เลือกวันที่เพิ่มเข้ามาจากวันหยุดสัปดาห์ วันศุกร์ ซึ่งก็ไม่
 พอพิจารณากฎหมายที่เข้ามาใหม่และที่พิจารณาอยู่เดิม ก็เป็นเหตุผล ถ้าเราจะให้

การประชุมพิจารณาพระราชบัญญัติในวันเหล่านี้ กระผมยืนยันว่ากฎหมาย
 เหล่านี้จะล้าช้าไปอีก ซึ่งก็เป็นผลเสียโดยตรงแก่ประเทศเหมือนกัน รัฐธรรมนูญ
 ออกไปส่วยอย่างไรก็ตาม ถ้าการบริหารราชการแผ่นดินในการปฏิบัติแท้จริงตาม
 กฎหมายเหล่านี้ไม่เป็นไปด้วยดีรัฐธรรมนูญนั้นก็ไม่มีประโยชน์ ผู้ไม่มีรัฐธรรมนูญ
 แล้วปฏิบัติได้ดีกว่านี้กระผมขอยืนยัน เรื่องนี้ก็ขอใหม่มองเห็นความสำคัญว่าเรา
 ต้องเป็นวันพฤหัสบดี วันศุกร์ ไว้สำหรับพิจารณากฎหมายซึ่งเวลานี้ก็ค้าง
 อยู่มากและจะเข้ามาอีกมาก ถ้าจะเพิ่มวันพุธ ก็อยากจะกราบเรียนว่า กระผม
 ไม่ขัดข้องนะครับแต่สำหรับที่ท่านเห็นว่าวันอังคารนั้นเป็นวันประชุมคณะรัฐมนตรีจึงไม่
 ควรเพิ่ม เพราะอาจจะต้องการผู้ใหญ่ใหญ่ กระผมก็อยากจะกราบเรียนตรง ๆ ว่า
 ระบบบริหารระดับชาตินี้เขาไม่รอกหรือกลัวว่าวันอังคารประชุมคณะรัฐมนตรีแล้วผู้
 ผู้ใหญ่ไปถาม เขาจะต้องเตรียมไว้ก่อนกับเตรียมถามอะไรให้เรียบร้อยเสียก่อนแล้ว
 ถ้ามีปัญหาเขาก็ Stand by ได้ ความจริงสมาชิกสภาประชุมใน
 ในสภาผู้ใหญ่มากกว่าค้ำยันไป เพราะฉะนั้นก็ไม่มีเหตุผลอะไรที่ถ้า
 วันอังคารแล้วไปตรงกับการประชุมคณะรัฐมนตรีอาจจะทำให้ไม่สะดวก กระผมจึง
 กราบเรียนเสนอว่า ถ้าสมาชิกสภาเห็นว่าการประชุม ๒ วันที่เพิ่มขึ้นใหม่ในวันอัง
 คาร์และวันพุธจะมากไป จะเลือกเอาวันหนึ่งวันใดก็ได้แล้วแต่ครับ แต่ที่กรุณาอย่า
 ไปถือว่าวันอังคารนั้นประชุมไม่ได้เพราะ ค.ร.ม. ประชุม กระผมกราบเรียนยืนยัน
 มาหลายครั้งแล้วว่ารัฐบาลก็ไม่ไฉนอะไรว่าผู้พ้นสภาที่สภาจะต้องคอยตามรัฐบาล
 และในเวลาเดียวกันเมื่อรัฐบาลประชุม ค.ร.ม. ก็ไม่จำเป็นที่สภาที่จะประชุมไม่ได้
 ถ้าอาจประชุม ค.ร.ม. แล้วเสียออกไปอย่างนั้นก็ไม่ได้ กระผมก็อยากจะกราบเรียน
 เพราะฉะนั้นถ้าจะวินิจฉัยอะไรก็ขอให้วินิจฉัยว่าเราเหมาะสมอย่างไรดีกว่าครับไม่
 ต้องไปห่วงคนอื่นเขา และการรัฐบาลหาเมื่อรู้ที่ท่านก็ตามเอง ขอขอบคุณครับ

นายเถียง กิ่งจักร : ทานประธานที่เคารพ ๕๐ นาทีแล้วซึ่งเรา
 พิจารณาเห็นว่าเราจะเพิ่มวันประชุมหรือไม่เพิ่มวันประชุม กระผมอยากจะเรียนว่า
 แต่เดิมมาเราก็ประชุมกันเฉพาะวันศุกร์ แต่เนื่องจากวาระพระราชบัญญัติวาระแรกเข้า

มาเราก็เห็นว่าควรที่จะเพิ่มวันประชุมสำหรับพิจารณารัฐธรรมนูญโดยเฉพาะ ก็คิดว่าตกลงกันว่าเพิ่มวันพฤหัสบดีเข้ามา เวลาทานประธานก็ส่งบรรจุระเบียบวาระ
 ระเบียบวาระพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญในวาระที่ ๒ วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ ตุลาคม แล้ว
 ฉะนั้นเราอาจจะยกวันพฤหัสบดีเป็นวันที่เราจะพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญ แต่เนื่องจาก
 จากกฎหมายของรัฐบาลที่เขาไปในสภาเวลานั้นอยู่มาก ซึ่งเราก็เป็นห่วงกันอยู่
 จำเป็นจะต้องเร่งรัดให้เสร็จไปฉะนั้นการที่จะเพิ่มวันประชุมขึ้นมาอีกสักวันหนึ่ง
 เห็นว่าควรเป็นวันพุธ วันพฤหัสบดี วันศุกร์ วันเสาร์ ส่วนวันไหนจะประชุมกันเต็ม
 วันหรือไม่ก็แล้วแต่ทานประธานจะเป็นผู้วินิจฉัย ถ้าหากจะเร่งรัดรัฐธรรมนูญให้
 เสร็จไปเราก็อาจจะใช้วันพฤหัสบดีเพิ่มวัน หรือถ้าหากกฎหมายของรัฐบาลค้างคาง
 มากเราก็อาจจะประชุมวันพุธและวันศุกร์เพิ่มวัน ทั้งนี้เราพยายามยี่สิบวันพุธ วัน
 พฤหัสบดี วันศุกร์เช้าไว้เพื่อกันหัวเมืองที่เขาจะไต่ไม่อยู่นานเกินไปเขาควรที่จะ
 กลับไปดูแลงานการของเขาที่บ้านหัวเมืองบ้าง ฉะนั้นจะเสนออย่างนี้
 ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฉะนั้นหรือทานรองประธานของฉ
 ทานรองประธานก็ให้ความเห็นว่าถ้าทานสมาชิกเห็นสมควรจะให้เพิ่มวันประชุมอีก
 วันในวันพุธ ก็ควรจะให้พิจารณากฎหมายธรรมดาในวันพุธ และพิจารณาร่าง
 รัฐธรรมนูญในวันพฤหัสกับวันศุกร์ เพราะว่าผู้ที่มาประชุมทางจังหวัดก็จะไต่มา
 ติดต่อกันไต่และถ้าจะมีสมาชิกพิจารณาพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญเป็นจำนวนมาก ส่วนวันพุธ
 นั้นถึงแม้จะน้อยแต่ก็คงจะไม่เป็นอะไร นี่เป็นข้อคิดเห็นของทานรองประธาน ที่
 ฉะนั้นความเห็นต่อไปขอเรียนหรือ ไม่ใช่สิ่งการอะไรว่าถ้าเราจะเพิ่มวันประชุม
 วันพุธอีกวันหนึ่งเพียงวันเดียว แล้วการที่จะพิจารณาเพิ่มวันหรือครั้งวันนั้นเป็นปัญหา
 มานานแล้ว ถ้าเพิ่มวันก็ลำบากแก่ทานสมาชิกที่มาประชุมรับฟังขอแต่ถ้าเราเห็นว่าใน
 ระยะไหนกฎหมายธรรมดาค้างคางมาก อย่างที่ทานสมาชิกได้กล่าวมาแล้ว หรือว่า
 ถ้าการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญต้องใช้เวลามาก เราจะเอาครั้งวันนั้นมาเพิ่ม

แต่เพิ่มเวลาประชุมสักหน่อยเป็นอย่างไรรึครับ เป็นตั้มน่าแทนที่จะ เริ่มเวลา ๕.๓๐ นาฬิกาเราเริ่มเสีย ๕.๐๐ นาฬิกาแล้วไปเลิกเวลา ๑๒.๐๐ นาฬิกาได้ คงจะไม่ถึงกับหิวข้าวอะไรกันนักหนาถ้าครั้งวัน เราก้เพิ่มได้อีก ๑ ชั่วโมงผมก็คิดว่าจะดีเหมือนกัน ถ้แล้วแต่ท่านสมาชิกนะ ครับ

นายวิชัย สวัสดิ์คันทนาท : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิชัย สวัสดิ์คันทนาท สำหรับผู้เสนอญัตติและผู้ทออภิปรายทั้งหมดเหตุผลพอสมควร แต่ว่าเมื่อกินทานสมาชิกอีก ท่านหนึ่งได้เสนอให้เป็นวันเสาร์ประชุม เต็มวัน ที่นี้ถ้ามหาภาควิทยาลัยรัฐธรรมนุญพิจารณาไม่ทันจริง ๆ ซึ่งท่านสมาชิกได้อภิปรายไว้แล้วว่าวันพฤหัสบดีเป็นวันพิจารณากฎหมายรัฐธรรมนูญ แล้ววันศุกร์ก็เป็นวันพิจารณากฎหมายธรรมดา ถ้าไม่ทันแล้วกระผมคิดว่าวันเสาร์ประชุม เต็มวันเลยเพื่อไม่ให้เสียเวลาทาสราชการทั้ง ๒ ฝ่าย กระผมขอเสนออย่างนี้ครับ

พลอากาศเอก มัญชา เมฆวิชัย : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอญัตติ ตามที่ท่านประธานเสนอเมื่อสักครู่นี้ วันพุธครั้งวันเริ่มเวลา ๕.๐๐ - ๑๒.๓๐ นาฬิกา วันพฤหัสบดีเต็มวันและวันศุกร์ครั้งวันเวลา ๕.๐๐ - ๑๒.๓๐ นาฬิกา กระผมขอเสนอเป็นญัตติครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดรับรองครับ (มีสมาชิกยกมือรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก่อนที่จะขอมติ คุณมัญชาพูดให้ชัดอีกครึ่งหนึ่งจะเอาอย่างไรกันแน

พลอากาศเอก มัญชา เมฆวิชัย : ถ้อย่างที่ท่านประธานว่า คือวันพุธ เวลา ๕.๐๐ - ๑๒.๓๐ นาฬิกา พิจารณากฎหมายธรรมดาหรือร่างรัฐธรรมนูญก็ได้ แต่ ท่านประธานประกาศไปแล้วว่าวันพฤหัสบดีพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญ เต็มวัน กระผมเห็นด้วย และที่ท่านสมาชิกให้ความเห็นว่า การพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญของคณะรัฐมนตรีธรรมดา แล้วมีคณะมนตรี จมก วันพฤหัสบดีเต็มวันเริ่มเวลา ๕.๐๐ นาฬิกา เต็มวันก็แล้วกัน

วันศุกร์ ๔.๐๐ - ๑๒.๓๐ นาฬิกา วันพฤหัสบดีขอให้สภาจัดเลี้ยง โดยคิดเงินจากสมาชิกก็ได้ ขอพระคุณครับ

นายอรรถ วิเชียนเจริญ : ทานประธานที่เคารพ ที่ทานสมาชิกเมื่อเกียรติเพิ่งนั่งลงไป ทานเสนอเป็นญัตติว่าเอาอย่างที่ทานประธานว่า แล้วทานก็ขานญัตติของท่าน กระผมเข้าใจว่าไม่เหมือนกันกับที่ทานประธานเสนอครับ กระผมขอเสนอเป็นญัตติเอาอย่างที่ทานประธานได้ เสนอนั้นแหละครับที่ทานประธานได้พูดไปแล้วเวลาตามนั้น วันพฤหัสบดีครั้งวัน วันศุกร์ครั้งวัน วันพุธเพิ่มวัน พิจารณากฎหมายธรรมดา กระผมเห็นว่าน่าจะถูกต้องนะครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มิได้ครับ ผมไม่ได้ออกเพิ่มวันเลยนะครับ เป็นแต่เพียงเสนอเพิ่มเวลาเท่านั้นละครับ

นายอรรถ วิเชียนเจริญ : ถ้าอย่างนั้นกระผมขอเอาอย่างที่ทานประธานว่าแล้วก็วันพุธครั้งวัน ใสหรือไมครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครับ วันพุธครั้งวัน วันพฤหัสบดีครั้งวัน วันศุกร์ครั้งวัน เวลา ๔.๐๐ - ๑๒.๓๐ นาฬิกา

นายอรรถ วิเชียนเจริญ : ครับ กระผมเข้าใจครับ แต่กระผมยังเข้าใจว่าทานประธานพูดว่าถ้ามีความจำเป็นในวันพุธถ้าเราจะพิจารณากฎหมายธรรมดาละก็ไปถึงตอนท้ายก็ยังได้ กระผมหมายความว่าอย่างนั้น ถ้ามีความจำเป็นวันพุธก็ขยายไปแต่เป็นเฉพาะพิจารณากฎหมายธรรมดาเท่านั้น แต่ว่าการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญนี้ให้ในวันพฤหัสบดีกับวันศุกร์ครั้งวัน กระผมเห็นว่าขอเหตุผลประการสำคัญก็คือว่าในการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญนั้นเราจะต้องอยู่กับเป็นจำนวนมาก ก็ควรจะเพิ่มครั้งวัน ถ้าหากว่าเราพิจารณากันเพิ่มวันแล้วอาจจะเกิดกรณีข้างทานมีความจำเป็นแต่ละท่านเองก็ไม่ได้นัดหมายกันมาก่อน จะต้องทำงานธุรกิจ ราชการเสร็จแล้วถึงจะมาถ้าไม่ครบของคณะผมก็จะลำบาก จึงขอเสนอเป็นญัตติอย่างที่ทานประธานได้เสนอ ขอพระคุณครับ

นายปิยะ เกสรทอง : ท่านประธานที่เคารพ กระผมว่าที่เสนอญัตติ
 ใดหรือขบวนการรัฐสภาฯ กระผมว่าควรจะมีอำนาจหน้าที่ให้ท่านประธานพิจารณาใช้
 ดุลพินิจว่าควรจะมีประชุมอย่างไร เพราะท่านก็บอกมาแล้วว่ากระผมจะเสียดาย และรู้สึก
 ว่าเป็นอำนาจของท่านประธานอยู่แล้ว การที่จะเรียกประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาตินี้
 กระผมว่าอย่างไรจะไม่มีปัญหา ท่านพิจารณาใช้ดุลพินิจว่าเหมาะสมเพียงไหน ออก
 ระเบียบวาระไป สมาชิกที่มาประชุมตามนั้น สรุปแล้วไม่ต้องมีมติหรือครับ กระผม
 ขอเสนออย่างนี้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเสียนอบก็ครับ เพราะหนังสือพิมพ์
 เขารายปลอกแฉเร็ว ๆ นี้แล้ว ผมจะขอยกจากที่ประชุมว่าควรจะมีวันประชุมในวันพุธ
 อีกหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรเพิ่มวันประชุมในวันพุธอีก ๑ วัน โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๕๓ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก็เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้เพิ่ม
 วันประชุมในวันพุธอีก ๑ วัน ส่วนเวลาประชุมก็ขอความกรุณาต่อที่ประชุมว่าต่อไปเรา
 ทำงานให้หนักกันขึ้นหน่อย คือเริ่มประชุมเวลา ๘.๐๐ นาฬิกา ทั้งวันพุธ วันพฤหัสบดี
 และวันศุกร์ แล้วก็เลิกประมาณเวลา ๑๒.๓๐ นาฬิกาทั้งวันพุธ วันพฤหัสบดี และวันศุกร์
 เหมือนกันนะครับ ท่านผู้ใดคัดค้านหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกคัดค้าน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดคัดค้านก็เก็บไปตามนี้
 ส่วนการพิจารณาพระราชบัญญัติวาระแรกที่จะประชุมก็ให้เป็นไปตามเดิมที่สั่งไว้แล้ว
 คือวันพฤหัสบดีที่ ๑๒ ตุลาคม เวลา ๘.๐๐ นาฬิกา

ระเบียบวาระต่อไป รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

นายพิชญ์ แคนวงศ์ : ทานแปรชานกรับ กระแอมรู้สึกสงสัยในมติเมื่อกัน
ว่า เห็นควย ๑๕๓ ทาน กาน ๔ ทาน รู้สึกว่าทานแปรชานยังไม่ได้อถามว่าผู้ใดไม่
เห็นควย เพื่อให้รายงานกรประชุมเป็นไปโดยถูกต้องกรับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กณที่เห็นควยกับเพิ่มวันแปรชานโพช
๑๕๓ ทาน และไม่เห็นควย ๔ ทาน

นายพิชญ์ แคนวงศ์ : ที่ไม่เห็นควยรู้สึกว่าจะยังไม่ได้อถามกรับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถานแล้วกรับ

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว คือ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับที่ ๒๓๓ จากกค พ.ศ..... ซึ่งคณะกรรมการ
วิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
ในการประชุมครั้งที่แล้วได้พิจารณาถึงมาตรา ๔๔ แต่ยังไม่สามารถจะผ่านมาตรานี้
ไปได้ เพราะยังตกลงกันไม่ได้ แล้วผู้ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุมก็สั่งให้เลื่อนการประ
ชุมไป เมื่อยากจะเรียนถามคณะกรรมการก่อนว่า มีอะไรกำหนดไปหรือไม่ ใน
มาตรา ๔๔ นี้

นายไอลส ตโกสิน (ประธานคณะกรรมการ) : ทานแปรชานที่เคารพ
กรับก็ยังค้างอยู่ตกลงกันไม่ได้ ทนกระแอมก็เลยขอถือโอกาสกราบเรียนต่อสภานควยว่า
เนื่องจากทางสภานกรับอยู่มาคงจะเห็นได้ในกรอกรับรายเกี่ยวกับการเพิ่มวันแปร
ชานเมื่อกันแล้วเพราะขณะนี้ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับที่ ๒๓๓ ทาง
คณะกรรมการจะพยายามชี้แจงหาที่จำเป็น และถาหาความชัดเจนของอย่างไรก็ขอ
ให้เป็นมติของสภา เรื่องจะไ้เสร็จเร็วกรับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณบรรเจ็ดผู้สงวนคำแปรชานผู้ติของใจ
อะไรอีกหรือไม่กรับ

ร้อยละ ๕๐ เพราะฉะนั้นรายย่อยก็คงจะต้องมีครึ่งหนึ่งอยู่แล้ว และการลงคะแนน
เสียงก็คงจะถ่วงดุลกัน • ทุนคือ • เสียงก็คงจะเท่ากัน ไม่จำเป็นจะต้องไปคูณกันอีก
ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปขอสงวนคำแปรญัตติของ

คุณเฉลิมครับ

นายเฉลิม ประจวบเหมาะ : ท่านประธานสภาที่เคารพและท่านสมาชิก
ผู้เกียรติ ความจริงเรื่องนี้ในวันก่อนกระผมก็ได้อภิปรายไปแล้วไม่เห็นด้วยในเรื่อง
ที่จะเอาจำนวนกรรมการ ไปคูณกับจำนวนหุ้นซึ่งจะทำให้สูงเกินไป และวิธีการที่บัญญัติ
ไว้ในกฎหมายฉบับนี้กระผมเห็นว่าเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดภาระสูงส่งของทางผู้
วางใ้โดยยากที่สุด อย่างตัวอย่างที่ท่านได้ยกมาในหนังสือแจกมือเข่าน ถ้าจะพิจารณา
ความผู้ถือหุ้นรายย่อยอย่างตัวอย่างจำนวน ๑๕,๐๐๐ หุ้นซึ่งแต่ละคนจะมีประมาณ ๑๐๖
เปอร์เซ็นต์จะต้องมีผู้ถือหุ้นไม่ต่ำกว่า ๖๐ กว่าคน แต่ผู้ถือหุ้นรายใหญ่ซึ่งมาประชุม
จำนวน ๒๐,๐๐๐ หุ้นก็จะมีเพียง ๕ คนเท่านั้น เพราะฉะนั้นถ้าหากความผู้ถือหุ้นมาประ
ชุมในครั้งหนึ่งถึง ๖๐ คน หรือ ๓๐ คนแล้วแต่ละคนมีสิทธิที่จะต้องเลือกกรรมการแบ่ง
หุ้นส่วนใหญ่คนละเท่าไร ๆ กันนั้น ในการตรวจนับคะแนนกระผมยังนึกไม่ออกว่าจะทำ
ใ้ได้อย่างไรที่จะไประโยชน์ส่งสูงส่งตามที่บัญญัติไว้ คือในการบัญญัติกฎหมายกระผม
คิดว่าในสิ่งที่บัญญัตินั้นควรจะ เป็นเรื่องที่จะปฏิบัติได้โดยไมยาก แล้วในการที่จะเอา
จำนวนหุ้นไปคูณนั้นก็เห็นว่าเป็น เรื่องของความยุ่งยากมากกว่าที่จะให้การปฏิบัติเป็นไป
ได้ ขอพร ะคุณครับ

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานสภาที่เคารพ ความจริงกระผมได้
อภิปรายไปแล้วในการประชุมเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว แล้วท่านประธานคณะกรรมการ
มีเจตนาที่จะประหยัดเวลาของสภาแห่งนี้ในการที่จะใช้คดีพิพาท เกี่ยวกับกฎหมาย บริษัท
มหาชนนี้ กระผมอยากจะสรุปเป็นประเด็นสำคัญ กราบเรียนท่านประธานก็คือกระผม
ทราบเจตนาของรัฐบาลที่ร่างกฎหมายขึ้นมาที่จะกำหนดให้ผู้มีสิทธิ คือผู้ถือหุ้นที่จะใช้

โหวตในการที่จะให้คะแนนแก่ผู้ที่จะเลือกเป็นกรรมการในประเด็นที่ว่าเอาจำนวนกรรมการ
 ค่าแห่งกรรมการที่จะเลือกนั้นคุณควยจำนวนหนึ่งผู้ใดคนหนึ่งคนใดก็ชื่อ เจตนา
 ก็เพื่อที่จะรักษาผลประโยชน์ของเมื่อนั้นส่วนข้างน้อยเพื่อที่จะคัดค้านความเหลื่อมล้ำของ
 ของสิ่งของอะไรก็ตามเจตนาที่ ทานว่า แต่ในเวลาเดียวกัน กระผมเข้าใจว่ารูปร่างและ
 คณะกรรมการคงจะขึ้นไปถึงความวุ่นวายและความยุ่งเหยิงที่จะเกิดขึ้น ในสังคม
 บ้านเรานั้นคนก็ยังมีมากคนชวาก็มีมาก ธุรกิจทั้งหลายนั้นก็คงจะยอมรับว่ามีการแข่งขันกัน
 ความรูปแบบของธุรกิจและในเวลาเดียวกันนั้นก็ธุรกิจทั้งหลายที่ตัวก็มีมากและโดยเจตนา
 อย่างยิ่งเมื่อเกิดตลาดหลักทรัพย์ขึ้นมาการผันผวนในเรื่องของหุ้นที่คนโน้นจะถือคนนี้จะ
 ถือคุณบริษัทหนึ่งขึ้นมาดำเนินการ เพื่อที่จะให้หุ้นที่ตัวถือในตลาดหลักทรัพย์ ให้เป็น
 ประโยชน์และสร้างความสมบูรณ์ความพยานะให้กับธุรกิจอันที่เป็นคู่แข่งหรือใช้สิทธิเท
 และนโยบายในทางที่จะเอาบุคคลเข้าไปแทรกแซงหรือใช้วิธีการในประเด็นต่าง ๆ
 เพื่อที่จะให้ธุรกิจซึ่งเป็นคู่แข่งนั้นคงจะมีอำนาจและบรรลุไปอย่างนั้น กระผมคิดว่า
 การพึ่งและบรรลุไปของธุรกิจเท่าที่พอหรือดำเนินการไปโดยความจำเป็นในขณะนั้นผลสร
 เสรษธุรกิจของประเทศ มีผลกระทบบทของความเรียบร้อยของบ้านเมืองควย กระผมจึงคิด
 ว่าถ้าเราจะเปิดโอกาสให้คนชั่วได้มาทำในสิ่งนั้นแล้วกระผมเกรงว่าจะเป็ผลเสียต่อ
 บ้านเมือง จะเป็นผลกระทบบทมากกว่า แต่ว่าเมื่อทางรัฐบาลได้เสนอมา
 อย่างนี้ กระผมจึงกล้าที่จะยืนยันว่าถ้าได้คำนึงถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นและสภาพความเป็นจริง
 ที่เป็นอยู่ว่ามี การเอาเปรียบกันขนาดไหนละก็ กระผมว่าคณะกรรมการอยู่ใน
 ฐานะที่จะคำนึงถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้น อย่าไปนึกถึงปัญหาอะไรที่ทานคิดอยู่มากก็เลย และ
 ในเวลาเดียวกันกระผมก็ อยากจะกราบเรียนท่านประธานเป็นประเด็นสุดท้ายว่า สิ่ง
 ที่คณะกรรมการได้พิจารณาแล้วคือได้เพิ่มข้อความลงไปในมาตรา ๘๘ ตอนจากกรรมการ
 นั้นว่า "ให้ผู้ประมุขผู้ถือหุ้นเลือกตั้งพร้อมกันในคราวเดียว" นั้น กระผมคิดว่าเพื่อ
 ประหยัดเวลาของสภาแห่งนี้ให้หวัดตัดลดข้อค้านออก เป็นประเด็นหนึ่ง แล้วตัดตาม
 ร่างเดิมที่ว่า "ผู้ถือหุ้นคนหนึ่งมีคะแนนเสียงเท่ากับจำนวนหุ้นที่ตนถือคุณควยจำนวนกรรมการ
 การที่จะเลือกตั้ง" กระผมคิดว่าถ้าตัดข้อความตรงที่ว่า "คุณควยจำนวนกรรมการที่จะ

เลือกตั้ง" แล้ว ที่ประชุมแห่งนี้โหวตแล้วกระผมยอมรับในสิ่งที่สภาแห่งนี้โหวตกระผม
เสนอ ๒ ประเด็นว่า ขอให้ตัดสิ่งทีคณะกรรมการเพิ่มขึ้น และตัดข้อความใน (๑)
ในมาตรา ๔๔ ที่ว่า "คุณช่วยจำนวนกรรมการ" นั้นออก ทั้งนี้กระผมอาจจะรัก
เพื่อให้สอดคล้องกับประธานคณะกรรมการว่า แต่ถ้อยคำและสาระสำคัญนั้นจะ
ตรงตามที่กระผมและคุณเฉลิมไค่แปรรูปไว้ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : สมาชิกอื่นมีความเห็นอย่างไร
หรือไม่ เชิญคุณสิทธิพัฒน์ครับ

นายสิทธิพัฒน์ ชาลีจันทร์ : ท่านประธานสภาที่เคารพ เจตจำนงที่
เราให้มีพระราชบัญญัติบริษัทมหาชน จำกัด นั้นดีมาก เพื่อที่จะให้พวกที่เบียดเบียน
เล็กมีโอกาสใหญ่เห็นในการบริหารหรือว่าในการกำหนดนโยบายบริหารบริษัทมหา
ชนนั้นด้วยนะครับ การที่หุ้นเล็กจะมีโอกาสใหญ่เห็นหรือกำหนดนโยบายของบริษัท
มหาชน จำกัด นั้นก็มีทางเดียว ก็ว่าจะต้องให้เขามีโอกาสได้แต่งตั้งกรรมการ
เข้าไปร่วมอยู่ในคณะกรรมการบริหารบริษัทมหาชน จำกัดนี้ ถ้าเป็นไปได้ตามที่ท่าน
ผู้แปรรูปของสงวนเอาไว้ นั่นก็คือว่าโหวตกรรมการทีละคน ๆ และโดยที่ถ้า
คนหนึ่งมีโหวตหนึ่งอย่างนั้น โดยใช้วิธีฉันทินเบสิมาจอร์ตี (Simple Majority)
แล้ว กระผมเห็นว่าพวกหุ้นเล็กทั้งหลายนี้คงจะมีไม่ต่ำกว่า ๔๕ คน ในกรณีบริษัท
มหาชน จำกัด นี้จะไม่มีโอกาสที่จะแต่งตั้งกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนของตนเข้าร่วมใน
คณะกรรมการเลยแม้แต่สักคนเดียวเพราะเหตุอะไร เพราะว่าตามคำจำกัดความ
ของบริษัทมหาชน จำกัด นั้นเราเปิดโอกาสให้หุ้นใหญ่มีถึง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ใน ๑๐
เปอร์เซ็นต์ก็หมายความว่าหุ้นใหญ่นั้น มี ๕ คน เพราะว่าเราให้หุ้นเล็กมี ๕๐
เปอร์เซ็นต์ หุ้นใหญ่ได้ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นหุ้นเล็กก็มี ๕๕ คน โดยที่เรามอง
ว่าผู้ถือหุ้นทั้งหมดต้องมี ๑๐๐ คนการที่จะให้คน ๕๕ คนมารวมเสียงเป็นเสียง
นั้นเป็นการลำบากนะครับ ตรงกันข้ามกับหุ้นใหญ่มี ๕ คนรวมกันง่าย และในการที่
จะนำประชุมใหญ่ขึ้น กระผมก็รู้สึกว่าส่วนมากเป็นพวกหุ้นใหญ่ และหุ้นปานกลาง
ส่วนหุ้นเล็กก็กลัวตัวเองจะไม่มีโอกาส ส่วนมากจะไม่มาประชุม

หรือมีอีกอย่างหนึ่งก็คือหุ้นใหญ่สามารถที่จะซื้อหุ้นเล็กได้ โดยที่หุ้นเล็กนั้นให้ผลตอบแทน
 ในนาม แต่ในการไหลตนั้น ไหวคให้หุ้นใหญ่ได้ อันนี้ก็เช่นเดียวกัน ทำได้เพียง
 ๒ - ๓ หุ้นเท่านั้น หุ้นใหญ่ก็สามารถที่จะแต่งตั้งกรรมการ เข้ามารับบริหารบริษัทมหาชน
 ได้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าวิธีการที่คณะกรรมการได้กำหนด
 นั้นเหมาะสมแล้ว คืออย่างน้อยพวกหุ้นเล็ก ๕๐ เปอร์เซ็นต์ จะมีโอกาสแต่งตั้ง
 กรรมการได้ประมาณ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ของจำนวนกรรมการทั้งหมด ซึ่งกระผมก็เห็นว่า
 เมื่อเราเปิดโอกาสให้คนเมียน้อยทยอยน้อยมาเป็นผู้ถือหุ้นแล้ว ควรจะเปิดโอกาสให้
 เขาเข้ามาดูเห็นในการบริหารงานของบริษัทมหาชนด้วย กระผมเห็นด้วยกับวิธีการที่
 คณะกรรมการเสนอมานั้นถูกต้องในหลักการดีแล้ว กระผมขอสนับสนุน

ร้อยตำรวจโท ชาญ มุขธรรม (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ด้วยความเคารพในการปฏิบัติและการสงวนค่าปฏิบัติของ
 ท่านสมาชิก โดยเรื่องนี้คณะกรรมการได้พิจารณาอย่างละเอียดและถี่ถ้วนแล้วตาม
 ร่างของรัฐบาลนั้นคณะกรรมการไม่ได้ไปแต่ละห้อง นอกจากเสริมคำว่า "ให้เลือก
 ตั้งกรรมการบริษัทพร้อมกัน" ทำไปถึงไปเพิ่มเข้านั้น กระผมจะเรียนโดยย่อ
 การไหลตลงคะแนนเสียงของบริษัทมหาชนตามประมวลกฎหมายแพ่ง ฯ ในปัจจุบันนี้
 มี ๒ วิธี วิธีที่ ๑ ไหวคโดยยกมือ การยกมือนี้ให้ถือคนหนึ่งต่อ ๑ เสียง วิธีที่ ๒
 ไหวคโดยวิธีลับ คือนับจำนวนหุ้น ความที่ท่านผู้ปฏิบัติได้เสนอและสงวนไว้ว่าให้
 จำนวนหุ้น หุ้นหนึ่งถือเป็นเสียงหนึ่งวิธีการเช่นนี้ทางคณะกรรมการเห็นว่าเหมาะ
 สำหรับบริษัทเอกชน ส่วนบริษัทมหาชนนั้นเราต้องการ ให้มหาชนเข้าไปถือหุ้นด้วย
 เพราะมีคนจำนวนมาก แต่คนจำนวนมากนี้ถือหุ้นน้อย เมื่อเป็นเช่นนั้นคนที่ถือหุ้นมาก
 ก็มีจำนวนคนน้อย แต่หุ้นมากเราจะทำอย่างไรถึงจะคุ้มครอง ส่วนคนจำนวนมากซึ่ง
 เงินน้อยและถือหุ้นน้อย มีวิธีก็คือว่าจะต้องให้คนจำนวนเหล่านั้นมีเสียงในการที่จะส่ง
 คนเขาไปรวมดูเห็นในการบริหารงานของบริษัท คนที่ส่งไปนั้นถ้าผู้ถือหุ้นส่วนใหญ่
 เลือกคนทั่วไปก็ช่วยไม่ได้ เป็นรูปนั้น กระผมว่าถ้าเราจะเปิดโดยเลือกไม่พร้อมกัน

ให้เลือกกรรมการแต่ละคน คณะกรรมาธิการก็เห็นว่าถ้าจะคุ้มครอง คนส่วนมากก็
 ต้องว่า ๑ คนต่อ ๑ เสียง ก็ไม่ยุติธรรม คนที่ลงทุนมากก็มีน้อย สมมุติว่า ๑๐
 เปอร์เซ็นต์ก็เพียง ๕ คนก็ ๕ เสียงเท่านั้นแหละครับ ก็ไม่ยุติธรรมแก่คนที่เขาลง
 ทุน และคงจะไม่มีใครจะมาลงทุนในบริษัทมหาชนด้วย คณะกรรมาธิการเห็นว่า
 วิธีนี้ไม่ถูกต้องไม่เอา ถ้าจะถือหุ้นต่อ ๑ หุ้นเป็น ๑ เสียง ก็ไม่ยุติธรรมแก่คนจำนวน
 มากและหุ้นน้อยเสียอีกด้วย เพราะฉะนั้นจึงเต็มใจไปว่า "ต้องให้วอชพร้อมกัน"
 ต้องการกรรมการก็คน ให้วอชพร้อมกันที่เดียว และไปประกอบกับมาตรา ๔๘ (๒)
 ที่รัฐบาลร่างมา คณะกรรมาธิการไม่แตะต้องเพราะเห็นว่ามีความเป็นธรรมแล้วที่
 นำจำนวนกรรมการไปคูณกับจำนวนหุ้นที่ถืออยู่ไม่เหมือนกันครับ มีความแตกต่าง
 อยู่ที่ว่า การเลือกตั้งนั้นผู้ถือหุ้นส่วนน้อย ถือมีหุ้นน้อยแต่จำนวนคนมาก เมื่อนำ
 จำนวนกรรมการไปคูณจำนวนหุ้นที่ถือแล้วคะแนนเสียงมากขึ้นเขาสามารถที่จะคุม
 คะแนนเสียงไปได้กับตัวแทนของจำนวนมหาชนที่ไปถือหุ้นที่อยากได้ เป็นกรรมการ
 ได้ นึกถึงกันถือหุ้น ๑ หุ้นต่อ ๑ คะแนนอยู่ตรงนี้ เพราะฉะนั้นคณะกรรมาธิการจึง
 จำเป็นต้องเต็มใจว่า "พร้อมกัน" ซึ่งเป็นหัวใจของร่างพระราชบัญญัติบริษัท
 มหาชนที่จะคุ้มครองมหาชนที่เข้ามาถือหุ้นในบริษัทมหาชนนี้ และมาตรการตาม
 มาตรา ๔๘ (๒) และ (๓) จึงเป็นไปตามนั้น คณะกรรมาธิการเสียใจที่จำเป็น
 ต้องกราบเรียนยืนยันตามที่ได้อธิบาย

นายบรรเจ็ด ชลวิจารณ์ : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มี
 เกียรติ ความที่คณะกรรมาธิการได้ชี้แจงถึงข้อที่ว่าคนจำนวนมาก แต่ถือหุ้นน้อย
 ในข้อนี้เมื่อได้เพิ่มเติมในมาตรา ๑๕ ขึ้นว่า "ต้องมีผู้ถือหุ้นซึ่งเป็นคนธรรมดา
 คนหนึ่ง ๆ ถือหุ้นไม่เกินร้อยละศูนย์จุดหกของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้ทั้งหมด ถือหุ้น
 รวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้ทั้งหมด" ในผู้ถือหุ้น
 เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าผู้ถือหุ้นน้อยนี้จะมีผู้ถือหุ้นเท่าไรก็ตาม แต่ว่าหุ้นนั้นจะต้อง

ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ เพราะฉะนั้นไม่ใช่จำนวนคนที่ถือหุ้น แต่เป็นจำนวนหุ้นที่
 จะถือในบริษัทมหาชนนี้จะต้องมีหุ้นแยกอยู่ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ เกินนั้นไม่ได้
 กล่าวถึง เพียงแต่ว่ามีผู้ถือหุ้นตั้งแต่ ๑๐๐ คน ไม่ใช่พูดถึงจำนวนหุ้น ก็เห็นว่า
 จำนวนคนมากอาจจะถือหุ้นน้อย แต่เมื่อว่ามีผู้ถือหุ้นแบบนี้แล้ว ระหว่างผู้ถือหุ้นแยกกับ
 ผู้ถือหุ้นใหญ่มันก็เท่ากัน ๕๐ ต่อ ๕๐ กวญเหตุนี้ในการที่จะถือคะแนนเสียง ผู้ถือหุ้น
 คนหนึ่งมีคะแนนเสียงเท่ากับหุ้นที่ถือ ผู้ถือหุ้นแยกก็มีจำนวนหุ้นมากพอ ๆ กับ
 ผู้ถือหุ้นใหญ่เหมือนกันคะแนนเสียงเท่ากัน ในการที่จะให้ใช้คะแนนเสียงหุ้นหนึ่งเป็น
 คะแนนเสียงนั้นไม่เป็นผลเสียหายอะไรเลย จึงไม่มีความจำเป็นอันใดจะต้องไป
 ใช้คุณด้วยจำนวนกรรมการที่จะเลือกตั้งเพราะว่าในการที่ผู้ถือหุ้นแยกมีเสียง เท่า
 กับผู้ถือหุ้นใหญ่ ถ้าหากว่าไปห้ามผู้ถือหุ้นใหญ่ไม่ให้ลงจำนวนกรรมการด้วยแล้ว
 อย่างนั้นถึงจะมีผล ถ้าหากว่าให้ผู้ถือหุ้นใหญ่ยังคงอยู่อย่างนั้นยังคงได้เช่นเดียวกับ
 ผู้ถือหุ้นแยกแล้ว ผลเท่ากัน กระผมจึงไม่เห็นว่าการที่จะต้องรื้อจำนวนกรรม
 การมาลดจำนวนผู้ถือหุ้น ไม่มีประโยชน์อะไรขึ้นมา กลับจะทำให้เกิดความยุ่งยาก
 ในการเลือกตั้งแต่ละครั้งที่จะต้องตรวจนับคะแนนและต้องตรวจสอบกับเสียเวลา
 มากมาย และการนับคะแนนนั้นจะต้องใช้การตรวจสอบที่ละเอียดถี่ถ้วนกันมากเหลือ
 เกิน ถ้าหากไม่ต้องคุณก็ได้ผลเช่นเดียวกันครับ ขอคุณ

ประธานสภาสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ : คุณบรรเจิดสรุปแล้วนะครับ พี่น้
 คุณเฉลิมกับคุณชนะสรุป เกี่ยวจะไ้ลงมติ เชิญคุณเฉลิมครับ

นายเฉลิม ประจวบเหมาะ : ท่านประธานสภาที่เคารพและท่าน
 สมาชิกผู้มีเกียรติ ความจริงในเรื่องของการที่จะเลือกกรรมการตามที่ทางรัฐมาต

เสนอนานี้ ที่กระผมไม่เห็นด้วยอย่างมากก็คือ ในเรื่องของการเอาจำนวน
กรรมการที่จะเลือกไปคูณกับจำนวนหุ้น ซึ่งไม่เกิดประโยชน์อะไรขึ้นมาในการที่จะ
เลือกกรรมการนั้น กระผมคิดว่าควรจะมีมติใหม่ทางที่จะเป็นไปได้และปฏิบัติได้
โดยง่ายก็คือ ถ้าหากว่าจะกระทำตามร่างนี้ รู้สึกว่าในการเลือกกรรมการ
แต่ละครั้งจะต้องกินเวลา กระผมไม่ทราบว่า จะกี่ชั่วโมง ก็ดูว่ามีผู้ถือหุ้นสัก ๑๐๐
คน มีเลือกกรรมการเพียง ๓ คนแต่ควรมีผู้เสนอ ๑๐ คน หรือ ๒๐ คน แต่ละคน
ต่างก็มีสิทธิที่จะเสนอแล้วกันแต่เสี่ยงกันการตรวจนับคะแนนนั้นไม่ใช่เป็นสิ่ง
ที่กระทำได้ง่าย กระผมอยากจะให้การมีบัญชีกฎหมายนั้นปฏิบัติได้โดยง่ายไม่มีการ
สลับซับซ้อน เพราะฉะนั้นกระผมยืนยันตามคำแปรญัตติที่ว่า ขอให้คะแนนเสี่ยง
เป็นไปตามจำนวนหุ้นที่ผู้ถือหุ้นแต่ละคน แล้วการเลือกก็ควรจะเป็นแต่ละครั้งขอคัด
ที่คณะกรรมการได้เพิ่มไว้ว่า "ให้เลือกตั้งในคราวเดียว" ออก ขอบพระคุณครับ

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ กระผมยอมรับในแนว
ความคิดที่ก้าวหน้าที่รัฐบาลร่างมา กระผมยอมรับในแนวความคิดที่ก้าวหน้าของ
คณะกรรมการ แต่กระผมอยากจะเรียนท่านประธานว่า ในสภาพของความ
เป็นจริงของธุรกิจในบ้านเรา นั้นจะเป็นรัฐบาลหรือคณะกรรมการก็ตามได้คิดค้ำ
นึ่งถึงบ้างหรือไม่ ผู้คนของเราเป็นอย่างไร ธุรกิจของเราเป็นอย่างไร และ
ในเวลาเดียวกันกระผมอยากจะกราบเรียนว่า ถ้ากระผมจะเป็นคนระยำสักคน
หนึ่งกระผมสามารถไปตลาดหลักทรัพย์ให้เกิดประโยชน์กับกระผมได้ สามารถทำ
ให้งิการเท่าที่มีอยู่หรือจะเกิดขึ้นนั้นมีอันเป็นไปได้ ตลาดหลักทรัพย์เท่าที่เป็นอยู่

ในขณะที่อยู่ในฐานะที่จะพุงราคาตลาดหุ้นหรือสร้างราคาตลาดหุ้นให้กิจการใดสูง
ขึ้นมาได้นั้น กระผมเข้าใจว่าสิ่งนี้รัฐบาลยังไม่อยู่ในฐานะที่จะควบคุมได้ รัฐบาล
จะยอมรับในความเป็นจริงหรือไม่แค่นั้นเพียงไว้นั้นอยู่ที่น้ำใจของรัฐบาลเองหรือ
อยู่ที่น้ำใจของคณะกรรมการหรือเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานเอง สิ่งนี้เป็นเรื่องที่จะช
ัดลงไปครั้งนี้ แต่งเป็นเรื่องของความละเอียดที่จะยอมรับในความเป็นจริงหรือไม่
กระผมอยากจะทราบเรียน อย่างที่กระผมทราบเรียนแล้ว ถ้ากระผมเป็นคนเลว
สักคนหนึ่ง กระผมใช้ตลาดหลักทรัพย์ให้เป็นประโยชน์ผลักดันราคาหุ้นของบริษัทหนึ่ง
บริษัทให้กระผมต้องการที่จะทำลายมัน ผลักดันขึ้นไปรู้อาราคา ๑๐๐ บาท ราคา
ตลาดจริง ๑๒๐ บาท กระผมสามารถผลักดันขึ้นไปให้เป็น ๑๕๐ บาท กระผมซื้อ
หุ้นมาจำนวนหนึ่ง เพื่อให้สมประสงค์ตามหลักเกณฑ์ที่ต้องการ แล้วก็ถ่วงจำนวน
หุ้น ถ่วงจำนวนกรรมการ แล้วกระผมก็จะส่งคนของกระผมเข้าไปเป็นกรรมการ
ในบริษัทบางบริษัทจะเอาจำนวนสัก ๑ คนหรือ ๒ คน ครั้งนี้เอา ๑ คนก่อนครั้ง
หน้าเอาอีก ๑ คน ก็อยู่ในฐานะที่จะทำได้ถ้ามีคนอื่นอยู่ในสังคมอย่างนี้ กลไก
ทางเศรษฐกิจที่เป็นอยู่อย่างนี้ กระผมว่าคนเลวอย่างกระผมทำได้สำเร็จ แล้ว
กิจการบางกิจการจะพังไป เพราะว่ากรกระทำของผมน้อย่างกระผมนี้
กระผมอยากจะทราบเรียนท่านประธานไปยังคณะกรรมการหรือ ยังรัฐบาลว่า
ยอมรับในสภาพของความเป็นจริงในผู้คนของเรา กลไกทางเศรษฐกิจเท่าที่
เป็นอยู่ในขณะนี้ตลาดหลักทรัพย์เท่าที่เป็นอยู่ในขณะที่เรากำลังมาด้วยมือ แล้วเรา
ควบคุมได้ด้วยมือหรือไม่ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่จะต้องยอมรับ กระผม
จะใช้เวลาเพียงเท่านี้ฝากท่านประธาน ฝ่ายสภาแห่งนี้ไว้ว่า การตัด

LIART

สนใจในครั้งนี้องศภา เป็นเรื่องที่เราคุยกันว่าอะไรจะต่อไปหรือไม่ว่างไรนั้นเป็น
เรื่องในอนาคต กระแสมขอรายเรียนท่านประธานเพียงเท่านี้ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เนื่องจากในมาตรา ๕๔ นี้มีการ
แก้ไข เพราะฉะนั้นผมจะขอติจากที่ประชุมว่าจะให้คงเป็นไปตามร่างของรัฐบาล
หรือจะให้มีการแก้ไข ถ้าเป็นไปตามร่างเดิมของรัฐบาลก็แล้วไป ถ้ามีการแก้ไขก็
จะขอมติต่อไปว่าจะแก้ไขอย่างไร ก็ว่าจะเป็นไปตามคำแปรญัตติของคุณบรรเจ็ด
ชลวิจารณ์ หรือจะเป็นไปตามคำแปรญัตติของคุณเฉลิม ประจวบเหมาะ กับคุณธนะ
รุ่งแสง หรือจะเป็นไปตามที่คณะกรรมการแก้ไข ในขั้นต้นนี้ขอเรียนตามที่ประชุม
ก่อนว่าในมาตรา ๕๔ จะคงไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาล หรือจะมีการแก้ไข ท่านผู้
ใดเห็นควรคงไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาล โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิยกยกมือ ๖ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรมีการแก้ไข
โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิยกยกมือ ๕๕ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้มีการ
แก้ไขนี้จะแก้ไขตามผู้ใด จะขอมติ ๓ ครั้งนะครับ ท่านผู้ใดเห็นควรมีการแก้ไข
ตามคำแปรญัตติของคุณบรรเจ็ด ชลวิจารณ์ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิยกยกมือ ๐ คน)

LIRT

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้แก้ไข
ความคำแปรญัตติของคุณเจกิม ประจวบเหมาะ กับคณะ รุ่งแสง ไปรคยกมือขึ้น
(มีสมาชิยกยกมือ ๒๕ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้แก้ไขตาม
คณะกรรมการธิการ ไปรคยกมือขึ้น
(มีสมาชิยกยกมือ ๔๑ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าในมาตรา ๔๔ นี้ที่
ประชุมลงมติให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการแก้ไข
ต่อไปมาตรา ๔๔ ไม่มีการแก้ไข มีคุณบรรเจิด ชลวิจารณ์ กับ
คุณเน็ค พรรณเชษฐ์ ขอสงวนคำแปรญัตติไว้ ขอเชิญคุณบรรเจิดครับ

นายบรรเจิด ชลวิจารณ์ : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติในมาตรา ๔๔ นี้กระผมได้ขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงในการเลือกตั้งคณะกรรมการ
การชুক্তิใหม่ ในการเลือกตั้งกรรมการประจำทุก ๆ ครั้งนั้น คณะกรรมการของ
บริษัทในร่างของรัฐบาลนี้ให้เลือกตั้งคณะกรรมการชুক্তิใหม่ และให้คณะ
กรรมการชুক্তิเดิมพ้นจากตำแหน่งไปทั้งหมด ซึ่งกระผมเห็นว่าการที่ให้กรรมการ
ต้องออกทั้งหมดในการเลือกตั้งสามัญประจำปีทุกครั้งนั้น จะทำให้การประกอบ
ธุรกิจนั้นไม่ต่อเนื่องกัน เรื่องของการธุรกิจนั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่งจะต้องทำ -
สัญญา การติดต่อซื้อขาย การดำเนินกิจการค้าขายถ้ากรรมการทั้งหมดต้อง
ออกไปแล้ว และถ้าหากไม่ได้รับเลือกกลับเข้ามา ก็จะทำให้การดำเนินการธุรกิจ

๑๑๘
นั้นเกิดไม่ต่อเนื่องกันจะทำให้การดำเนินการซื้อขาย การทำสัญญาต่าง ๆ
ขาดความเชื่อถือความมั่นคงไปจะทำให้เกิดความยุ่งยากขึ้นภายหลัง เพราะฉะนั้น
ในกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๑๑๕๒ และ มาตรา ๑๑๕๓ ได้กำหนดไว้ว่า
"ในการเลือกตั้งทุก ๆ ปีให้กรรมการออกเพียงหนึ่งในสาม และถ้ากรรมการที่จะ
ให้ออกหนึ่งในสามไม่ได้ ก็ให้ออกโดยจำนวนใกล้เคียงกับส่วนหนึ่งในสาม" ที่บัญญัติ
ไว้อย่างนี้จะทำให้การทำงานของคณะกรรมการในบริษัทธุรกิจ เหล่านั้นดำเนินไปโดย
สอดคล้องต่อเนื่องกัน เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่าควรที่จะให้กรรมการที่พ้นจาก
ตำแหน่งและเลือกตั้งกันใหม่ให้เป็นที่ไปตามกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เช่นกับบริษัท
เอกชนต่อไปเช่นเดิมดีกว่าที่จะต้องให้ออกทั้งชุดและ**กำหนดกรรมการ** มาตั้งชุดที่
ออกไปนั้นไม่ได้รับเลือกตั้ง**สามารถจะ**ทำให้กิจการงานธุรกิจนั้นดำเนินไปไม่ต่อ
เนื่องกัน จะทำให้ขาดความมั่นคงและขาดความเชื่อถือในการดำเนินธุรกิจต่อไป
ได้ ขอพระคุณครับ

ร้อยโท ชนิต พรหมเชษฐ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมใคร
จะขอให้ท่านกรรมาธิการไต่ถามเรื่องเกี่ยวกับคดี ๒ ประเด็นก่อนครับ เพราะคราว
ที่แล้วในกรรมาธิการยังไม่ไต่ถามเรื่องอะไรเลย กระผมขอความ
กรุณาก่อนครับ

ร้อยตำรวจโท ชาญ มนุชธรรม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่
เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ โดยที่สภาแห่งนี้ได้ลงมติรับมาตรา ๔๘ ที่คณะ
กรรมาธิการแก้ไขไปแล้ว ตามมาตรา ๔๘ นั้น มีหลักการแน่นอนในการที่จะต้อง

LIRT

เลือกตั้งคณะกรรมการของบริษัทพร้อมกันในคราวเดียว เพราะฉะนั้นมาตรา ๕๕
 จึงจำเป็นต้องคงตามร่างที่รัฐบาลได้ร่างไว้ แต่ในปัญหาที่ว่าธุรกิจการค้าก็
 ดำหากให้กรรมการออกพร้อมกันทุก ๆ ปีแล้ว จริงอยู่อาจจะมีการประชุมความ
 ยุ่งยากบ้าง แต่อย่างไรก็ดีกระผมเห็นว่ากฎหมายบริษัทมหานั้นเป็นกฎหมายพิเศษ
 อย่างหนึ่ง และอีกประการหนึ่งผลงานที่คณะกรรมการบริษัทได้เสนอต่อที่ประชุมผู้
 ถือหุ้นประจำปีย่อมมีผลลงไปว่าคณะกรรมการที่บริหารงานนั้นทำงานไต่ผล จัดผล
 ทั่วไปให้แก่มูลนิธิหรือไม่ เป็นผลงานอันหนึ่ง และยอมเป็นหลักการมาของสภ
 มติชนที่จะต้องเลือกตั้งกรรมการที่ทำขึ้นเข้ามาอีก เพราะฉะนั้นข้อวิตกที่ว่า
 เมื่อเราให้กรรมการออกพร้อมกันทุกปี กรรมการที่ทำก็แล้วจะไม่ได้เข้ามาขึ้นกระผม
 คิดว่าจะชักข้อเหตุผลและมีหลักสำคัญไปหน่อย คณะกรรมการจึงขอยืนยันความ
 ร่างเดิมของรัฐบาล ไม่ได้แต่ต้อง ขอบพระคุณครับ

ร้อยโท อนันต์ พรรณเจริญ : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติ กระผมคิดว่าในครั้งที่แล้ว กระผมได้ใช้เวลารออภิปรายมาตรา ๑๕ ซึ่ง
 เกี่ยวโยงกับมาตรา ๕๕ นี้มาเป็นเวลา ๒ นาที และกระผมก็ใคร่แจ้งแล้วว่าร่าง
 พระราชบัญญัติบริษัทมหาชนนั้นควรจะเป็นพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจริง ๆ เพื่อ
 เป็นของประชาชน มิใช่เป็นบริษัทเอกชน เพราะว่าเราก็มีพระราชบัญญัติบริษัท
 เอกชนอยู่แล้ว ฉะนั้นในการที่คณะกรรมการได้เห็นด้วยในมาตรา ๑๕ นั้นก็ได้ให้
 ผู้ถือหุ้นรายย่อยเพิ่มจาก ๑ ใน ๓ ขึ้นมาเป็นร้อยละ ๕๐ และผู้ถือหุ้นรายใหญ่ลด
 ลงจากรายละร้อยละ ๒๕ ลงมาร้อยละ ๑๐ กระผมก็ถือว่าเป็นการปฏิรูปฐานที่

คือสำหรับบริษัทมหาชนแล้ว กระผมขอขอบคุณท่านกรรมาธิการ และท่านสมาชิก
จะได้เมื่อมาตรา ๔๔ ได้แสดงถึงการเลือกตั้งคณะกรรมการที่จะทำให้ประชาชน
ส่วนใหญ่มีโอกาสเป็นกรรมการในบริษัทมหาชนนั้น ฉะนั้นในมาตราซึ่งกระผม
สงวนไว้ก็เพื่อให้ประชาชนส่วนใหญ่ซึ่งจะเป็นเจ้าของบริษัทมหาชนมีโอกาส เป็น
กรรมการในบริษัทมหาชนนี้ มีให้อยู่ในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง แต่เมื่อมาตรา ๔๔ ของ
คณะกรรมการไต่สวนไปแล้ว กระผมก็ขอลอยน ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณบรรเจิกจะยืนยันหรือไม่ครับ

นายบรรเจิก ชลวิจารณ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมยังขอ
ยืนยันในการที่คณะกรรมการได้ชี้แจงเมื่อคืนว่า ถ้าหากกรรมการที่ปฏิบัติงานคือ
ยังมีหวังที่จะได้เป็นกรรมการอีกต่อไป กระผมไม่ได้หมายถึงว่ากรรมการจะดี
หรือเลวในการบริหารงานของบริษัทธุรกิจนั้น กรรมการทุกคนที่ทำงานนั้นก็จะต้อง
เป็นคนดีด้วยกันทั้งนั้น ฉะนั้นถ้าหากว่าต้องมาออกหมดทั้งชุดแล้วก็ต้องเลือกตั้งกัน
ใหม่ กระผมหมายถึงถึงกิจการที่ว่าการทำงานจะไม่ต่อเนื่องกัน ความเชื่อถือของผู้
มาติดต่อในการค้ำขันยอมจะต้องพิจารณาถึงผู้บริหารงานที่จะ เป็นกรรมการบริหาร
ถ้าหากจะไม่ได้รับเลือกตั้ง เขามาทำงานที่ติดต่อและดำเนินการกันไว้อาจจะทำให้
เกิดความเสียหายขึ้นได้ หรืออาจเกิดขาดความเชื่อถือ ทำให้การติดต่อในทางการ
ค้ำขันบางที่ต้องขาดสะบั้นลงและเกิดความเสียหายขึ้นได้ การเลือกตั้งกรรมการ
จะหวังอย่างเคียวว่าผู้ถือหุ้นจะเลือกกรรมการผู้นั้น ผู้นั้นเข้ามาอีกนั้นก็เป็นที่หวังได้
ยาก เพราะว่ามีจำนวนมากด้วยกัน ผู้ถือหุ้นที่ไม่ชอบอาจจะเป็นในเรื่องส่วนตัวก็
ได้ ก็จะทำให้การเลือกตั้งไม่สุจริตก็เป็นได้ กรรมการที่เข้ามาใน กระผมก็มีความ
เห็นเพียงที่จะให้ออก ๑ ใน ๓ แต่ไม่หมายความว่ากรรมการผู้นั้นจะอยู่ตลอดไป
พอถึงวาระที่จะต้องออกประมาณ ๓ ปีก็จะต้องออกตามวาระเหมือนกัน บางคน
อาจจะต้องให้เขาได้มีโอกาสทำงานไต่สวนตามพอสมควร เฉพาะอย่างยิ่งเงิน

กรรมการผู้จัดการ เป็นต้น ที่ต้องติดต่อกับต่างประเทศ ในกิจการบางอย่างเป็น
อันมาก อาจจะต้องเปลี่ยนแปลง ไม่ใช่เป็นเพราะว่าทำไม่ได้ แต่อาจจะเป็นเพราะมี
การไม่ชอบกันก็ได้ ซึ่งก็จะเป็นเหตุให้การดำเนินงานนั้นไม่เดินไปโดยมีประสิทธิภาพ
ต่อไป เพราะฉะนั้น ระเบียบขอยืนยันตามที่ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มาตรา ๔๕ นี้ไม่มีการแก้ไข มีผู้
สงวนคำแปรญัตติ ๒ ท่าน แต่คุณอนันต์ไก่ออนไปแล้ว ก็ยังเหลือของคุณบรรเจิด
นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ ระเบียบขอยอมรับต่อ
สภาแห่งนี้ว่า มาตรา ๔๕ นี้เป็นมาตราที่มีความสำคัญ เป็นความบกพร่องของกระ
รมที่ไม่ได้แปรญัตติมาตรานี้ แต่ในเวลาเดียวกันคณะกรรมการสิทธิการก็ได้แต่ละ
มาตรานี้ แต่ได้มีท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องคือคุณบรรเจิด พลวิจารณ์ ได้แปรญัตติ
ไว้สำหรับมาตรานี้ ระเบียบอยากจะกราบเรียนท่านประธานเป็น ๒ ประเด็น

ประเด็นแรก ตามที่คณะกรรมการคุณฉายได้ชี้แจงเกี่ยวกับมาตรา
๔๕ ท่านได้บอกว่ายกคำที่คณะกรรมการเดิม คือคำว่า "พร้อมกันในคราว
เดียว" นั้นเป็นเรื่องที่เชื่อมโยงมาถึงมาตรา ๔๕ ระเบียบเข้าใจว่าท่านชี้แจงไม่
ถูกต้องตามเจตนาคำควรจะเป็น ระเบียบขอประธานอนุญาตพาประธานอ่านมาตรา
๔๕ ด้วยก็คือ "กรรมการทั้งห้าที่ประชุมผู้ถือหุ้นเลือกตั้งพร้อมกันในคราวเดียว" สิ่ง
ที่คณะกรรมการเดิมไปก็คือ "พร้อมกันในคราวเดียว" นั้นระเบียบเข้าใจว่า
เมื่อมีกรรมการทองพันจากตำแหน่ง สมมุติว่า ๓ ท่าน แล้วบริษัทนั้นอาจจะมี
กรรมการถึง ๕ ท่าน แต่ถ้ามีกรรมการทองพันจากตำแหน่ง ๓ ท่านก็จะให้มีการเลือก
ตั้งกรรมการพร้อมกันทั้ง ๓ ท่าน ไม่ใช่เลือกกรรมการคนที่ ๑ กรรมการคนที่ ๒
เลือกแต่ละครั้ง ๆ อย่างนั้น เป็นการเลือกพร้อมกัน ๓ ท่าน แต่ท่านกรรมการ
เข้าใจหรือท่านมีเจตนาที่จะเขียนและให้สภาแห่งนี้เข้าใจว่าท่านหมายถึงว่ากรรม
การทั้งหมดนั้นต้องเลือกพร้อมกัน ตามมาตรา ๔๕ ก็อันนี้อายุพร้อมกัน แล้วพอมา

ถึงมาตรา ๕๕ เป็นมาตราที่กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า รัฐบาลได้
 เสนอกฎหมายบริษัทมหาชนขึ้นมา สิ่งที่คุณได้พูดว่าจะให้เกิดบริษัทมหาชนนี้มา
 ภายหลังจากที่เป็นคำหวาน ในมาตรา ๕๕ นี้ เท่ากับว่ารัฐบาลได้กระทัมร่างพระราช
 บัญญัติบริษัทมหาชนที่จะเกิดขึ้นลงไปอย่างขาดความปรานี โดยกระผมจึงกราบเรียน
 ท่านประธานว่า กระผมเองที่ไม่ได้แปรรูปนิติมาตรานี้ มาตรานี้ก็กำหนดไว้ว่า
 "ในการประชุมผู้ถือหุ้นสามัญประจำปีทุกครั้ง ให้เลือกตั้งคณะกรรมการชุดใหม่และ
 ให้คณะกรรมการชุดเดิมพ้นจากตำแหน่ง แต่ให้รักษาการในตำแหน่งเพื่อดำเนินการกิจ
 การของบริษัทต่อไป เพียงเท่านี้จำเป็นจนกว่าคณะกรรมการชุดใหม่เข้ารับหน้าที่"
 สิ่งนี้ก็หมายความว่ากรรมการของบริษัทมหาชนนั้นจะมีอายุได้เพียง ๑ ปี เท่านั้น
 และการบริหารกิจการที่เป็นบริษัทมหาชนนั้นเราจะผลัดกันบริหารเพียง ๑ ปี
 เท่านั้น กระผมจึงได้พูดว่ารัฐบาลได้สร้างบริษัทมหาชนขึ้นมาด้วยปากอันเป็นศิริมงคล
 ของรัฐบาล แต่รัฐบาลได้ใช้เท้าตามมาตรา ๕๕ ของรัฐบาลแล้ว กระผมจึงคิดว่า
 เป็นสิ่งที่ไม่ดีหลายบริษัทมหาชนที่ต้องการจะสร้างขึ้นอย่างเห็นได้ชัด การที่จะให้
 บริษัทมหาชนดำเนินไปได้นั้น แทนที่รัฐบาลได้เขียนไว้ว่า "ให้กรรมการที่ได้พ้น
 จากตำแหน่งไปนั้นได้รับการเลือกตั้งเข้ามาเป็นผู้บริหารได้อีก" แต่ในทางปฏิบัติ
 โดยทั่วไปแล้วอายุของกรรมการก็ไม่อยู่ในฐานะที่จะเท่ากัน สมมุติว่ากรรมการ
 ของบริษัทมี ๕ คน กรรมการอาจจะมีการขอยกมือออกไป แต่ว่าถึง
 เวลาแล้วอายุของกรรมการที่จะอยู่คงไม่เท่ากัน เมื่อครบกำหนดตามอายุแล้ว
 กรรมการก็จะต้องออกไป แต่ว่ากฎหมายฉบับนี้ มาตรา ๕๕ นี้เขียนว่า ต้องมี
 การออกของกรรมการทั้งชุดทุกปี หมายความว่ากรรมการมีอายุอยู่ปฏิบัติงานเพียง
 ๑ ปีเท่านั้น กระผมจึงอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า คณะกรรมการบริหารหรือ
 รัฐบาลจะได้กำหนดบทลงโทษมาตรานี้หรือว่าสภาแห่งนี้จะให้จุดพินิจในกรณีที่คุณพูด
 ได้แปรรูปนิติ แล้วมาหาความตกลงกันในลักษณะที่จะให้บริษัทมหาชนไม่เป็นอย่างว่า

นี้ได้ ภาระจะชอบคุณท่านประธานและขอบคุณคณะกรรมการ

นายประยูร เถลิงศรี (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติตามที่คณะกรรมการได้ชี้แจงไปว่ามาตรา ๔๕ มีส่วนพัวพัน
 กับมาตรา ๔๔ นั้น ภาระขอกราบเรียนดังนี้ คือ เมื่อสักครูที่ผ่านมาท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติได้ลงมติเห็นด้วยกับร่างเดิมของรัฐบาลและได้แก้ไขโดยคณะกรรมการ
 ว่าในการเลือกตั้งคณะกรรมการ การรับพิมพ์หาชน จากที่นั้นให้เลือกตั้งพร้อมกันและกั
 ไรจะแนบเสียงสะสมหรือเอกคูมิวเลทีฟ โวติง (Accumulative voting)
 คือจำนวนหุ้นคูณด้วยจำนวนกรรมการ ความเหตุผลสำคัญก็คือว่าเพื่อให้ผู้ถือหุ้นในบริษัท
 มหาชนโดยเฉพาะผู้ถือหุ้นรายย่อยได้มีโอกาสเลือกกรรมการของตนที่เห็นสมควรเข้า
 ไปอยู่ในคณะกรรมการเท่าที่จะทำได้ เป็นการเปิดโอกาส ฉะนั้นในมาตรา ๔๕
 นี้จึงมีความจำเป็นที่จะต้องบัญญัติรับกันเข้าไว้ในแง่ที่ว่าคณะกรรมการนั้นจะต้อง
 ออกพร้อมกันในทันที เสมือนว่าออกทุกปี ซึ่งการที่ให้ออกทุกปีไม่ก็จำเป็นเหมือนกันว่า
 อาจจะให้ออกเมื่อครบ ๑ ปีหรือ ๒ ปี แต่ในการยกร่างของรัฐบาลนั้นก็เห็นว่า
 การที่ให้คณะกรรมการบริษัทไปบริหารงานระยะเวลา ๑ ปีนั้นก็เป็นการสมควรที่
 จะมีการทบทวนในวันประชุมผู้ถือหุ้นแดงผลการดำเนินงานว่าจำเป็นงานมาเป็นอย่างไร
 ไร เพื่อว่าผู้ถือหุ้นจะได้ตัดสินใจว่าจะเลือกต่อไปหรือไม่ การที่จะให้อยู่ ๒ ปีอาจ
 จะยาวไป ทั้งนี้เมื่อตกลงให้อยู่ ๑ ปีแล้วบัญชีหากก็อาจจะให้กรรมการออกตามประ
 มวลกฎหมายแพ่ง ๖ ปัจจุบันหรือไม่ ดังที่ท่านสมาชิกผู้แปรญัตติขอสงวนไว้ เป็นต้น
 ว่าออก ๑ ใน ๓ หรือหนึ่งก็แล้วแต่กรณี ถ้าหากว่าให้ออกก็กล่าวไว้ในร่างของ
 รัฐบาลก็ดี และของคณะกรรมการก็ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าหากให้ออกอย่าง
 นั้น สมมุติว่ากรรมการที่ ๕ ท่าน และกำหนดให้ออกไปเสีย ๒ ท่าน เมื่อมีการ
 ประชุมประจำปีและให้อยู่ ๓ ท่าน สมมุติว่ากรรมการที่ให้ออกไป ๒ ท่านนั้น เป็น
 กรรมการของผู้ถือหุ้นรายย่อยที่เลือกเข้ามาตามมาตรา ๔๔ และในคราวนี้จะมีกร

ลงคะแนนเสียงกันอีก โดยที่ถึงแม้จะใช้เลือกพร้อมกันในคราวเดียวตามมาตรา ๕๕ ก็ตาม ผู้ถือหุ้นรายย่อยจะไม่มีโอกาสเลือกผู้แทนของตนที่ออกไป ๒ คนนั้น กลับเข้ามาอีก แลวกก็จะเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ที่เลือกเข้ามา ด้วยเหตุผลประการนี้เองที่ร่างของรัฐบาลกักหรือของคณะกรรมการที่พิจารณา กิจ จึงได้ตระหนักว่า ถ้าปล่อยให้ไปอย่างนั้นแล้ว หลักการของมาตรา ๕๕ ก็จะใช้ไม่ได้หรือไม่เป็นไปตามเจตนาคณะที่วางไว้ ส่วนที่ว่าถ้าหากบัญญัติอย่างนี้เป็นการไม่ทำให้บริษัทมหาชนเกิดขึ้น ขอประทานโทษที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติโลกเวลานั้น กระผมมีความจะไม่ใช้ เพราะว่าการทำงานของพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนออกไปในทางนี้ทำให้ประชาชน กระผมเชื่อ จะมีความรู้สึกว่าตัวเองนั้นอยากจะเข้าไปร่วมหรือถือหุ้นเพราะตัวเอง ได้มีส่วนในการที่จะเลือกกรรมการหรือมีส่วนรับรู้ในการบริหารงานของบริษัทมหาชน จำกัด นั้น มีผู้ถือหุ้นแล้วก็รวบรวมเงินนั้นแล้วแต่ความถูกต้อง ทั้งบริษัทเอกชน ปัจจุบันนี้ ซึ่งขณะนั้นถือหุ้น ๕๐ เปอร์เซ็นต์ก็เลือกกรรมการไปทุกคน ทั้งนั้นกระผมใคร่ขอกราบเรียนชี้แจงว่า ร่างของรัฐบาลกัก และของคณะกรรมการกักนั้นได้พิจารณาโดยรอบคอบและได้ตระหนักถึงสิ่งต่าง ๆ อยู่แล้ว ขอประทานกราบเรียนท่านที่รับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก่อนจะลงมติมีท่านผู้ใดจะอภิปรายหรือมีความเห็นอย่างไรอีกหรือไม่รับ

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดอภิปราย ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าในมาตรา ๕๕ นี้ซึ่งไม่มีบทแก้ไขอะไร จะให้คงไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาลหรือจะแก้ไขตามที่คณะกรรมาธิการ เติมนิติบัญญัติ ขอแปรญัตติ ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้ไปตามร่างเดิมของรัฐบาล โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๗๗ คน)

LIRT

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้แก้ไขตามที่
คุณบรรเจิด ขอแปรญัตติ ไปรศยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เป็นอันว่ามาตรา ๔๕ นี้ที่ประชุม
ลงมติให้คงไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาล ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๔๖
และมาตรา ๔๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๕ มีการแก้ไข

นางแรม พรทโนเมธ บุษยประสพ : ท่านประธานที่เคารพ ใน
มาตรา ๔๕ นี้ คณะกรรมาธิการไปคัดข้อความในบรรทัดแรก บรรทัดที่ ๒ และ
บรรทัดที่ ๓ ออก โดยให้นำข้อความตามมาตรา ๔๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลมสำหรับ
ในกรณีที่เป็นเรื่องของพรรคหนึ่งก็ไม่มีใครจะขอประท้วงกราบเรียนต่อท่านประธาน
ว่า ในกรณีกรรมการจะพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ตามมาตรา ๔๕ นี้ เป็นคนละชั้น
ตอนกับมาตรา ๔๕ ซึ่งทางคณะกรรมาธิการได้นำเอา มาเขียนไว้ให้ใช้บังคับโดย
อนุโลมกัน ในมาตรา ๔๕ เป็นเรื่องของการประชุมผู้ถือหุ้นสามัญประจำปี ให้มี
การเลือกตั้งคณะกรรมการชุดใหม่ แต่ว่าในมาตรา ๔๕ ซึ่งคณะกรรมาธิการได้คัด
ออกนี้ เป็นเรื่องว่าในกรณีที่คณะกรรมการพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ซึ่งอาจจะไม่ใช่
เป็นเรื่องเกี่ยวกับการเลือกตั้งคณะกรรมการประจำปีในการประชุมสามัญแต่อาจจะ
เป็นเรื่องลาออกทั้งคณะ ตามมาตรา ๔๖ (๒) ก็ได้ เพราะฉะนั้นชั้นตอนตามร่าง
ของรัฐบาลนั้นเป็นของที่ถูกตัดแล้ว ก็ฉันไม่เข้าใจว่าคณะกรรมาธิการไปคัดออก
เพื่อที่จะขยับข้อความให้สั้นลงไป แต่เป็นการไม่ถูกต้องตามสาระสำคัญประการหนึ่ง
อีกประการหนึ่ง ทำความลำบากให้กับผู้ที่เข้าใจกฎหมายฉบับนี้ จำเป็นจะต้องไปตี
ความในมาตรา ๔๕ และกับบอกว่าให้มาใช้บังคับโดยอนุโลมอีก ซึ่งเป็นคนละกรณี
ส่วนในพรรคสองนั้นก็เช่นเดียวกับคณะกรรมาธิการไปคัดคำว่า "โดยส่งหนังสือ

LIRT

นัดประชุมใหญ่ต่อที่ทราบไม่น้อยกว่าสิบสี่วันก่อนวันประชุม และให้นำมาตรา ๑๑๒ มาใช้โดยอนุโลม" การประชุมตามมาตรานี้กับการประชุมตามมาตรา ๑๑๒ นั้นไม่เหมือนกัน และอีกอย่างหนึ่งการประชุมตามมาตรา ๑๑๒ นั้น ให้แจ้งต่อผู้ถือหุ้นภายใน ๙ วันแต่เดิมนั้นเป็นกรณีการที่จะตั้งคณะกรรมการขึ้นใหม่ จึงควรจะมีหนังสือนัดประชุมใหญ่ต่อที่ทราบไม่น้อยกว่า ๑๔ วัน เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่าการที่ทางคณะกรรมการไต่ถามข้อความทั้ง ๒ วรรคนี้ออก และไปเติมมาตรา ๑๑๒ อาจจะเป็นการไม่ถูกต้อง จึงใคร่ขอประทานให้คณะกรรมการไต่ถาม ได้โปรดพิจารณาเป็นตามร่างเดิมของรัฐบาล ขอพระคุณค่ะ

นายประเสริฐ นาสกุล (กรรมาธิการ) : ทานประธานครับกระผม ขอเรียนชี้แจงอย่างนี้ เหตุที่ในวรรคหนึ่งเก่า "ให้นำมาตรา ๑๑๒ มาใช้โดยอนุโลม" นั้นก็เพื่อจะไม่ต้องเขียนลอกข้อความตามเดิมซึ่งยืดยาว ส่วนในวรรคสองก็เช่นเดียวกันที่ว่า "ให้นำมาตรา ๑๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม" ก็เพื่อว่าจะไม่ต้องใส่ข้อความที่ตัดออกไปซึ่งยืดยาว เหตุผลมีเพียงเท่านั้นเองครับ

นางแม่ พรหมโบล บุญประสพ : ทานประธานที่เคารพ เท่าที่คิดค้นไต่ถามเรียนมาแล้วในการที่คณะกรรมการไต่ถามซึ่งคิดค้นไม่เห็นด้วย นั้นเพียงแต่เหตุผลว่าเพื่อไม่ให้ข้อความยืดยาวนั้นเป็นเรื่องคนละประเด็น เป็นเรื่องที่มีอีกในเรื่องสาระสำคัญอย่างมาตรา ๑๑๒ นั้นเป็นเรื่องที่มีการประชุมสามัญประจำปี จึงจะให้มีการเลือกตั้ง คณะกรรมการชุดใหม่ขึ้น ส่วนมาตรา ๑๑๒ นี้เป็นอีกกรณีหนึ่ง เพราะฉะนั้นถึงหากว่าจะซ้ำข้อความกันบ้าง แต่เป็นเรื่องของกฎหมาย จึงควรเขียนตามร่างของรัฐบาลดีกว่าที่คณะกรรมการจะไปตัดลอก โดยให้เหตุผลเพียงแต่ว่าเพื่อไม่ให้ข้อความสั้น แต่ข้อความที่สั้นนั้นหมายความว่าไม่ใช่กรณีหรือประเด็นเดียวกันและมีสาระสำคัญไม่ตรงกันทีเดียวก็ไม่ควรจะไปตัดข้อความนั้นออก คิดค้นจึงขอยืนยันว่าขอได้โปรดพิจารณาให้เป็นที่ปรึกษาข้อความตามร่างเดิมของรัฐบาล

และขอท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้โปรดกรุณาช่วยกันพิจารณาในข้อนี้ด้วย เพราะว่า
ก็มีความสงสัยอยู่หลายประการตั้งแต่แรกแล้ว อย่างเช่นมาตรา ๑๑ กับมาตรา
๑๒ ซึ่งก็กันเองก็เคยได้เรียนว่าเป็นคนละระดับ คนละขั้นตอน แต่คณะกรรมการ
ก็ไปตีคอกออกอย่างนี้เหมือนกัน เพราะฉะนั้นใครจะขอเรียนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้
โปรดช่วยกันพิจารณาเพื่อความถูกต้องของกฎหมายจะ ชอบพระคุณ

นายธรรมบุญ ลัดพลี : ขอพระคุณรับท่านประธานที่เคารพ
กระผมธรรมบุญ ลัดพลี กระผมเห็นด้วยกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้อภิปรายเมื่อก
นี้ว่าเรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องที่จะมาแก้กันได้ง่าย ๆ โดยเหตุผลเพื่อรวบรัดไม่ทอด
คำซ้ำกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเหตุผลที่ท่านกรรมการอ้างมาในวรรคสองของมา
ตรานั้นน้อยมาก อ่านดู เป็นการเปลี่ยนสาระสำคัญเลย มีใช้ว่าเป็นการขอลดยก
นะครับ ถ้าท่านอ่านดูยกคำที่คณะกรรมการได้ชี้แจงว่า "โดย
ส่งหนังสือถึงประธานผู้ถือหุ้นทราบไม่น้อยกว่าสิบสี่วันก่อนวันประชุม" นี่เป็นเรื่อง
เลือกตั้งกรรมการ เขาให้เวลานานไว้เพื่อให้สมาชิกได้มีโอกาส ผู้ถือหุ้นได้มี
เวลาพิจารณาด้วยความรอบคอบ แต่มตรา ๑๑๕ ที่ท่านอ้างมานั้นจำกัดส่งให้ผู้ถือหุ้น
ทราบไม่น้อยกว่า ๗ วัน เป็นการพรางอะไรก็ไม่ทราบ ไม่ใช่ขยหายเสียแล้ว
กลายเป็นรวบรัดไปเลยสาระสำคัญผิดไป เรื่องนั้นเป็นเรื่องผู้ถือหุ้นตามกรณีปกติ
เพราะฉะนั้น ๗ วันพอแล้วที่เขาจะได้รับและเตรียมตัว แต่ในเรื่องเลือกตั้งกรรมการ
เขาจะต้องมีเวลาศึกษาตัวกรรมการชุดใหม่และต้องหาเสียงกันด้วย ต้องฟังอะไร
ให้รอบคอบ เพราะฉะนั้น ๑๔ วันจึงเหมาะ แล้วที่ท่านอ้างให้นำมาตรา ๑๑๒ มา
ใช้บังคับโดยอนุโลมครับ มาแก้สาระสำคัญเลยในวรรคสองของมาตรา ๑๑๒ กระผม
ขอให้ท่านสมาชิกโปรดกรุณาพิจารณาให้รอบคอบด้วย ไม่ใช่เป็นการแก้โดยเหตุผลตาม
ที่ท่านกรรมการว่าเสียแล้วมีเหตุผลอื่นอีก ถ้าท่านกรรมการไม่รู้จักแล้วไป -
เพราะฉะนั้นอยากจะยืนยันไว้ว่าท่านแก้ไข เหตุผลนั้นแหละ หรือ ท่านแก้ไขเรื่องนี้
หรือ

กระผมขอให้แก้กลับไปหาร่างของรัฐบาลเสียดีกว่า เพราะเป็นคนละเรื่องกัน
 ชาวบ้านค้าขาย ชอบพระคุณครับ

นายประเสริฐ นาสกุล (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผมขอประทานโทษด้วย เมื่อก่อนที่แข็งแรง คือในมาตรา ๕๕ มีสาระสำคัญอยู่ที่ว่า
 "กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่งอาจได้รับเลือกตั้งใหม่ได้" การที่
 บอกว่าให้นำมาตรา ๕๕ มาใช้บังคับนั้นก็โดยมุ่งหวังว่าจะให้กลุ่มถึงประเด็นด้วย
 เพราะตามร่างของรัฐบาลนั้นเพียงแต่มองว่า "คณะกรรมการที่พ้นจากตำแหน่ง
 ยังคงต้องอยู่รักษาการในตำแหน่งเพียงตำแหน่งเดียวของบริษัทยุโรป" แต่สิ่งที่
 เป็นเจตนาคณะกรรมาธิการชุดใหม่จะเข้ารับหน้าที่ เรื่องนี้จะเกิดปัญหาว่าเมื่อ
 จะมีการเลือกตั้งกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งไปแล้วจะได้รับการเลือกตั้งใหม่อีก
 ได้หรือไม่ เพราะฉะนั้นคณะกรรมาธิการจึงเห็นว่าควรจะนำวิธีการอย่างเดียวกัน
 กับที่ไว้ในมาตรา ๕๕ มาใช้ในกรณีนี้ด้วย ส่วนกรณีในวรรคสองนั้นก็เห็นเกี่ยว
 กันกับการนัดประชุมผู้ถือหุ้นเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นคณะกรรมาธิการจึงเห็นว่า
 เมื่อเราได้กำหนดวิธีการเรียกประชุมผู้ถือหุ้นไว้ในหมวด ๘ และ การประชุมผู้
 ถือหุ้น มาตรา ๑๑๒ แล้ว กรณีนี้ก็เห็นควรจะนำวิธีการเช่นเดียวกันมาใช้ในวรรคสอง
 ด้วย. กระผมขอเรียนชี้แจงเท่านี้ครับ

นางแรม พรหมโมกข์ บุดยประสพ : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน
 ขอขอบพระคุณท่านกรรมาธิการที่ได้กรุณาชี้แจง ในมาตรา ๕๕ ว่ากรรมการซึ่ง
 พ้นจากตำแหน่งนั้นได้รับเลือกตั้งใหม่ได้ ดิฉันกลับเห็นตรงกันข้ามว่าเป็นคนละ
 ประเด็นเลย เพราะมาตรา ๕๕ นี้เขียนว่า "ให้คณะกรรมการที่พ้นจากตำแหน่ง
 ยังคงต้องอยู่รักษาการในตำแหน่งเพื่อดำเนินการของบริษัทยุโรป" เพราะฉะนั้น
 เป็นเรื่องรักษาการในขณะที่พ้นจากตำแหน่ง ไม่ใช่เรื่องที่จะให้เข้ามาได้รับ
 เลือกตั้งใหม่ได้ แต่อาจจะให้มารับเลือกตั้งใหม่ได้ ก็มาตรา ๕๕ นั้นเป็นบท

ทั่วไปอยู่แล้ว เมื่อกรณีเป็นเช่นนี้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งก็อาจได้รับเลือกใหม่ โดยที่ไม่จำเป็นต้องไปชี้แจงข้อความที่ปรากฏในบรรทัดที่ ๑ บรรทัดที่ ๒ และบรรทัดที่ ๓ นั้นออก ก็มันขอขอบพระคุณละ

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นด้วยกับท่าน สมาชิกที่ขอแปรญัตติ คือคุณแรม พรทโมเมธ บุญประสพ ที่ท่านขอแปรญัตติใน ท่านไม่ได้อธิบายถึงว่าท่านมีสิ่งอะไรขัดแย้งกับคณะกรรมการ ท่านได้หยิบยกสิ่ง ที่เป็นเรื่องหนึ่งที่เขาเขียนไว้ในมาตรา ๔๔ แล้วว่าคณะกรรมการไปแก้ไขจนกระทั่ง เป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่ท่านกรรมการก็มีอำนาจของท่าน คือท่านถือว่าคุณสิทธิ ของท่านนี้ประเสริฐแล้ว กระผมก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานไปยังสภาแห่งนี้ ว่า ถ้าท่านหลงอยู่กับคุณสิทธิอันประเสริฐของท่านแล้วละก็ อะไรจะเกิดขึ้น ความเสียหายจะเกิดขึ้น กระผมขอให้ท่านลบล้างการแก้ไขในรัฐธรรมนูญของท่านลงเสียบ้าง ขอบพระคุณครับ

นายธรรมบุญ ลีคหสี : ขอบพระคุณ ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมต้องขอประทานโทษท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายอีกครั้งหนึ่ง คือเมื่อท่าน กรรมการยังไม่ได้ออกตอบกระผมให้ชัดเจนว่าในการที่ท่านชี้แจงข้อความวรรค สองของมาตรา ๔๔ ในข้อความเกินของรัฐบาลที่ว่า "โดยส่งหนังสือนัดประชุม ให้ผู้ถือหุ้นทราบไม่น้อยกว่าสิบสี่วันก่อนวันประชุม" ออก แล้วท่านมาเดี๋ยว่า "ให้ นำมาตรา ๑๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม" นี้ ท่านเห็นหรือไม่ว่ามาตรา ๑๑๒ เขาระบุ ในเรื่องวันที่ส่งให้ผู้ถือหุ้นทราบเพียงไม่น้อยกว่า ๗ วัน แล้วกระผมก็แนลงไปใน เรื่องนี้ว่าไม่น้อยกว่า ๗ วัน ในมาตรา ๑๑๒ ก็ใช้ในกรณีประชุมผู้ถือหุ้นทั่วไปไม่ ใช้ในกรณีซึ่ง เป็นกรณีพิเศษ เรื่องกรรมการ เรื่องเกี่ยวกับผลประโยชน์ส่วนใดส่วน เสียของบริษัท เรื่องเกี่ยวกับการจะคุ้มครองผลประโยชน์ส่วนใดส่วนเสียของผู้ถือหุ้น ทั้งหลายซึ่งมีจำนวนมาก และมีรายไถ่บ่อยให้เขามีโอกาสได้ศึกษาล่วงหน้ามานาน ๆ

ในการเลือกกรรมการ เสร็จแล้วที่ท่านบอกว่าใช้บังคับโดยอนุโลมที่ท่านเห็นหรือ
ไม่ว่าลคเวลาลงไป เมื่อกี้ท่านไม่ได้ตอบเรื่องนี้เลยว่าเห็นหรือไม่ เพราะเหตุ
ใด แล้วจะเสียหายหรือไม่ ถ้าท่านเห็นแล้วว่าลคท่านยังยืนยันจะใช้ เพราะท่าน
ต้องการลค เพราะเหตุใด ท่านก็ไม่ตอบเลย ท่านเพียงแต่ยืนยันว่าเอามาใช้โดย
อนุโลมอีก ตามไปอย่างนี้ ท่านก็ตอบไปอีกอย่างท่านสมาชิกกวีนิพนธ์ยาก เพราะ
ฉะนั้นกระผมขอความกรุณาท่านตอบเสียตรง ๆ เลยครับว่า เห็นหรือไม่ว่า ๗ วัน
กับ ๑๔ วันต่างกัน ถ้าเห็นต่างกันแล้วท่านมีเหตุผลหรือไม่ที่บอกว่าอนุโลมใช้นี้โดย
ต้องการจะลคเวลาอย่างนั้นหรือ ถ้าต้องการลค เพราะเหตุใด เห็นว่าการเลือก
กรรมการไม่สำคัญหรืออย่างไร นี่กระผมอยากจะขอความกรุณา ถ้าไม่มีปัญหาใน
เรื่องนี้ จะกลับไปใช้ร่างเดิมของรัฐบาล กระผมก็ไม่ขัดข้องครับ ขอพระคุณ

ร้อยตำรวจโท ช่าง มนูญธรรม (กรรมาธิการ) ท่านประธานที่

เคารพท่าน สมาชิกผู้มีเกียรติ คณะกรรมาธิการไม่ได้ถ้อยในเรื่องที่ว่าต้องยืนยันตาม
มติของตนหรือของคณะกรรมาธิการว่าเป็นฝ่ายถูก อย่างที่ท่านสมาชิกท่านแถลงใจ
นะครับ เรารู้ว่ากันด้วยเหตุผล เหตุผลนั้นไม่ใช่ว่าพูดกันแล้วคนที่ว่าเหตุผลอย่างนี้
เป็นคนเลวหรือคนดี กระผมถือเหตุและผลเป็นเกณฑ์ในการให้ที่ประชุมวินิจฉัยสำ
หรับความผิดเห็นของท่านสมาชิกในมาตรา ๔๔ ที่แก้ไขไปนั้นอยู่ที่ว่า มาตรา ๑๑๒
วรรคสองที่นำมาใช้ก็โดยที่เห็นว่ามาตรา ๑๑๒ เป็นการเรียกประชุมผู้ถือหุ้นเข้า
เดียวกัน และมีบัญญัติบังคับให้โฆษณาออกกล่าวนัดประชุมในหนังสือพิมพ์ ไม่น้อย
กว่า ๓ วันก่อนวันประชุมด้วย ซึ่งเป็นมาตรการที่หนักกว่า จริงอยู่จำนวน ๑๔ วัน
ที่ตัดออกไปนั้นน้อยกว่า แต่จะไปเพิ่มโฆษณาออกกล่าวนัดประชุมในหนังสือพิมพ์ ไม่น้อย
กว่า ๓ วันก่อนวันนัดประชุม ทั้งนี้ก็โดยพิจารณาเห็นว่าบริษัทมหาชนนั้นผู้ถือหุ้นเป็น
จำนวนมากถ้าหากมีการประกาศโฆษณาทางหนังสือพิมพ์แล้วก็จะทำให้ผู้ถือหุ้นเหลา
นั้นทราบได้ ถ้าเราจะมาแย้งแย้งว่าการประชุมเพื่อเลือกกรรมการใหม่ตามมาตรา

๒๒ ให้มีหนังสือแจ้งอย่างเร็ว ๑๔ วัน ก็คงจะทำให้การแตกต่างในระหว่าง มาตรา ๑๑๒ ก็ตามร่าง หน้า ๓๑ ซึ่งเขียนไว้ว่าในการเรียกประชุมผู้ถือหุ้น ให้คณะกรรมการจัดทำเป็นหนังสือนัดประชุมอะไรอย่างนี้ไม่น้อยกว่า ๗ วัน และ โฆษณาหนังสือพิมพ์ด้วย คณะกรรมาธิการจึงเห็นว่าน่าจะให้อยู่ในวิธีการปฏิบัติระบบ เดียวกัน จึงจำเป็นต้องแก้ไขในรูปนี้ครับ

นายอิทธิวัฒน์ ชาดิจันทร์ : ทานประธานที่เคารพ กระผมเห็นด้วย กับท่านสมาชิกที่ขอให้ไปไปตามร่างเดิมของรัฐบาล โดยมีเหตุผลอย่างนี้คือที่ คณะกรรมาธิการไปขอแก้ไขเฉพาะวรรคสองนี้ "ให้นำมาตรา ๑๑๒ มาใช้โดย อนุโลม" กระผมเห็นความมาตรา ๑๑๒ นั้นดูรายละเอียดในมาตรานี้แล้วน่าจะใช้สำหรับการ ประชุมผู้ถือหุ้นสามัญมากกว่า เพราะในการประชุมผู้ถือหุ้นสามัญนี้กระผมคิดว่า ผู้ถือหุ้นก็จะทราบล่วงหน้าเป็นเลา ๆ ว่าจะประชุมกันประมาณวันที่เท่าไร เพราะฉะนั้นเราจะมีเวลาเตรียมตัวโดยเฉพาะในการเลือกกรรมการก่อน ๗ วันที่ ให้ไว้ก็น่าจะเพียงพอแต่ในมาตรา ๒๒ นี้เป็นการที่กรรมการต้องออกทั้งคณะซึ่งไม่ เป็นไปตามวาระในการนี้กระผมเข้าใจว่าผู้ถือหุ้นย่อยควรจะต้องมีเวลาไปปรึกษาหา รือกันว่าจะเปลี่ยนแปลงกรรมการหรือจะเลือกกรรมการฝ่ายของตนอย่างไร จึงเห็นว่า ที่รัฐบาลได้กำหนดไว้ ๑๔ วันนั้นน่าจะเหมาะสมแล้ว การที่มาตรา ๑๑๒ มีเพิ่มว่า ให้โฆษณานัดหนังสือพิมพ์ ๓ วันตั้งนั้น กระผมเห็นว่าไม่เป็นประโยชน์แก่ฝ่ายผู้ถือหุ้นเล็ก เลย เพราะแค่ ๓ วันตั้งไปทำอะไรก็ไม่ได้ ถ้าได้ส่งหนังสือนัดประชุมโดยการ ลงทะเบียนไปแล้ว เพราะฉะนั้นก็เป็นการแนะนำผู้ถือหุ้นต่าง ๆ ก็จะต้องทราบ ถึงวันนัดประชุม กระผมเห็นว่าควรจะต้องแก้ไขตามร่างเดิมของรัฐบาลครับ

ประธานสภานิติบัญญัติ : มีท่านผู้ใดมีความเห็นอย่างไรอีกหรือไม่

นางแรม พรหมโมบล บุญประสพ : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉันใคร จะขอสรุปสั้น ๆ สักเล็กน้อย คือว่านอกจากที่ท่านสมาชิกผู้ใดมีเรื่องใดมีความเห็น

พ้องกับมติแล้ว มติไม่ควรจะขอเสริมความเห็นต่าง ๆ เหล่านั้นอีกสักเล็กน้อย
 คือว่าในวรรคสองที่ทานกรรมาธิการได้บอกไว้ให้มีการโฆษณา ก็หมายความว่า
 เพิ่มการโฆษณาในหนังสือพิมพ์อีกตั้ง ๓ วัน ในเรื่องนี้จะมีการเป็นข้อบังคับของ
 บริษัทก็ย่อมทำได้ แต่ในกรณีต่างกันกับมาตรานี้ เพราะว่าในกรณีนี้เป็นเรื่อง
 เกี่ยวกับการประชุมผู้ถือหุ้นธรรมดา ค่าเท่านั้นเอง แต่ส่วนในวรรคสองนี้ได้แนบไปใน
 เรื่องคณะกรรมการที่พ้นจากตำแหน่ง แล้วก็ให้มีข้อบังคับไว้ว่าคณะกรรมการชุด
 ใหม่จะต้องเลือกตั้งภายใน ๑ เดือนนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง เมื่อกรณีเป็นอย่างนี้
 การส่งหนังสือนัดประชุมให้ผู้ถือหุ้นทราบจึงไม่ควรจะต่อน้อยกว่า ๑๔ วันก่อนวันประ
 ชุม เพื่อให้ผู้ถือหุ้นทั้งหลายได้มีการพิจารณาเห็นว่าควรที่จะเลือกตั้งกรรมการชุด
 ใหม่นี้ ควรจะมีข้อที่แนบหนักไปในทางกั้นที่จะหาตัว ผู้ที่จะเป็น กรรมการ
 และนำมาพิจารณาในการเลือกตั้งต่อไป เพราะฉะนั้นมติจึงใคร่ขอประทานยืนยันว่า
 ในมาตรา ๔๔ นี้ขอให้คงใช้ตามร่างเดิมของรัฐบาลยิ่งกว่าที่คณะกรรมการได้แก้ไข
 ขอบพระคุณค่ะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าเช่นนั้นผมจะขอมติจากที่ประชุม
 ว่าท่านผู้ใดเห็นสมควรให้เป็นไปตามร่างเดิมของรัฐบาล โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๔ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้แก้ไขตาม
 ความเห็นของคณะกรรมการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่ามาตรา ๔๔ นี้ที่ประชุมลง
 มติให้คงไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาล ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

พิมพ์เอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) มาตรา ๔๕ มาตรา
 ๕๐ และมาตรา ๕๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๒ มีการแก้ไข

นายธรรมณู ลักขิตี : ขอบพระคุณครับท่านประธานที่เคารพ
 กระผม ธรรมณู ลักขิตี มาตรานี้ก็เริ่มเดียวกับครับ คือ คณะกรรมการใดแก้ไข
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งครั้งที่ชัชชาติ ซึ่งร่างของรัฐบาลเขียนไว้ดีมาก คือเป็นการ
 แสดงออกถึงความสำคัญของบริษัทมหาชนว่าเป็นบริษัทใหญ่มีผู้ถือหุ้นมาก แล้วถ้าเป็น
 อย่างนี้จะต้องมีรองประธานหลายคน แล้วรองประธานหลายคนนั้นอาจจะรับมอบหมาย
 ที่จากประธานกรรมการไปได้เลย ทั้ง ๆ ที่ประธานกรรมการได้มีที่อยู่นอยู่แล้วอาจ
 ปฏิบัติหน้าที่ได้ก็อาจจะมอบหมายหน้าที่ให้รองประธานไปทำก็ได้ดังที่เขียนไว้ในมรทค
 สุดท้ายในวรรคสองที่ชัชชาติ กระผมขอประธานอนุญาโตธานิดหนึ่งว่า "รองประธาน
 กรรมการมีหน้าที่ตามข้อบังคับในกิจการซึ่งประธานกรรมการมอบหมาย" จะเห็นได้
 ว่าประธานกรรมการมอบหมายได้ ไม่จำเป็นจะต้องในเวลาที่ไม่อยู่หรือไม่สามารถ
 ปฏิบัติหน้าที่ได้ เขียนไว้ให้กว้าง ก็จะได้ช่วยกันทำงานเพื่อให้เป็นประโยชน์แก่
 บริษัทมหาชนซึ่งมีคนมาก มีหุ้นมาก และมีผลประโยชน์ส่วนได้เสียจากผู้ที่มาจาก
 หลาย ๆ ระดับรายได้ แต่ในเมื่อคณะกรรมการไปตัดออกทั้งหมด แล้วเริ่มใหม่
 ใจความก็ไม่สมบูรณ์ คือไม่รู้ว่าจะเอาอย่างไรกันแน่ คือเดิมว่า "ไม่มีประธาน
 กรรมการหรือประธานกรรมการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ถ้ามีรองประธานกรรมการ" นี้
 พูดย่าง ๆ ว่าในเมื่อไม่มีประธานกรรมการหรือประธานกรรมการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่
 ที่ได้ นี่แคบไปกว่าของรัฐบาล คือของรัฐบาลเน้นหมายความว่าแม้จะปฏิบัติหน้าที่ได้ก็
 มอบหมายได้แต่ในกรณีจะมอบได้คือเมื่อไม่มีประธานกรรมการหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่
 ได้ นี่ผิดในสาระสำคัญและนอกจากนี้ถ้าอ่านใจความต่อไปจะเห็นได้ว่า "ถ้ามีรอง
 ประธานกรรมการให้รองประธานกรรมการปฏิบัติหน้าที่แทนประธานกรรมการได้ ถ้า
 ไม่มีรองประธานกรรมการ หรือมี แต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้เลือกคนหนึ่งคนใด
 ปฏิบัติหน้าที่แทน" ก็จะเห็นได้ว่ามีรองประธานหลายคน แต่ไม่มีกำหนดไว้เลยว่า
 จะให้รองประธานคนที่เท่าไรทำหน้าที่อย่างไร คนที่ ๑ คนที่ ๒ มีลำดับหรือไม่

ซึ่งตามข้อบังคับการประชุมของสภาเขียนไว้ดีมาก ข้อ ๔ หน้า ๗ ก็กำหนดไว้โดย
ถ้ามีรองประธานหลายคนก็จะต้องให้รองประธานคนที่ ๑ ปฏิบัติหน้าที่แทน ถ้า
ประธานไม่อยู่หรือไม่ ใครมอบหมายอะไรต่าง ๆ แล้ว รองประธานคนที่ ๑ ก็ทำแทน
ได้ ก็เขียนไปโดยลำคัม แต่ร่างนี้ไม่ได้เขียนไว้ว่าอย่างไร เพราะฉะนั้นถ้าให้เลือก
ได้หลายคนแล้วไม่เขียนไว้จะเป็นปัญหาว่าคนไหนจะมาทำหน้าที่ ถ้าประธานกรรม
การไม่อยู่ จึงทำให้สับสน เขียนแล้วทำให้เกิดความสับสนมากขึ้น แต่อาจร่างเดิม
ของรัฐบาลแล้ว ประธานกรรมการก็มอบหมายได้ทั้งที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ ไม่อยู่ก็มอบได้
ก็จะเป็นการชัดเจนว่ารองประธานคนไหนมีหน้าที่อย่างไร จะไม่มีการบิดา แย่ง
เก้าอี้กัน และมีความชัดเจนในทางบริหาร กระทั่งจึงอร่ามไว้เป็นยืนยันว่า ขอความ
กรุณาเขียนตามร่าง เดิมของรัฐบาล ซึ่งให้อำนาจประธานได้กว้างขวางและงานจะเดิน
ได้ดีกว่า ขอพระคุณด้วย

ร้อยตำรวจโท ชาญ มนธรรม (กรรมาธิการ) : อันที่จริงข้อความนั้น
ก็ได้ใจความเหมือนกัน เขียนให้สละสลวยเท่านั้น คณะกรรมาธิการไม่ขัดข้องขอ
ครั้น เอาตามรูปเดิมก็ได้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมาธิการไม่ขัดข้องขอ
เจริญคุณด้วยครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ท่านประธานครับ กระผมต้องขอประทาน
อนุญาต กระผมเห็นว่าที่คณะกรรมาธิการแก่มานั้นดีและถูกต้องแล้ว เพราะเหตุที่ว่า
ในร่างเดิมของรัฐบาลนั้นยังขาดอะไรไปหลายอย่าง ความเดิมในวรรคสองของ
มาตรา ๕๒ ที่คณะกรรมาธิการตัดออกไปในเรื่องการตั้งรองประธานนั้นก็นำไปอยู่ใน
วรรคแรกที่เพิ่มเติมเข้ามาอยู่แล้ว นอกจากนั้นทั้งร่างเดิมและร่างปัจจุบันการที่จะมี
รองประธานหรือไม่นั้นไม่ได้เป็นการบังคับจะมีก็ได้ไม่มีก็ได้ เพราะฉะนั้นวรรค
สองจึงต้องเขียนเป็นเงื่อนไขไว้ว่าในกรณีที่ไม่ใช่ประธานจะทำอย่างไร หรือ

ประธานไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้จะอย่างไร ส่วนในเรื่องที่ว่าถ้ามีรองประธานหลายคน ใครจะขึ้นมาเป็นรายละเจ็ดคนอีกยี่สิบสองคนจะไปกำหนดหรือ ถ้าไม่กำหนด เขาก็คงจะต้องตั้งรองประธานคนที่ ๑ คนที่ ๒ อะไรขึ้นมา ส่วนในเรื่องการมอบหมายหน้าที่นั้น ถ้าจะสั่ง เภทให้ก็จะเห็นว่าในร่างเดิมเขียนไว้ว่า "รองประธานกรรมการมีหน้าที่ตามข้อบังคับในกิจการซึ่งประธานกรรมการมอบหมาย" แปลว่าโยนให้ไปอยู่ในข้อบังคับอยู่แล้วนะครับที่เขียนไว้เดิมก็ไม่ใช่ว่าอะไรมาก เพราะฉะนั้นที่เดิมมาทั้งหมดก็ประกอบด้วยผลท้ายที่ว่า "ทั้งนี้ เว้นแต่จะมีข้อบังคับกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น" กระผมเห็นว่ากว้างก็แล้วสมประโยชน์ของมาตรา ๕๒ ทุกประการแล้ว คณะกรรมาธิการควรจะเป็นนะครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดจะมีความเห็นอย่างไรอีกครับ
คณะกรรมาธิการขอตามร่างเดิมแล้ว แต่คุณมีชัยว่า กรรมาธิการไม่ควรจะยอม

นายอิทธิพนธ์ ชาติจินตพร : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นควรยื่นตามร่างเดิมของรัฐบาลครับ เพราะการที่คณะกรรมาธิการขอต่อเติมนี้กระผมเห็นว่า เป็นเรื่องเกี่ยวกับโปรซีเจอร์ (Procedure) ของการประชุม ควรจะอยู่ในข้อบังคับ เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าร่างเดิมของรัฐบาลนั้นเหมาะสมแล้วครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะกรรมาธิการว่าอย่างไรครับ

ร้อยตำรวจโท ช่าง มนุชธรม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ คณะกรรมาธิการกราบเรียนในที่ประชุมแล้วว่าขอความ ด้อยค่านั้นเหมือนกัน แต่หากว่าจะเป็นตามร่างเดิมมาตรา ๕๒ คณะกรรมาธิการไม่ขัดข้อง มาตรา ๕๔ ก็ต้องการร่างเดิมด้วย กระผมขอกราบเรียนเพียงเท่านี้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดคัดค้านหรือไม่ครับ
คณะกรรมาธิการขอมิให้เป็นไปตามร่างเดิมของรัฐบาลแล้ว

LIART

นางแรม พรหมโสม บุษยประสพ ท่านประธานที่เคารพ ความจริง
ในเรื่องนี้คิดกันด้วยความเห็นด้วยกับคุณธรรมนุญ ต้องขอประธานโทมที่ชื่อยานาม โดย
เหตุผลต่าง ๆ นั้นคิดกันใครจะขอ เสริมด้วย แต่เมื่อบัดนี้คณะกรรมาธิการได้ตกลง
ยอมแล้วให้เป็นไปตามร่างเดิมของรัฐบาลในมาตรา ๕๒ และมาตรา ๕๔ เป็นการ
ถูกต้องใจหรือไม่จะอย่างนี้

ร้องตำราจโท ชาญ มนุธรรม (กรรมาธิการ) : ถูกต้องครับ

นางแรม พรหมโสม บุษยประสพ : ถ้าอย่างนั้นขอพระคุณคะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการ
ต่อไป

พันเอกสงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๕๑ ไม่มีการ
แก้ไข มาตรา ๕๔ มีการแก้ไข มาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา
๕๗ มีการแก้ไข มาตรา ๕๘ มีการแก้ไข มาตรา ๕๙ มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติและขอ
สงวน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มาตรา ๕๔ มีคุณเฉลิม ประจวบ
เหมาะ และคุณธนะ รุ่งแสง ขอแปรญัตติและขอสงวน และก็มีคุณบรรเจิด ชลวิจารณ์
ขอสงวนคำแปรญัตติไว้อีกตอนหนึ่ง ขอเชิญคุณเฉลิมครับ

นายเฉลิม ประจวบเหมาะ : ท่านประธานสภาที่เคารพ และท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติในการขอแปรญัตติที่กระผมกับคุณบรรเจิดได้แปรญัตติไว้ แต่ในหลัก
การสำคัญใกล้เคียงกัน กระผมก็ใครจะถือคำแปรญัตติของคุณบรรเจิดเป็นหลักที่จะยึด
คือขอให้ให้มีผู้ถือหุ้นรวมกันจำนวน ๕ เบอร์เซนต์ของหุ้นที่จำหน่ายได้ทั้งหมด แต่ใน
มาตรา ๕๕ (๑) "ในกรณีที่บริษัทไม่เรียกกรอง ผู้ถือหุ้นคนใดคนหนึ่ง แต่เพียง
คนเดียว หรือร่วมกับผู้อื่นมีจำนวนที่ถือไม่น้อยกว่าร้อยละห้าของหุ้นทั้งหมด" ที่กระผม
ขอแปรญัตติไว้แต่ของคุณบรรเจิดขอแปรญัตติไว้ว่า "ผู้ถือหุ้นคนใดคนหนึ่งร่วมกับผู้ถือ

หุ้นอื่นซึ่งถือหุ้นไม่น้อยกว่าร้อยละห้าของหุ้นที่ขายได้ทั้งหมด" กระผมคิดว่า เรื่องนี้ คณะกรรมการคงไม่คิดใจ จะมีใครจะขออภิปรายรวมกัน เหตุผลที่กระผมขอแปร ญัตติไว้ก็คือว่าในการพิจารณาพระราชบัญญัติฉบับนี้ซึ่งเป็นพระราชบัญญัติมหาชนมีผู้ถือหุ้นเป็นจำนวนมากเป็นส่วนใหญ่ เพราะฉะนั้นตลอดเวลาที่ได้พิจารณากันมาเป็นห่วง วามวิหิงหาชนนั้นก็มีหนังสือชวนเชิญชวนใหญ่ถือหุ้นส่วนใหญ่นั้นจะมา เข่าหุ้นรวมลงทุน ควบ แต่ในมาตราที่ตามร่างเดิมของรัฐบาลนั้นปรากฏว่าผู้ถือหุ้นคนหนึ่งคนใดคนหนึ่งก็ จะดำเนินการเรียกร้องค่าเสียหายจากบริษัทได้ ซึ่งในกรณีเช่นนี้กระผมเห็นว่าการ จะทำลายบริษัทนั้นผู้ถือหุ้นแต่เพียงคนเดียวก็ทำได้ที่นี่กระผมก็เห็นว่าตามร่าง เดิมของ รัฐบาลนั้น จริงอยู่แม้จะมีประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๑๑๖๕ ที่จะให้คน หนึ่งคนใดดำเนินการเรียกร้องค่าเสียหายจากบริษัทได้ แต่นั่นเป็นเรื่องของบริษัท เอกชน ส่วนในเรื่องของวิหิงหาชนจำกัด นี้กระผมคิดว่าควรจะเป็นจุดหนึ่งที่จะดำเนินการเรียกร้องหรือดำเนินการคดีกับบริษัทได้ กระผมก็ขอแปรญัตติไว้ว่าเป็นจำนวนไม่ น้อยกว่าร้อยละ ๕ เหตุผลที่ถือเอาร้อยละ ๕ นั้นก็คือว่า ประการแรกในการเริ่มจัด ตั้งบริษัท ผู้ริเริ่มจะร่วมกันลงทุนจะต้องมีผู้ถือหุ้นร่วมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ของ จำนวนหุ้นที่จะจดทะเบียน ก็เป็นไปตามมาตรา ๓๗ วรรคสาม ที่อีกประการหนึ่ง ก็คือ ในการที่เราจะส่งหนังสือบอกกล่าวถึงผู้ถือหุ้นต่าง ๆ ในมาตรา ๔๓ การบอก กล่าวนั้นจะขาดตกบกพร่องไม่เกินกว่าร้อยละ ๕ ของจำนวนผู้ถือหุ้น เมื่อร่างพระ ราชบัญญัติฉบับนี้ได้ถือหลักเกณฑ์ว่า ๕ เปอร์เซ็นต์และอีกประการหนึ่ง ก็ในเรื่อง ของร่างพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ ซึ่งได้กำหนดว่าผู้ถือหุ้นส่วนใหญ่คนหนึ่ง จะถือได้ไม่เกิน ๕ เปอร์เซ็นต์ ควบ ๆ กับเป็นเรื่องที่ยอมรับกันว่าจำนวนหนึ่งที่จะ เป็นจุดยืนในคดีคือ ๕ เปอร์เซ็นต์ของจำนวนหุ้น โดยเหตุเช่นนี้กระผมจึงได้ขอแปร ญัตติว่าในการดำเนินงานของบริษัทนั้นถ้าการกระทำอันใดซึ่งไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง และอาจจะเป็นเหตุให้บริษัทได้รับความเสียหายได้ ก็ควรจะมีผู้ถือหุ้นคนหนึ่งหรือผู้ ถือหุ้นอื่น ๆ รวมกันไม่น้อยกว่า ๕ เปอร์เซ็นต์ ที่จะดำเนินการ มิฉะนั้นแล้วการที่

จะกำหนดไว้ตามที่ท่านกรรมาธิการได้ขอเปลี่ยนจาก "คนหนึ่งคนใด" เป็น "รวมกัน ไม่เกินกว่าห้าคน" เรื่องนี้เป็นจำนวนที่น้อยเกินไป และบริษัทมหาชน จำกัด เป็น บริษัทใหญ่ไม่ควรที่จะให้ผู้ถือหุ้นซึ่งมีส่วนได้เสียหรือมีผลประโยชน์จำนวนน้อยไปทำลาย บริษัทควรจะมีจำนวนมากพอสมควร กระผมก็ขอกราบเรียนว่า จุดยืนนี้ควรจะเป็น จุดยืนที่เหมาะสม ขอขอบพระคุณครับ

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับมาตรา ๕๕ ที่คุณ เฉลิม ประจบเหมาะและกระผมได้รวมกันแปรญัตติสำหรับมาตรา ๕๕ นั้นกระผม อยากจะกราบเรียนท่านประธาน ในหลักการสำคัญที่แปรญัตติมาตรานี้ เพราะว่า มาตรา ๕๕ นั้นกำหนดไว้ว่า "ในการดำเนินกิจการของบริษัทกรรมการต้องปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมาย วัตถุประสงค์ และข้อบังคับของบริษัท ตลอดจนมติที่ประชุม ผู้ถือหุ้นด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและมีกระวิ้งรักษาผลประโยชน์ของบริษัท

ในกรณีกรรมการคนใดกระทำกริไคอื่นเป็นการไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง บริษัทหรือผู้ถือหุ้นแล้วแต่กรณี อาจดำเนินการได้ดังต่อไปนี้

- (๑) ถ้าการกระทำนั้นเป็นเหตุให้บริษัทได้รับความเสียหาย ให้บริษัท เรียกศาลสินไหมทดแทนจากกรรมการได้

ในกรณีบริษัทไม่เรียก้อง "ผู้ถือหุ้นคนใดคนหนึ่ง" ร่างเดิมของรัฐบาล นั้นเพียงแต่ผู้ถือหุ้นคนหนึ่งคนใดเท่านั้นเป็นผู้หยิบยกขึ้นมา เรื่องนั้นก็จะโพร เซส (Process) ไปตามขั้นตอน กระผมก็อยากจะกราบ เรียนท่านประธานอย่างที กราบเรียนแล้วเมื่อก่อนว่า รัฐบาลได้เสนอกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมา เพื่อให้ เกิดบริษัทมหาชน จำกัด ควบคู่ไปกับความของรัฐบาล แต่ในเวลาเดียวกันข้อความบางตอนในร่างนั้นกระ ผมอยากจะกราบเรียนให้ชัดเจนคำอย่างนี้ว่า รัฐบาลได้ใช้เท่านั้นทำลายบริษัทมหาชน ลงไป อย่างเช่นผู้ถือหุ้นเพียงคนเดียวเท่านั้นอยู่ในฐานะที่จะหยิบยกอะไรขึ้นมาได้ อัน นี้ยถึงการกระทำของบริษัทกับการบริหารงานของบริษัทหรือการกระทำของกรรมการ

หรือการบริหารงานของกรรมการกระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธาน ยกตัว
 เช่นในสถาบันนิติบัญญัติแห่งชาตินี้ ถ้าท่านประธานจะเปิดคูขรรรมบัญญัติการปกครองราชอาณาจักรฉบับปัจจุบันที่ใช้อยู่นี้ ถ้าเปิดโอกาสให้สมาชิกสภาิติบัญญัติแห่งชาติคนใดคนหนึ่ง
 ที่อยู่ในฐานะที่จะเปิดอภิปรายในการกระทำของรัฐบาลหรือการกระทำของรัฐมนตรี
 ท่านหนึ่งท่านใดก็ได้ อย่างนั้นะครับ ท่านลองคิดดูครับว่าสถาบันิติบัญญัติแห่งชาติและ
 รัฐบาลนี้อยู่ด้วยกันได้อย่างไรที่เราอยู่กันขณะนี้หรือไม่ ความรับผิดชอบและความ
 รับผิดชอบของแต่ละคนนั้นมีพอสมควร ผู้ถือหุ้นในบริษัทมหาชนที่ท่านอง เกี่ยวกับผู้ถือหุ้นเพียง
 ๑ คน เท่านั้นอยู่ในฐานะที่จะหยิบยกอะไรขึ้นมาในการกระทำของกรรมการได้อย่างไร
 นี้ครับเป็นเจตนาที่จะสร้างบริษัทมหาชนโดยเจตนาของรัฐบาล แต่จะอย่างไรก็ตามสิ่ง
 นี้เป็นสิ่งที่คณะกรรมการเองก็ต้องยอมรับว่าร่างของรัฐบาลนั้นเป็นร่างที่ไม่เหมาะ
 สม คณะกรรมการได้แก้ไขแล้ว แต่ว่าเป็นการแก้ไขคนละแนวทางกับคุณเฉลิม คุณ
 บรรเจิดและกระผมได้ขอแปรญัตติ คือคณะกรรมการได้เพิ่มผู้ถือหุ้นขึ้นไป แทนที่จะ
 เป็นผู้ถือหุ้นที่จะหยิบยกเพียง ๑ คน ความร่างของรัฐบาลนั้น คณะกรรมการได้แก้ไขเป็น
 ๕ คน แต่ตามที่พวกกระผมขอแปรญัตติใหม่ขอเป็นว่า ผู้ถือหุ้นซึ่งถือหุ้นจำนวน ๕ เปอร์เซ็นต์
 เช่นค้ของบริษัท ที่หยิบยกเอาเรื่องจำนวนหุ้นขึ้นมาแทนที่จะว่ากันถึงจำนวนผู้ถือหุ้นก็
 เพราะว่าผู้ถือหุ้นแต่ละคนนั้นอาจจะถือเพียง ๑ หุ้น ๒ หุ้น ๕ หุ้นหรืออะไรทำนองเท่า
 นั้น ถ้าจะรวมกันแล้ว ๕ คนนั้น คนหนึ่งอาจจะถือไม่กี่หุ้น ๕ คนไปเอาใครมากก็ได้ถ้า
 คนที่มีเจตนาไม่สุจริตและต้องการที่จะให้เกิดความยุ่งวุ่นวายในธุรกิจนั้นแล้ว กระผม
 อยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า หรือคณะกรรมการเองได้มองความเสียหายของ
 ไมเนอร์ตี (Minority) จนกระทั่งลืมไปว่ามาจอร์ตี (Majority) นั้น
 จะยากลำบากอย่างไร แล้วเมื่อมาจอร์ตีมีความยากลำบากแล้วคิดหรือว่า บริษัท
 มหาชนจะเกิดขึ้นได้หรือครับถ้าเราไปเคร่งกับสิ่งนั้นกันจนเกินไป กระผมจึงคิดว่า
 เป็นเรื่องที่ยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า เกี่ยวกับร่างเดิมของรัฐบาลที่ส

LIRT

คณะกรรมการและผู้ขอแปรญัตติเห็นว่าไม่เหมาะสมด้วยกันทั้ง ๒ พวก แต่ว่าการ
 แก่ของคณะกรรมการก็คือแก้ไขเป็นจำนวนผู้ถือหุ้นที่มาจาก ๑ คน เป็น ๕ คน
 แต่ของสมาชิกผู้ขอแปรญัตติเห็นชอบแก้จำนวนหุ้นของผู้ถือหุ้นที่จะหยิบยกขึ้นมาแก้ไขให้เป็น
 ผู้ถือหุ้นที่รวมกันแล้วมีจำนวนหุ้นถึง ๕ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งจำนวน ๕ เปอร์เซ็นต์ จาก
 ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์นั้นกระผมว่ามีเหตุสมควรแก้ไข (Reasonable) ที่จะ
 หยิบยกขึ้นมาถึงความไม่เหมาะสมไม่สมในการกระทำนั้น ๆ ของกรรมการ หรือของ
 ผู้บริหารบริษัทได้ กระผมจึงอยากจะกราบเรียนท่านประธานไปยังท่านสมาชิกในสภา
 แห่งนี้ว่า เกี่ยวกับทั้งคณะกรรมการและสมาชิกผู้ขอแปรญัตติอันทั้งสองก็แล้ววาระ
 เดิมของรัฐบาลนั้นควรแก้ไขแต่แก้ไขเป็นจำนวนผู้ถือหุ้นจาก ๑ เป็น ๕ คนหรือจะ
 แก้เป็นผู้ถือหุ้นมีจำนวนรวมกันแล้วต้องมีผู้ถือหุ้นรวมกัน ๕ เปอร์เซ็นต์ จึงจะหยิบยก
 เรื่องขึ้นมาได้ กระผมจึงกราบเรียนท่านประธานเพื่อสภาแห่งนี้ได้พิจารณาในประเด็น
 ความที่กระผมได้กราบเรียน ขอบพระคุณครับ

นายบรรเจ็ด สุขวิจารณ์ : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มี
 เกียรติ การที่กระผมได้ขอแปรญัตติในมาตราที่ โดยเหตุผล คือ บริษัทมหาชนนี้เมื่อ
 คำเป็นกิจการไปตามมาตรา ๕๕ วรคสองว่า "ในกรณีที่กรรมการคนใดกระทำการ
 ใดอันเป็นการไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง บริษัทหรือผู้ถือหุ้น แลแต่กรณีอาจจะดำเนินการ
 ได้ดังต่อไปนี้ (๑) ถ้าการกระทำนั้นเป็นเหตุให้บริษัทได้รับความเสียหาย ให้บริษัท
 เรียกค่าสินไหมทดแทนจากกรรมการได้ ในกรณีที่บริษัทไม่เรียกร้อง" "ผู้ถือหุ้นคนใด
 คนหนึ่ง" ซึ่งคณะกรรมการได้แก้เป็นว่า "รวมกันไม่ต่ำกว่าห้าคนจะแจ้งเป็น
 หนังสือให้บริษัทดำเนินการ เรียกร้องก็ได้ หากบริษัทไม่ดำเนินการตามผู้ถือหุ้นแจ้ง
 ผู้ถือหุ้นดังกล่าวจะนำคดีขึ้นฟ้องเรียกค่าสินไหมทดแทนบริษัทได้" กระผมเห็นว่า
 ในการที่บริษัทมหาชนตั้งขึ้นมาทุกคนก็จะต้องพยายามปฏิบัติงานในบริษัทนั้นว่าเป็น
 ไปเพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้ถือหุ้น ด้วยความที่อาศัยธุรกิจและระมัดระวังผลประโยชน์
 ของบริษัท แต่อาจจะมีการเสียหายเกิดขึ้นแก่กรรมการคนใดคนหนึ่งคนใดนั้นคณะกรรมการ

มีอยู่แล้วที่จะต้องดูแลความคุ้มครองจะต้องดำเนินการที่จะเรียกร้องสินไหมทดแทนหรือ
 ลงโทษกรรมการนั้นได้ แต่ในการที่บริษัทได้ให้ผู้ถือหุ้นคนใดคนหนึ่งเท่านั้น ถ้า
 บริษัทไม่ได้เรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากกรรมการแล้ว ผู้ถือหุ้นเพียงคนเดียว
 ก็สามารถที่จะนำคดีฟ้องร้องเรียกค่าสินไหมทดแทนจากบริษัทนั้นได้ รู้สึกว่าเป็นการ
 ทำลายบริษัทมากกว่า เพราะบางทีความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นอาจจะไม่เสียหายมาก
 มายหรือเสียหายจนกระทั่งถึงกับต้องเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนก็ได้ แต่ถ้าให้อำนาจ
 แก่ผู้ถือหุ้นคนใดคนหนึ่งสามารถที่จะไม่แจ้งให้บริษัทดำเนินการเรียกร้องค่าสินไหม
 แทนกรรมการนั้น ๆ ถ้าไม่เรียกร้องก็นำคดีฟ้องร้องได้เพียงคนเดียว ความจริง
 คณะกรรมาธิการก็เห็นภายในข้อนี้จึงได้แก่เป็นว่า "รวมกันไม่ยอมกว่าห้าคน" ได้
 แก่จาก "คนใดคนหนึ่ง" เป็น "ห้าคน" แม้กระนั้นก็ตามกระผมเห็นว่าอย่างน้อยไป ใน
 การที่จะให้คนหนึ่งเพียง ๕ คน อาจจะกล่าวได้ว่าถ้า ๕ คนดีเท่ากับร้อยละ ๕ เท่ากัน
 แต่ถ้าจะนับเอาผู้ที่ดีอาจจะเหมาะสมกว่า เพราะเหตุว่าบางทีผู้ถือหุ้นอาจจะมีคนดีอยู่
 เพียง ๑ หุ้น ๒ หุ้นเท่านั้นมากออกนอกไปเสียแล้ว เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ามีผู้ถือหุ้นจำนวนมาก
 ขึ้นในบริษัทซึ่งอย่างน้อยต้องเป็นไปตามที่บัญญัติไว้จะต้องมีผู้ถือหุ้นน้อยไม่บ่อยกว่าร้อย
 ละ ๕๐ ก็จะทำให้การถือหุ้นนั้นมีมากขึ้นน่าจะให้ผู้ถือหุ้นเอาขึ้นมาเป็นเรื่องที่จะดำเนินการ
 การมากกว่าที่จะเอาคนแต่เพียง ๕ คน เท่านั้น กระผมจึงเห็นว่าควรจะให้คำว่า
 "ไม่บ่อยกว่าร้อยละห้าของผู้ถือหุ้นทั้งหมด" ให้ใช้แทนเป็นเกณฑ์ เพราะว่าไหน ๆ
 เราก็จะเลือกตั้งหรือทำอะไรต่าง ๆ ก็ใช้หุ้นทั้งนั้น ไม่ใช่เอาจำนวนคนเข้ามาเป็น
 หลักเกณฑ์ควรจะใช้หุ้นมากกว่า จึงน่าจะแก้ไขว่า "ไม่บ่อยกว่าร้อยละห้าของผู้
 ที่ถือหุ้น" จะเหมาะสมกว่า คงจะเรียกร้องและมีเสียงมากพอที่จะฟ้องร้องได้และจะให้ความ
 เป็นธรรมแก่กรรมการของบริษัทนั้นได้มากกว่า จะไม่เป็นการทำลายบริษัทเป็น
 การช่วยให้การดำเนินการของบริษัทดำเนินไปด้วยความราบรื่นได้ ขอพระคุณครับ

นายประยูร เถลิงศรี (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ และ

LIRT

ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมใคร่ขอกราบเรียนว่า เจตนารมณ์ของร่างมาตรานี้ เพื่อมุ่งคุ้มครองประโยชน์ของบริษัทและผู้ถือหุ้นทุกคน กล่าวคือในมาตรานี้ได้วางหลักการว่าคณะกรรมการของบริษัทนั้นจะต้องบริหารงานของบริษัทด้วยความซื่อสัตย์สุจริต รักษาประโยชน์ของบริษัท เมื่อไปกระทำกริยาใดให้เกิดการเสียหายขึ้นก็มีปัญหาว่า กรรมการทั้งหลายนั้นท่านเป็นทีมเวิร์ค (team work) กัน ถ้ามีใครไปว่ากล่าวแล้วดังนี้เองร่างของรัฐบาลนั้นแต่เดิมจึงได้เขียนไว้ว่าให้ดำเนินการได้ ๒ ประการ ประการแรก ก็คือว่าให้ผู้ถือหุ้น ๑ คน ซึ่งคณะกรรมการมี ๕ คน ไปร้องขอให้กรรมการบริษัทนั้นดำเนินการ เรียกค่าเสียหายได้เมื่อกรรมการคนใดคนหนึ่งไปทำความเสียหายแก่บริษัท ก็ไปบอกบริษัทให้ฟ้องเรียกค่าเสียหายต่อกรรมการคนนั้น เพื่อเอาเงินคืนมาให้กับบริษัท เป็นการรักษาประโยชน์ของผู้ถือหุ้นทุกคน ถ้าหากว่ากรรมการบริษัทไม่ดำเนินการ ผู้ถือหุ้นคนนั้นก็ไม่สามารถไปลวนลามหรือ ไปทำลายบริษัทได้ ก็ไปขอความยุติธรรมจากศาล ไปฟ้องร้องขอให้เรียกค่าสินไหมทดแทนคืนมาให้กับบริษัทเสีย กระผมคิดว่าผู้ถือหุ้นที่อาจหาญหาญสู้ที่คณะกรรมการมี ๕ คนนั้นก็เพื่อต้องการรักษาประโยชน์ของบริษัทด้วยเอาเงินของตัวเองไปวางต่อศาลฟ้องร้อง กระผมคิดว่าเป็นการเสียสละอย่างมาก ที่เราไปหวังว่าจะลวนลามทำให้บริษัทเสียหาย กระผมว่าเราอาจจะมองไม่แง่ร้ายเกินไป แต่มองในแง่การคุ้มครองประโยชน์ของบริษัท บุคคลนี้ไม่สามารถทำอะไรได้ถาม (๑) นั้นไปขอร้องกรรมการ กรรมการไม่ทำ ก็ต้องไปหาศาล ก็มีศาลเป็นที่พึ่งเพื่อรักษาประโยชน์ของบริษัท เขาไม่สามารถจะทำอะไรได้มากกว่านั้น นี่ถาม (๑) ส่วนถาม (๒) นั้นก็เช่นเดียวกัน ถ้าปรากฏว่ากรรมการคนใดกระทำกริยาให้เสียหายกับบริษัทจะทำอย่างไร ในเมื่อปรากฏชัด ถึงแม้จะมีผู้ถือหุ้นข้างน้อยในเสียงของกรรมการนั้นผู้ถือหุ้นข้างน้อยไหวก็แพ้ ๕ คนอาจจะเข้าไป ๑ คนก็ยังแพ้อยู่ แล้วบอกว่าให้บริษัทดำเนินการบริษัทก็ไม่ดำเนินการจะทำอย่างไร ในร่างนี้เมื่อเป็นบริษัทมหาชน ในแง่ของรัฐบาลและ คณะ

กรรมการก็เห็นว่าเปิดโอกาสให้ไปหาศาลขอร้องว่ากรรมการท่านที่บริษัททำคดี
ไปแล้วบริษัทจะล้มละลายเสียหายก็ขอให้เร่งรีบการกระทำไม่สามารถไปถกถามใด ๆ
มากกว่านั้นไปขอบารมีศาลเป็นที่พึ่ง ด้วยเหตุนี้แหละกระผมจึงจำเป็นต้องกราบเรียน
ไม่ใช่ด้วยความดีใจของคณะกรรมการแต่ประการใด แต่เพื่อสร้างความยุติธรรม
ให้กับบริษัทที่ประกอบประโยชน์ของบริษัททั้งสิ้น อย่างไรก็ตามในมาตรานี้เอง ความ
เป็นห่วงใยของรัฐบาลที่ร่างนั้นอยู่ในวรรคสุดท้ายกล่าวคือว่าเคยปรากฏที่กระทรวง
พาณิชย์เหมือนกัน เป็นคนว่าคนนั้นไม่ได้ถือหุ้นอยู่ในขณะที่เกิดความเสียหายไปถือหุ้นที่
หลังแล้วดี ไปฟ้องร้อง เราก็เคยมีตัวอย่างอย่างนี้เอง รัฐบาลจึงได้ร่างวรรคสุดท้าย
ว่า "ผู้ถือหุ้นที่จะใช้สิทธินั้นต้องถือหุ้นอยู่ในวันนั้น" ถ้าบุคคลใดจะถอนโดยที่ทำไม
ถือหุ้นในวันนั้น เขาทำอะไรเสียหายมาแล้วสมมุติว่าวันนั้นครบแล้วไปถือหุ้นในวันนี้จะ
ไปฟ้องร้องย้อนหลังไม่ได้ ก็เป็นเหตุประกันอันหนึ่งที่จะไม่ให้ถกถามแต่อย่างไรก็ตาม
มาตรานี้ผู้ถือหุ้นนั้นไม่สามารถทำอะไรได้ทั้งหมดจะต้องไปพึ่งบารมีศาล กระผม
ขอกราบเรียนเสร็จแล้วเท่านี้ครับ

นายเปศลศักดิ์ ประกาศ เกดสี ; ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติ กระผมได้มองเห็นเจตนาดีของรัฐบาลและของคณะกรรมการและด้วยความ
ความเข้าใจจากท่านผู้แปรญัตติคือคุณเจดิม ประจวบเหมาะ กับคุณสนะรุ่งแสง
กระผมรู้สึกว่าคุณกรรมการท่านนี้มีความปรารถนาดีกับกลุ่มของบุคคลผู้ถือหุ้นส่วนน้อย
เป็นอย่างมาก แต่กระผมอยากจะกราบเรียนด้วยความเคารพว่า ในกรณีเช่นนี้กระผม
เชื่อว่าท่านกรรมการก็ได้ทราบแล้วว่าเรื่องได้เกิดขึ้นในต่างประเทศอย่างมากเกี่ยวกับ
บริษัทมหาชน บริษัทมหาชนในต่างประเทศที่เขียนไว้มีข้อความในลักษณะนี้ กระผม
ได้เคยถามที่ธนาคารต่างประเทศว่าเขามีประสบการณ์อย่างไร ประสบการณ์ใดใน
กระผมก็อยากกราบเรียนเป็นข้อพิจารณาของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติในสภาที่ว่ากร
ที่มีมองอะไรมองกันเกี่ยวกัน บางครั้งเราจะประสบกับสิ่งที่ยอมรับมาก เพราะว่าเรา

มองแต่ผู้เดียว เราไม่เคยมองว่าข้างหน้านั้นจะประสออะไรบ้าง สิ่งที่เกิดขึ้นกับ
 บริษัทใหญ่ ๆ ในประเทศญี่ปุ่นก็คือว่ามีหุ้นเล็กๆ ซึ่งจะพยายามมองจุดอ่อนซึ่งท่าน
 จะมีหรือไม่ก็ตาม แต่เพื่อให้งานส่วนใหญ่ดำเนินการไปไม่ได้ก็จะนำไปชุมนุมกรรมการ
 ของบริษัทให้ดำเนินการตามที่ตนเองต้องการ ถ้ากรรมการไม่ดำเนินการที่ตนเอง
 ต้องการก็จะนำไปฟ้องร้อง หรือมีอะไรก็ถือเป็นข้อต่อรองที่จะโดยลประโยชน์กลับมา
 เฉพาะรายบุคคลที่จะคิดรวมนั้น เมื่อเป็นดังนี้ทำให้งานใหญ่เกิดความเสียหายจะนั้น
 ในการที่ดูแลดี ประจบเหมาะ โดยยกตัวอย่างว่าในการตั้งบริษัทมหาชนนั้น ก็มี
 ราษฎรอยู่แล้วว่าต้องมีหุ้นไม่ต่ำกว่า ๕ เปอร์เซ็นต์ ถ้าการดำเนินงานของกรรมการ
 นั้นเกิดความเสียหาย รับรองได้ว่าบุคคลส่วนใหญ่หรือส่วนน้อยซึ่งเห็นพ้องต้องกัน
 ก็จะมีจำนวนมากพอสมควร จำนวนมากนั้นจะเอาบรรษัทฐานที่โทษสัก ๕ เปอร์เซ็นต์
 เป็นไร แล้วก็ไปดำเนินการตามขั้นตอน จะไปเตือนกรรมการ จะไปดำเนินการ
 ประสานงานซึ่งรัฐบาลก็ไต่ถามไต่อย่างก็แล้ว แต่อาจจะปล่อยให้บุคคลเพียงไม่กี่คน
 หรือหุ้นส่วน ๕ คน อาจจะ ๕ หุ้น แล้วก็ไปดำเนินการอย่างว่าก็อาจจะไปชุมนุม
 กรรมการ ก็จะไปทำให้งานส่วนใหญ่เสียหายหมด ซึ่งเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลาในต่าง-
 ประเทศ จนกระทั่งกลายเป็นว่าบริษัทใหญ่ ๆ นั้นจะต้องมีมือที่จะก่อกวนและก็เป็นตัว
 แทนไปก่อกวนบริษัทใหญ่ ๆ พร้อมทั้งนั้นบริษัทใหญ่ ๆ เหล่านี้ก็ต้องมีมือก่อกวนเพื่อจะ
 แกล้งกับบรรดาผู้ที่ก่อกวนเหล่านี้ ซึ่งเป็นเรื่องที่ถูกกฎหมายทำอะไรไม่ค่อยจะได้ แล้ว
 ก็เป็นเรื่องที่เกิดความวุ่นวายแก่บริษัทมหาชนเท่าที่เกิดขึ้นมาแล้ว เรามีตัวอย่างของ
 คางประเทศอยู่ตลอดเวลา และแม้แต่กับนี้ ของเรายังเป็นบริษัทซึ่งเพิ่งจะเริ่มสิ่งใด
 เป็นสิ่งที่มีความเป็นธรรมแก่สังคมและช่วยรักษาประโยชน์ได้ กระผมอยากจะ
 กรายเรียนว่า เรามองทั้ง ๒ ข้าง บุคคลกลุ่มเล็ก ๆ นี้อาจจะทำลายบุคคลส่วนใหญ่
 ก็คือผลประโยชน์ที่จะเสียไปของบุคคลส่วนใหญ่ก็เป็นจำนวนมาก ฉะนั้นกระผม
 อยากจะขอสนับสนุนคุณเฉลิม ประจบเหมาะ ที่ว่าถ้ามีหุ้นต่ำกว่าร้อยละ ๕ แล้ว

มองแค่มุมเดียว เราไม่ได้มองว่าข้างหน้ามันจะประสมอะไรบาง สิ่งที่เกิดขึ้นกับบริษัทใหญ่ ๆ ในประเทศนี้มันก็ควรมีหุ้นเล็ก ๆ ซึ่งจะพยายามมองจุดออกเสียงท่านจะมีหรือไม่มีก็ตาม แต่เพื่อให้งานส่วนใหญ่ดำเนินการ มีเงินก็ให้นำไปลงทุนกรรมการของบริษัทให้ดำเนินการตามที่ตนเองต้องการ ถ้ากรรมการไม่ดำเนินการที่ตนเองต้องการก็จะนำไปฟ้องร้อง หรือมีมติบังคับถือเป็นข้อต่องานที่จะได้ผลประโยชน์กลับมา เฉพาะรายบุคคลที่จะตีความนั้น เมื่อเป็นดังนี้ทำให้งานใหญ่เกิดความเสียหาย ฉะนั้นในการที่คุณเฉลิม ประจวบเหมาะ โดยที่ตัวอย่างว่าในการตั้งบริษัทมหาชนนั้นก็มีรากฐานอยู่แล้วว่าต้องมีหุ้นไม่ต่ำกว่า ๕ เปอร์เซ็นต์ ถ้าการดำเนินงานของกรรมการนั้นเกิดความเสียหาย รับรองได้ว่าบุคคลส่วนใหญ่หรือส่วนน้อยซึ่งเห็นพ้องต้องกัน ก็จะมีจำนวนมากพอสมควร จำนวนมากนั้นจะเอาบรรษัทจดทะเบียน สัก ๕ เปอร์เซ็นต์เป็นไร แล้วก็ไปดำเนินการตามขั้นตอน จะไม่เลื่อนกรรมการจะไปดำเนินการประสานงานซึ่งรัฐบาลก็กว้างไว้อย่างดีแล้วแต่อาจจะปล่อยให้บุคคลเพียงไม่กี่คนหรือหุ้นส่วน ๕ คน อาจจะ ๕ หุ้น แล้วก็ไปดำเนินการอย่างว่าก็อาจจะไปหยุดคณะกรรมการ ก็จะไปทำให้งานส่วนใหญ่เสียหายหมด ซึ่งเกิดขึ้นบ่อยครั้งเวลาในต่างประเทศ จนกระทั่งกลายเป็นว่าบริษัทใหญ่ ๆ นั้นจะต้องมีมือที่จะกอดกวน และก็ไปกอดกวนบริษัทใหญ่ พร้อมกับบริษัทใหญ่ ๆ เหล่านั้นก็ต้องมีมือกอดกวนเพื่อจะแก้ตัวกับบรรดาผู้กอดกวนเหล่านี้ ซึ่งเป็นเรื่องที่ถูกกฎหมายก็ทำอะไรไม่ค่อยจะได้ แล้วก็เป็นเรื่องที่เกิดความวุ่นวายแก่บริษัทมหาชนเท่าที่เกิดขึ้นมาแล้ว เรามีตัวอย่างของต่างประเทศอยู่ตลอดเวลา และแม้แต่มติที่มี ของเรายัง เป็นบริษัทซึ่งเพิ่งจะเริ่ม สิ่งใดเป็นสิ่งที่มีความเป็นธรรมแก่สังคมและช่วยรักษาประโยชน์ได้ กระผมอยากจะกราบเรียนว่า เราควรมองทั้ง ๒ ข้าง บุคคลกลุ่มเล็ก ๆ นี้อาจจะทำรายบุคคลส่วนใหญ่ นั่นก็คือ ผลประโยชน์ที่จะเสียไปของบุคคลส่วนใหญ่ก็เป็นจำนวนมาก ฉะนั้นกระผมอยากจะขอสนับสนุน คุณเฉลิม ประจวบเหมาะ ที่ว่าต้องมีหุ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕ แล้ว

ละก็ นำไปแจ้งเป็นหนังสือไว้ให้บริษัทดำเนินการเรียกร้องก็ได้ หรือในลักษณะที่คุณ
บรรเจิด ชลวิจารณ์ บอกว่าไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕ ของหุ้นที่ขายทั้งหมด จะเห็นกรณี
โลกกรณีหนึ่ง เช่นนี้ น่าจะมีเหตุผลที่เพียงพอและป้องกันหุ้นส่วนส่วนเล็ก หรือจะป้องกัน
ผู้ที่เสียประโยชน์ได้ พร้อมทั้งนั้นก็จะเป็นการเสียหายแก่การดำเนินงาน เพราะ
ว่าเราต้องการศาลสถิตยุติธรรมอยู่ที่ ถ้ากรรมการนั้นเขาบงการอย่างแท้จริง แต่
จะให้บุคคลเพียง ๕ คน ซึ่งอาจจะไม่มี ๕ หุ้นไปดำเนินการ เช่นว่านี้ บริษัทมหาชน
ก็จะตั้งอยู่ไม่ได้ กระผมขอกราบขอพระคุณครับ

นายนิพิพัฒน์ ซาลิจันทร์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นด้วย
กับท่านผู้แปรญัตติที่ควรจะให้หุ้นถือหุ้นรวมกันไม่น้อยกว่า ๕ เปอร์เซ็นต์ คือในเจต
จำนงของมาตรา ๕๕ นี้ก็เพื่อต้องการที่จะให้หุ้นถือหุ้นนั้นรักษาผลประโยชน์ของบริษัท
แต่ว่ามี ๒ กรณี คือ กรณีที่ (๑) นั้นบริษัทได้รับความเสียหายไปแล้ว (๒) นั้น
จะเสียหายหรือไม่ก็ไม่ทราบ แต่ว่าอาจจะให้เกิดความเสียหายคราวนี้ปัญหาที่มีอยู่ว่า
แก้ไขใหม่ถึงจะเรียกร้องให้บริษัทแก้ไขหรือดำเนินการเรียกร้องค่าเสียหายคืนหรือว่าจะ
ให้ฟ้องศาลที่ใช้เป็นจำนวนคนนั้นกระผมไม่เห็นด้วย เพราะว่าผู้ถือหุ้นคนหนึ่ง อาจจะ
เพียง ๐.๑ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๐.๐๑ เปอร์เซ็นต์ อะไรก็ได้ เพราะฉะนั้นน้ำหนัก
ของหุ้นนั้นอาจจะน้อย มากก็ทำให้ผู้ถือหุ้นเล็กซึ่งมีเจตนาไม่คิดไปก่อกวนได้ อย่างใน
(๒) นั้น ไปฟ้องศาลเขา อาจจะเสียค่าธรรมเนียมเพียงเล็กน้อย ๆ ในความ
เสียหายที่ทุกคนนั้นก็ไม่มีลิมิต (Limit) ว่าเสียหายสักแก้ไขใหม่ถึงควรจะต้องศาล
จะเสียหายเพียง ๑,๐๐๐ - ๒,๐๐๐ บาท แล้วกรรมการส่วนใหญ่ก็เห็นว่าไม่สมควร
ที่จะดำเนินการให้ชดเชยก็อาจจะไม่เรียกร้องให้ชดเชยอะไรก็ได้ กระผมเห็นว่าถ้า
จะให้ใหม่น้ำหนักก็ควรจะให้เป็นเปอร์เซ็นต์ของหุ้นอย่างที่ท่านผู้แปรญัตติเสนอไว้กระผม
เห็นชอบด้วยครับ

ร้อยตำรวจโท นาย อนุธรรม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ

ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ในปัญหาประเด็นมาตรา ๔๕ นี้คณะกรรมการก็ให้พิจารณา
 ปรีภวกันแล้วเห็นว่าประเด็นอยู่ ๒ ประการ ถ้าเราเอาจำนวนคนตามร่างรัฐบาส
 ที่คนเกี่ยวข้องเป็นการเสี่ยงเป็นห่วงกันไม่ใช่ว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเป็นห่วง จึง
 เพิ่มเป็น ๕ คน เพื่อเพิ่มเป็น ๕ คนแล้ว ๕ คนนั้นถือว่าคุณน้อยก็อาจจะไปก่อกวน
 การบริหารงานของบริษัทมหาชนได้ บริษัทมหาชนมีที่ตั้งขึ้นก็เพื่อมุ่งหวังที่จะให้ทำกำ
 ไรและทำในกิจการที่จะมีประโยชน์ต่อมหาชนและกระจายรายได้ให้แก่มหาชนเพราะ
 ฉะนั้นถ้าเป็นจะต้องพ่วงบริษัทให้เข้าเป็นการไปโคเซ่นเดียวกัน คณะกรรมการ
 พิจารณาแล้วเห็นว่าที่ขอมตามผู้แปรญัตติ แต่แตกต่างกันอยู่ ๒ ประการ ก็คือผู้ค
 ที่สงวนของคุณเฉลิม ประจวบเหมาะ กับคุณบรรเจิด คณะกรรมการเห็นว่าคนหนึ่ง
 รวมกับผู้ถือหุ้นอื่นแล้วไม่น้อยกว่า ๕ เปอร์เซ็นต์ของหุ้นที่จำหน่ายไปทั้งหมด อย่าง
 ที่คุณบรรเจิดขอแปรญัตติและสงวนไว้ คณะกรรมการเห็นด้วยตามนั้น

ประธานสภาิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณเฉลิมซัดของหรือไม่ครับ ที่จะ
 เอาอย่างคุณบรรเจิด

นายเฉลิม ประจวบเหมาะ : ท่านประธานสภาที่เคารพ และท่าน
 สมาชิกผู้มีเกียรติความจริงกระผมได้กราบเรียนมาตั้งแต่ตอนแล้วว่า กระผมเห็นด้วย
 กับคำแปรญัตติของคุณบรรเจิดคือ ๕ เปอร์เซ็นต์ของจำนวนหุ้นที่ขายทั้งหมด

ประธานสภาิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณชนะซัดของหรือไม่ครับ

นายชนะ รุ่งแสง : กระผมไม่ซัดของครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ที่นี้ประเด็นที่จะลงมติว่าจะให้เป็น
 ไปตามร่างเดิมของรัฐบาล หรือว่าจะแก้ไขตามที่คุณบรรเจิด ชลวิจารณ์ ขอแปรญัตติ
 ไว้และคณะกรรมการก็เห็นด้วยหรือไม่ครับ

ร้อยตำรวจโท ชาญ มนุชธรรม (กรรมาธิการ) : คณะกรรมการ
 เห็นด้วยตามคุณบรรเจิดครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควร เป็นไปตาม
ร่างเดิมของรัฐบาล โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นสมควร ให้แก้ไขที่ข้อ ๗
บรรทัด ชลวิจารย์ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๒ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่ามาตรา ๕๕ ให้ประชุมลง
มติให้แก้ไขตามที่คุณบรรทัด เปรียญต์ชี้ไว้

นายธรรมณู ลักพีล : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอประธาน
โทษ คือความมาตรา ๕๕ มีปัญหาอยู่ข้อหนึ่ง แต่ไม่ได้เกี่ยวกับที่แปรญัตติและลงมติไป
แล้ว กระผมเห็นว่า เป็นประโยชน์ที่ประชุมก็มาจะได้พิจารณา เพราะเป็นสาระสำคัญ
และเป็นปัญหาทางกฎหมาย คือกระผมขอประธานอนุญาตให้ท่านประธานเปิดเคาะ ใน
วาระสองที่ว่า "ในกรณีที่มีการคนใดกระทำการใดอันเป็นการไม่ปฏิบัติตามวรรค
หนึ่ง " ถ้าอ่านตามนี้ " กระทำการใดอันเป็นการไม่ปฏิบัติ" ถ้าละเว้นกระทำไม่เข้า
ที่นี้ในทางปฏิบัติในเรื่องของกฎหมาย มาตรานี้กระผมเข้าใจว่าเพื่อคุ้มครองประโยชน์
ของผู้ถือหุ้น ถ้ามีการละเว้นกระทำนั้นจะเป็นปัญหาครับ ผู้ถือหุ้นจะไม่มีทางคำเป็น
การใด ๆ ไม่ว่าผู้ถือหุ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕ หรือเท่าไรก็ตาม กระผมอยากจะกราบ
เรียนไว้เป็นข้อสังเกต ถ้าคณะกรรมการจะแก้ได้ ก็อยากจะให้เดิมว่า "กระทำ
หรือละเว้นกระทำกมใด" ก็จะสมบูรณ์เพราะว่ากรรมการนั้นอาจจะไม่กระทำการ
ใดก็ได้ ทำให้เสียหายแก่บริษัท และทำได้ง่าย เช่นละเลย ไม่ยอมทำบัญชี ไม่ยอม
ทำอะไรทั้งนั้น ไม่ยอมจกช้อคชามใด ๆ ที่กรรมการให้ทำ ก็เป็นการเสียหายแก่ผู้ถือ
หุ้น และก็เกิดของไหว นี้ประการที่ ๑

ประการที่ ๒ มีข้อของไหวอีกข้อหนึ่งใน (๑) "ถ้าการกระทำนั้นเป็น
เหตุให้บริษัทได้รับความเสียหาย ให้บริษัท เรียกค่าสินไหมทดแทนจากกรรมการได้"

ตรงนั้นจะรับเป็นมัดหมึก เพราะว่าในวรรคที่แล้วที่กระผมอ่านวรรคสอง "ในกรณีที่
 กรรมการคนใดกระทำกรหรือละเว้นกระทำกร" นั้นพูดถึงกรรมการคนใด แต่
 มาตอนนี้ให้บริษัทเรียกคำสนใหม่ทดแทนจากกรรมการใด จะกลายเป็นว่ากรรมการ
 คนใดไปทำไม่ได้ขึ้น ผู้ถือหุ้นมาเรียกร้องจากกรรมการใดทั้งหมด ซึ่งจะไม่เป็นธรรม
 และเกิดความวุ่นวายอย่างแน่นอน ถ้าท่านไปดูมาตรา ๑๐๐ วรรคสอง บรรทัดที่ ๒
 ก็เขียนท่านเองนี้ และระบุชี้ว่าเป็นคนนั้นท่านจะเขียนว่า "กรรมการคนนั้น" ใน
 มาตรา ๑๐๐ วรรคสอง บรรทัดที่ ๒ ในเรื่องกรรมการใดแล้วก็ตาม "คนนั้น"
 เพราะฉะนั้นเรื่องนี้จะเป็นคนนั้น ถ้าไม่เติม "คนนั้น" แล้วจะวุ่นวายครับ กรรมการ
 คนหนึ่งคนใดไปทำผิดแล้วกรรมการที่เหลือต้องรับผิดชอบร่วมกันแน่ ๆ ศาลก็
 ต้องเรียกเป็นจำเลยรวมกัน มีข้อไหน เพราะฉะนั้นกระผมขอกราบเรียน ๒ ข้อ
 เนื่องจากกระผมไม่ได้ขอแปรญัตติไว้แล้วคณะกรรมการก็ไม่แก้ ตามข้อบังคับก็
 เปิดช่องแต่เพียงว่าให้เสนอที่ประชุมพิจารณา เรื่องนี้เพื่อประโยชน์ของกฎหมายฉบับ
 นี้ โดยเฉพาะมาตรานี้ไม่ให้มีข้อไหน กระผมขอกราบเรียนเสนอ สิ้นแล้วแต่ท่าน
 ประชาน คณะกรรมการจะรับ เพราะจะอ้างกฎหมายอาจไม่ได้ เรื่อง
 "กระทำกร" มารวมถึง "ละเว้นกระทำกร" คนละเรื่องกัน

นายไอศธ โกสิน (ประธานคณะกรรมการ): ท่านประธานที่เคารพ
 คณะกรรมการ ขอขอบพระคุณท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่กล่าว เมื่อก่อน คณะกรรมการ
 ขอรับเพิ่มทั้ง ๒ คำ คือ "ละเว้นกระทำกร" กับคำว่า "คนนั้น" ทั้งเชิญเมื่อ
 วานนี้กระผมพิจารณาร่างประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ได้ใส่คำนี้ไปแล้ว เหมือนกัน
 ใจตรงกัน อีกประการหนึ่งกระผมอยากจะขอความกรุณาเพิ่มเติมอีกคำหนึ่งคือ คำ
 แปรญัตติของคุณบรรเจิด คุณเฉลิม และคุณชนะ ที่ใช้คำว่า "หุ้นที่ขายได้ทั้งหมด"
 ขอแก้คำว่า "ขาย" เป็น "จำหน่าย" เพื่อให้สอดคล้องกับคำอื่นที่ใช้อยู่ เช่น
 มาตรา ๑๕ ใช้คำว่า "จำหน่าย" ขอขอบคุณ

ประธานสภาิติบัญญัติ : คณะกรรมาธิการขอแก้แต่เพียงถ้อยคำ คุณ
บรรเจิดชัดของหรือไม่ครับ

นายบรรเจิด ชลวิจารณ์ : ไม่ขัดข้องครับท่านประธาน

ประธานสภาิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่ามาตรา ๕๕ นี้จบแล้วนะ
ครับ เนื่องจากว่ากฎหมายฉบับนี้มีถึง ๒๕๕ มาตรา เพิ่งพิจารณาไปได้ ๕๕ มาตรา
เท่านี้ ยังค้างอยู่มากก็ขอเลื่อนที่เหลือไปในการประชุมคราวหน้า ก็วันพุธนี้
ขอความกรุณา เริ่มประชุมเวลา ๙.๐๐ นาฬิกาตรง แล้วสำหรับสัปดาห์หน้าก็จะ
ได้ประชุมกันในวันพุธ วันพฤหัสบดีและวันศุกร์ เวลา ๙.๐๐ นาฬิกาเหมือนกัน
วันจันทร์เป็นวันหยุดการประชุมแล้ว ขอปิดประชุม ขอขอบคุณทุกท่าน

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๒๐ นาฬิกา

บัญชีรายงานการประชุม

อาภรณ์ พงษ์นาค	อุทุมพร แก้วสดีตย์
พัชนี กล้ายสุวรรณ	สายสุนีย์ พันทุณะ
รัชณี ชันธิโรศิริ	กัญญา สารานุกสิณีย์
พรรณมยุภา วิไลวงษ์	เรณู อวิญญิก
กรรณภาณุจน์ เป่าจินดา	สัมพันธ์ คงเลิศ
กาญจนาฉัตรเกษม อู่แก้ว	กรรณิการ์ สิงหะณสิน
สรรพศิริ อรรถวุฒิวงศ์	ภูษชงค์ เอกบุตร
กรรณา พิมพ์สุวรรณ	สมชาย ทาวอุดม
สมศรี ใจอ่อนน้อม	มาลี เต่าพาลี

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

นายสมพงษ์ ศรีสุธี

นายบุญ นวามุเคราะห์

พลโท นริศ ศรีวิวัฒน์

พันตำรวจเอก สุธรรม วรวิเชียรวงษ์

พลตรี เวียงฤทธิ์ รุมาคม

พลเรือตรี โอภาส จามิกรณ์

นายสุชาติ เศษะเสน

นางวิมล เจียมเจริญ

พันเอก อัมพร ศรีแสง

ตรวจแล้ว วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

สภารับรองในคราวประชุม

สภานิติบัญญัติแห่งชาติที่ประชุมที่รัฐสภา

ครั้งที่ ๒๕ /.....(.....)

วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๒

พลอากาศเอก หะริน หงสกุล

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

